Machine Translated by Google

LORAY DAWS

JAMES F. MASTERSON

A Contemporary Introduction

Routledge Introductions to Contemporary Psychoanalysis
Series Editor: Aner Govrin

Machine Translated by Google

LORAY DAWS

JAMES F. MASTERSON

A Contemporary Introduction

Routledge Introductions to Contemporary Psychoanalysis
Series Editor: Aner Govrin

ROUTLEDGE

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

“Bu, James Masterson'ın efsanevi eserine dair muhteşem bir giriş niteliğinde. Bu akademik ama bir o kadar da anlaşılır giriş bölümünde Loray Daws, akıl hocasının borderline, narsisistik ve şizoid fenomenleri anlama konusundaki özgün katkılarının kronolojisini sunuyor; ve Masterson'ın benlik bozukluklarını ifade etme ve tedavi etme konusunda katkıda bulunduğu karmaşık gelişimsel ve klinik teorileri esnek bir zarafetle özetlemeyi başarıyor. Karakter patolojisi üzerinde çalışanlar için olmazsa olmaz bir okuma.”

Essex Üniversitesi Psikososyal ve Psikanalitik Çalışmalar Bölümü Profesörü Jon Mills ve Psyche, Culture, World: Excursions in Existentialism and Psychoanalytic Philosophy (Routledge, 2022) kitabının yazarı

Dr. James Masterson, kişilik bozukluklarını anlama ve tedavi etmede temel kavramlar oluşturmuştur. Bu kitabı yazarken, Masterson yaklaşımının önde gelen uygulayıcılarından Loray Daws temel bilgileri sunuyor. Masterson, psikoterapinin ışık saçan seslerinden biri olarak tarihte yerini alacaktır. Çalışmaları pratiğime rehberlik ediyor.

Jeffrey K Zeig, Ph.D., Milton H. Erickson Vakfı; Psikoterapi Konferanslarının Evriminin Mimarı

Dr. Daws, giriş niteliğinde bir kılavuzdan çok daha fazlasını sunuyor. Bu kitap, James Masterson'ın (Masterson'ın çalışma arkadaşlarıyla birlikte) önemli psikanalitik teorik/klinik katkılarının genişliğini ve kapsamını tutkulu, ayrıntılı ve dikkat çekici bir şekilde sunuyor. Yazar, bir klinisyenin insan deneyiminin en derin anlayışını bulma yolculuğunun etkileyici öyküsünü de bu kitapla birleştiriyor. Dr. Daws, psikanalitik gelişimsel/nesne ilişkileri teorisinin çeşitli kavramlarını, teoriyi gerçekçi klinik örneklerle harmanlayarak akıcı bir şekilde yönetiyor ve bu da, keskin teknik zekâ ile

Machine Translated by Google

"Psikanalitik tedavinin doğasına ilişkin ulaşılabilir hümanist gözlemleri sürdürmek."

Jack Schwartz, PsyD, NCPsyA, Eğitim analisti/New Jersey Enstitüsü ve Nesne İlişkileri Enstitüsü Öğretim Üyesi, yazar ve öğretim görevlisi

Machine Translated by Google

James F. Masterson

Loray Daws bu kitapta Dr. James F.
Masterson, Masterson Yöntemi'nin altı gelişim aşamasının bilimsel gelişimi ve daha sonra genişletilmesine odaklanmıştır.

Masterson'ın 15'ten fazla cildini ve sayısız makalesini inceleyen Daws, Masterson'ın Nesne İlişkileri ve gelişimsel benliğe yaklaşımının, borderline, narsisistik ve şizoid benlik bozukluklarını hem kavramsallaştırmada hem de tedavi etmede klinisyenlere nasıl hizmet edebileceğini gösteriyor. Masterson'ın çalışmalarının öncü ve yenilikçi niteliğini göz önünde bulunduran Daws, Freud'un bastırma teorilerini nasıl yaratıcı bir şekilde genişlettiğini ve gelişimsel travma ile derin terk edilme depresyonunda yansıyan travmayı ele alıp dönüştürmenin terapötik açıdan sağlam yollarını nasıl başarıyla geliştirdiğini inceliyor.

James F. Masterson: Çağdaş Bir Giriş , psikoloji, psikiyatri ve psikiyatri hemşireliği öğrencilerinin yanı sıra psikanalitik yönelimli psikoterapistler, psikanalistler ve benlik bozukluklarının tedavisi gibi giderek büyüyen bir alanda uzmanlaşmış kişilerin ilgisini çekecektir.

Loray Daws, Güney Afrika ve Kanada, Britanya Kolumbiyası'nda kayıtlı bir klinik psikologdur. Şu anda özel muayenehanesinde çalışmakta ve hem Uluslararası Masterson Enstitüsü'nde kıdemli öğretim üyesi hem de New York'taki Nesne İlişkileri Enstitüsü'nde yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. Loray, psikanaliz ve dasein analizi konusunda uzmanlaşmış olup, psikanaliz ve varoluşsal analiz üzerine beş kitabın editörüdür.

Machine Translated by Google

Çağdaş Psikanalize Routledge Girişleri

Aner Govrin, Ph.D.
Dizi Editörü

Yael Peri Herzovich, Ph.D.
Genel Yayın Yönetmeni

Itamar Ezer
Yardımcı Editör

"Routledge Çağdaş Psikanalize Girişler", günümüzün önde gelen psikanalitik yayın girişimlerinden biridir. Psikanalizdeki etkili kavramlara, teorilere, önde gelen isimlere ve tekniklere adanmış, psikanalizin her önemli yönünü kapsayan özlü girişler niteliğinde düzinelerce kitaptan oluşacaktır.

Her kitabın uzunluğu 40.000 kelime olarak sabitlenmiştir.

Serinin kitapları, psikanalitik düşüncenin çeşitli alanlarında bilgilendirici cevaplar sunmak üzere kolayca erişilebilir olacak şekilde tasarlanmıştır. Her kitap, bilinçdışından rüyalara, yansıtmalı özdeşimden yeme bozukluklarına, nöropsikanalize, sömürgeciliğe ve spiritüel duyarlı psikanalize kadar çağdaş psikanalizle ilgili konularda güncel fikirler sunacaktır. Kitaplar ayrıca Melanie Klein, Jacques Lacan, Sándor Ferenczi, Otto Kernberg ve Michael Eigen gibi alanın önde gelen isimlerine de adanmıştır.

Serinin amacı, yeni başlayanlar için bir giriş niteliğinde olmayıp, farklı psikanalitik ekoller içindeki belirli konular hakkında bilgi derlemeleri sunmaktır. Yazarlardan bir konuyu incelemelerini, aynı zamanda okuyuculara kendi kişisel görüşlerini ve seçilen alana katkılarını sunmalarını istiyoruz. Kitaplar, karmaşık fikirleri, karmaşıklıklarından ödün vermeden anlaşılır kılacaktır.

Machine Translated by Google

Çağdaş psikanalizi hem klinisyenler hem de genel eğitimli toplum için daha erişilebilir hale getirmeyi amaçlıyoruz.
Aner Govrin – Editör

Sigmund Freud: Çağdaş Bir Giriş
Susan Sugarman

Marion Milner: Çağdaş Bir Giriş
Alberto Stefana ve Alessio Gamba

James F. Masterson: Çağdaş Bir Giriş Loray Daws

Machine Translated by Google

James F. Masterson

Çağdaş Bir Giriş

Loray Daws

Routledge
Taylor & Francis Group
LONDON AND NEW YORK

Machine Translated by Google

Tasarlanan kapak görseli: © Michal Heiman, Asylum 1855-2020, Uyuyan (video, psikanalitik kanepe ve 34. Plaka), sergi görünümü, Herzliya Çağdaş Sanat Müzesi, 2017.

İlk olarak 2024'te Routledge
tarafından yayınlandı
4 Park Meydanı, Milton Parkı, Abingdon, Oxon OX14 4RN

ve Routledge tarafından
605 Üçüncü Cadde, New York, NY 10158

Routledge, bilgi işlem şirketi Taylor & Francis Group'un bir markasıdır.

© 2024 Loray Daws

Loray Daws'un bu eserin yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakları, Tasarımlar ve Patentler Yasası'nın 77 ve 78. bölümlerine uygun olarak ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncıların yazılı izni olmaksızın, fotokopi ve kayıt dahil olmak üzere, elektronik, mekanik veya şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek başka bir yöntemle veya herhangi bir bilgi depolama veya erişim sisteminde yeniden basılamaz, çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Ticari marka bildirimi: Ürün veya şirket adları ticari marka veya tescilli ticari marka olabilir ve ihlal amacı olmaksızın yalnızca tanımlama ve açıklama amacıyla kullanılır.

İngiliz Kütüphanesi Kataloglama-Yayın Verileri
Bu kitabın katalog kaydı İngiliz Kütüphanesi'nden edinilebilir

ISBN: 978-1-032-41537-6 (hbk)
ISBN: 978-1-032-41536-9 (pbk)
ISBN: 978-1-003-35857-2 (ebk)

DOI: 10.4324/9781003358572

Deanta Global Publishing Services,
Chennai, Hindistan tarafından Times New Roman ile dizilmiştir

Machine Translated by Google

İçindekiler

Önsöz
Teşekkürler

BÖLÜM 1 James Masterson ile Tanışma ve Önemi
Gelişimsel Benlik ve Nesne İlişkileri Yaklaşımı
Psikanaliz ve Pre-Ödipal Analizanın Tedavisi:
Temel Kavramlar

1 Gelişimsel Benlik ve Nesne İlişkileri Yaklaşımı
James F. Masterson

2 Büyümek, Uzaklaşmak, Doğrulmak veya Karşılaşmak – Masterson'ın Mahler'i

Gelişimsel Benlik ve Nesne İlişkilerinde 3 Temel Kavram
James Masterson'ın Yaklaşımı

BÖLÜM 2 Kalkınmada Birlik: Simbiyoz ve
İlkel Düzenleme Bağlantısının Temelleri

4 Psikolojik Başlangıçlar Üzerine: Candace Orcutt'un Mastersonian
Simbiyotik Deneyime Yaklaşım

Machine Translated by Google

BÖLÜM 3 Birlikten Ayrıma: Yumurtadan Çıkma ve Şizoid İkilem

5 Orada Kimse Var Mı?

BÖLÜM 4 Ayrım: Ayrım Bireyselleşme

Gelişimin Alt Aşamasını Uygulamak – Narsisistik

Yakınlaşmada İkilem ve Ayrışma Bireyselleşme

Gelişimin Alt Evresi – Sınırda İkilem

6 Füzyon ve Her Şeye Gücü Yetme Tiranlığı: Narsisistik İkilem

7 Ayrılık Hassasiyeti ve Sınırda İkilem

8 Masterson Yaklaşımının Sonucu ve Geleceği

Bibliyografya

Dizin

Machine Translated by Google

Önsöz

James F. Masterson: Çağdaş Bir Giriş

Psikanalitik psikiyatrist James F. Masterson, ruh sağlığı alanındaki düşünce ve uygulamalarda kritik bir değişime öncülük etti. Semptomlara odaklanan bakış açısı, iyileşme perspektifini bütünsel benliğe, özellikle de başkalarıyla ilişkisi olan benliğe doğru genişletti.
Kernberg, Kohut ve Searles gibi öncü meslektaşlarıyla eş zamanlı olarak Masterson, yeni bir terapötik zorluğa odaklandı: Çağımızın ruhsal altüst oluşunu karakterize eden kişilik bozukluklarının anlaşılması ve tedavisi. Masterson, öncelikle "tedavi edilemez" borderline hastalara etkili bir terapötik yaklaşım geliştirdikten sonra, daha sonra kişilik bozukluklarının veya kendi deyimiyle benlik bozukluklarının tüm yelpazesini ele alan dinamik bir psikanalitik psikoterapi sentezi oluşturdu. Zamanla Masterson, tedavi ve eğitim yelpazesini New York City ofis kompleksinin ötesine, Batı Yakası (ABD), Kanada, Güney Afrika, Avustralya ve Türkiye'deki merkezler arasında ağ oluşturan uluslararası bir Enstitüye genişletti. Masterson'ın eğitim verdiği bizler, Enstitü'nün bir parçası olmaya ve karşılığında hastalara ve stajyerlere yönelik, artık üçüncü nesline giren devam eden bir terapötik hizmet sürecine katılmaya davet edildik.

Masterson'ın başarılarına uzun süredir emek veren Loray Daws, Masterson'ın kapsamlı ve okunması kolay bir çalışmasının tanıtımını sunuyor. Masterson'ın düşünce ve uygulamalarının bu ustaca sunumuna yılların deneyim ve bilgisini katıyor: Güney Afrika ve İngiliz edebiyatının kurucu babalarından biri.

Machine Translated by Google

Columbia Masterson Enstitüleri'nin yanı sıra, New York'taki Uluslararası Masterson Enstitüsü ve New York'taki Nesne İlişkileri Enstitüsü'nde öğretim üyesi olarak çalışmakta ve Masterson'ın benlik bozukluklarına yönelik terapötik yaklaşımını öğretmektedir. Ayrıca, yazılı söz konusundaki ustalığı, kavramların ötesine geçerek Masterson'a bir öğretmen ve akıl hocası olarak duyduğu sıcaklığı paylaşmamızı sağlar.

Bu Önsöz, kişisel bir not olmadan tamamlanmış sayılmaz. Loray ile bir meslektaş ve arkadaş olarak ilişkim, Masterson Enstitüsü'nün gelişiminin büyük bir bölümünü kapsıyor. Farklı kıtalarda, farklı zaman dilimlerinde ve farklı mekanlarda düzenlenen yaratıcı ve baş döndürücü dersler, atölyeler ve konferanslar dizisi oldu. Loray'ın şaşırtıcı enerjisi ve coşkusu, öğrenme ve öğretmeye olan bağlılığıyla da boy ölçüştü. Birlikte yolculuğumuz Masterson'ın rehberliğinde başladı ve Loray şimdi bu geleneği, ruh sağlığı alanında dinamik bir öncüye ithaf ettiği bu başarılı çalışmayla sürdürüyor.

Candace Orcutt, MA, Ph.D.

Psikanalist Eski

Ortak, James Masterson

Machine Translated by Google

Teşekkürler

Güncel çalışmamıza destek olan Aner Govrin ve Tair Caspi'ye, James Masterson'ı Routledge Çağdaş Psikanaliz Girişi'ne dahil ettikleri için en derin şükranlarımı sunarım.

Masterson Enstitüsü – 16 yılı aşkın süredir evim. Özellikle, 2000'li yılların ortalarında uzaktan teknoloji sayesinde enstitüde eğitim vermeyi mümkün kılan Uluslararası Masterson Enstitüsü Direktörü Dr. Judith Pearson. Ayrıca, Dr. James Masterson, Candace Orcutt, Murray Schane, Jerry Katz ve arka plan desteği sağlayan meslektaşlarım Bay William Griffith, Daleen Macklin, Paul Shiel ve Caroline Bankston'a da teşekkürler.

Editörüm Bayan Jana Craddock, coşkulu desteğiniz ve
detaylara dikkat.

Analistlerim, Dr. Assie Gildenhuys, Dr. ACN Preller ve Bayan Janet
Oakes – Gerçek Benliği korumamda bana her zaman eşlik ediyor.

5. ve 6. Bölümlerdeki klinik materyaller için Uluslararası Masterson Enstitüsü'nün kıdemli Masterson klinisyenleri ve öğretim üyeleri Dr. Ann-Marie Lydall ve Bay JP Theron'a teşekkür ederiz .

Aşağıdaki yayından bölümleri kullanma izni verdiği için Uluslararası Psikoterapi Dergisi baş editörü Courtenay Young'a özel teşekkürler : Daws, L. 2012. Sınırda Benlik Bozukluğunda Savunma Olarak Uzaklaşma, Kaçınma ve Nesneye Odaklanma Kullanımı – Mastersoncu Bir Yaklaşım. Uluslararası Psikoterapi Dergisi, 16(1), 18–29.

BC Klinik Danışmanlar Derneği'nin Klinik Danışmanlığa İlişkin Görüşleri'ne, Daws, L. 2011. Sınırda Benlik Bozukluğuna Masterson Yaklaşımı, Daws, L. 2011. Hayalet Yolcuları: Sınırda Benlik Bozukluğuna Masterson Yaklaşımı adlı eserinden alınan bölümleri yeniden ürettikleri için özel teşekkürler.

Machine Translated by Google

Şizoid Benlik Bozukluğu ve Daws, L. 2013. Her Şeye Gücü Yetme ve Sönme Arasında Yaşamak: Narsistik İkileme Mastersoncu Bir Bakış Açısı.

Aşağıdaki iki dergi artık basılmamaktadır ve izin almak için tüm girişimlerde bulunulmasına rağmen bugüne kadar herhangi bir yazışma yapılmamıştır. Bununla birlikte, aşağıdaki yayınların bölümlerini kullandığı için Çağdaş Psikoterapi Dergisi'ne teşekkür ederim; Daws, L. 2011. Büyüklük ve Mükemmellik: Narsisistik Benlik Bozukluklarına Mastersoncu Yaklaşım. Çağdaş Psikoterapi, 3(2). http://contemporarypsychotherapy.org/volume-3-no-2-winter-2011/grandiosity-and-perfection/ ; Daws, L. 2013. Ödüllendirici ve Geri Çekici Deneyim Paradigmaları Arasında Yaşamak: Sınırda Benlik Bozukluğuna Mastersoncu Yaklaşım. Çağdaş Psikoterapi. http://contemporarypsychtherapy.org/volume-4-no-2-winter-2012/living-between-rewarding-and-withdrawing-paradigms-of-experience/; Daws, L.

2013. Dışarıda Biri Var mı? Şizoid İkileme Mastersoncu Yaklaşım. Çağdaş Psikoterapi. http://contemporarypsychotherapy.org/volume-5-no-1-spring-2013/is-there-anybody-out-there ve Daws, L. için Psikanalitik Psikoloji Dergisi (Washington Square Enstitüsü, NY, kapalı). 2009. Rüyayı Rüya Görmek: Endopsişik Ontoloji Arayışı. Psikanalitik Psikolojide Konular, 31(1), 21–40.

Son olarak, bölünmüş birimlerin Masterson ve Lieberman (2004)'da yayınlandığı şekliyle yeniden üretilmesine izin verdiği için Zeig-Tucker & Thiesen'in baş editörü Dr. Jeffrey Zeig'e ve el yazmasını okuyup kavramsal ve editoryal destek sağladıkları için Keri Cohen, Daleen Macklin ve Dr. Candance Orcutt'a teşekkür ederim.

Machine Translated by Google

Bölüm 1 James Masterson ve Gelişimsel Benliğin Önemi ve Nesne İlişkileri Yaklaşımı Psikanaliz ve Pre-Oidipal Analizan

Temel Kavramlar

Machine Translated by Google

Bölüm 1 James F. Masterson'ın Gelişimsel Benlik ve Nesne İlişkileri Yaklaşımı

DOI: 10.4324/9781003358572-2

Yıllar Boyunca Masterson – Kişisel Bir Düşünce ve Giriş

Dr. James F. Masterson'ın özgün gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımıyla ilk kez Klinik Psikoloji alanındaki yüksek lisansım sırasında Yanan Ağız Sendromu (BMS) üzerine bir araştırma önerisi yazmaya hazırlanırken karşılaştım. Pretoria Üniversitesi Periodontoloji Bölümü'nde Dr. PA Botha'nın öncü çalışmalarını incelerken, o dönemde tez danışmanım olarak görev yaparken, BMS hastalarının iç dünyasını açıklamak için psikanalitik temelli bir gelişimsel dil bulmaya giderek daha fazla ilgi duymaya başladım. Dr. Masterson'ın Disorders of the Self – New Therapeutic Horizons (1995) adlı eserinde tanımladığı ayrılma-bireyleşme sürecini incelerken, BMS hastalarındaki ayrılma-bireyleşme zorluklarını kavramsallaştırmanın yeni bir yolunu keşfettiğimi hemen anladım. Masterson'ın düşünce ve kuramları yalnızca yeni teorik ufuklar açmakla kalmadı, aynı zamanda klinik olarak Masterson'ın Gelişimsel Benlik ve Nesne İlişkileri Yaklaşımı, Oidipus öncesi savunma mekanizmaları ve eksiklikleriyle mücadele eden analizanlarla birlikte olmanın yenilikçi bir yolunu bana tanıttı. Psikanalist Dr. Calvin F. Settlage'ın tanımına göre, "hastanın analisti gelişimsel bir nesne olarak kullanması, alışılmış psikanalitik duruşa gelişimsel bir duruş eklenerek geliştirilebilir" (Settlage, Akhtar, 2001, s. 88-89). 25 Aralık 2005'te, psikanaliz alanında daha ileri eğitim ararken New York'taki Masterson Enstitüsü ile karşılaştım. Eğitim Direktörü Dr. Judith Pearson'a coşkuyla e-posta gönderdim ve o da:

Machine Translated by Google

Bilmediğim bir şey vardı: Güney Afrika ve genel olarak Afrika'yı yakından tanıyan hevesli bir gezgindi. Dr. Pearson ve Masterson'ın daveti üzerine, William Griffith ve ben Ağustos 2006'da öğretim üyeleriyle tanışmak üzere yola çıktık. Ocak 2007'de, Paul Shiel, Daleen Macklin, William Griffith, ben ve Carolyne Bankston gibi çeşitli Güney Afrikalılardan oluşan küçük bir grup oluşturduk ve ABD, Florida'da bir araya geldik. Ocak 2010'daki üniversite mezuniyetimize kadar haftalık seminerleri yıllık konferanslar ve New York seyahatleri izledi. Dr.

Masterson ile birlikte klinik teknik ve süreç üzerine birçok sohbete katılan Dr. Masterson, 12 Nisan 2010'da 84 yaşında zatürreden hayatını kaybetti. Onunla süpervizyon deneyimi yaşamak, mizah anlayışı ve hastanın bütünlüğe giden yolda yaşadığı derin ruhsal mücadeleye karşı duyarlılığı gerçek bir ayrıcalıktı. "Loray'ı asla unutma, çalıştığımız hastalar ruhsal hayatta kalma mücadelesi veriyorlar - biz Gerçek Ben'in koruyucuları olarak hizmet ediyoruz" diyen nazik sesini asla unutmayacağım. Benim için Dr. Masterson'ın çalışmaları, hizmet verdiğimiz, yerleşik Ben'i destekleyemeyen gelişimsel süreçlere maruz kalmış kişiler için Gerçek Ben'in Koruyucusu olarak hizmet ediyor.

Masterson Yaklaşımının Evrimi

Dr. Masterson'a göre, Masterson Yaklaşımı, analiz ettiği kişilerin karşılaştığı çeşitli ayrışma-bireyleşme zorluklarını gözlemlemek, empati kurmak ve klinik olarak bunlara uyum sağlamaktan evrimleşmiştir. Masterson'ın ilk dönemlerinde çoğunlukla ergenlik dönemindeki çeşitli çalkantı biçimleri ve zaman zaman da yaşadıkları zorluklara karşı nispeten kayıtsız psikiyatrik yaklaşım ("bunu aşacaklar") nedeniyle kafası karışık olsa da, Masterson Yaklaşımı çeşitli aşamalardan geçerek hem ergenlik hem de yetişkinlik dönemindeki benlik bozukluklarını kapsayacak şekilde gelişmiştir.
Masterson, eserinin 1950'lerin sonundan başlayarak 2005'teki son yayınına kadar geçen altı aşamadan oluşan bir ilerleme olarak okunabileceğini belirtmiştir.

Birinci aşama olan ergenlik döneminin psikiyatrik ikileminde (1956-1968), bir araştırmacı ve klinisyen olarak kendi kimlik mücadelesine sıkışmış, psikanalitik yönelimli genç bir psikiyatristle karşılaşıyoruz . Dr. Masterson bunu şöyle tanımlıyor:

Machine Translated by Google

> O zamanlar farkına varmadığım şey şuydu: (a) Artık metodolojik bir araştırmacı olma hayaliyle yanıp tutuşuyor ve kendi intrapsişik sorunlarımla başa çıkmanın bir yolu olarak intrapsişik ve psikodinamik olanı arka plana itiyordum; (b) kendimi kurtarmamın 12 yılımı (1956'dan 1968'e) alacağı bir projeyi üstlenmeye karar vermiştim ve (c) ortaya çıktığımda, işi kendi intrapsişik sorunlarımı anlamaya karşı bir direnç olarak kullanma eğilimim , hem içsel hem de dışsal olana, kendime ve işime dair birleşik ve uyumlu bir bakış açısının kristalleşmesiyle çözülecekti... Sosyal bilim metodolojik bakış açısı ile tüm değişkenleri aynı anda değerlendirmenin önemini vurgulayan ve klinik yargıyı gözlem ve kararın tek nihai aracı olarak gören klinik bakış açısı arasında içimde bir çatışma büyümeye başladı. Aynı zamanda, kişisel analizimde kendi ruhumun derinliklerine iniyordum. Günde üç saatimi klinikte metodolojiyi geliştirmeye çalışarak geçirirdim... — ve sonra bu faaliyetlerin kendi duygusal sorunlarımla yüzleşmeye karşı direncimi ne sıklıkla güçlendirdiğini tekrar tekrar gösteren bir analitik seansa giderdim.
>
> (1989, s. xii–xiii) (italikler eklendi)

Masterson'a göre, yaratıcı çatışması nihayet istatistiksel bakış açısı yerine klinik bir bakış açısına yerleştiği bir konferansta çözüldü ve "aynı zamanda kendi içsel ruhsal sorunlarıma karşı bir direnç olarak çalışmamı kullanmam önemli ölçüde azaldı" (1989, s. xiii). İstatistiksel yaklaşımın ergenlik dönemindeki gelişimsel zorluklar alanında ilerleme kaydetmediği söylenemezdi ve 1967'de, Dr. Masterson'ın ergenlerin "bunu aşamadıklarını" tespit ettiği Ergenliğin Psikiyatrik İkilemi adlı kitap yayınlandı. Daha da önemlisi, değerlendirmeden beş yıl sonra, %50'den fazlası

Machine Translated by Google

Değerlendirilen ergenlerin %70'i ciddi derecede engelli kalmaya devam etti. Dr. Masterson'ın araştırması ayrıca, bir yıl boyunca uygulanan haftalık tedavinin çeşitli semptomları (anksiyete, depresyon ve dışa vurma gibi) hafiflettiğini ortaya koydu; ancak, başvurulan terapiler temel gelişimsel güçlüklere değinmedi ve bu nedenle uyum çeşitli alanlarda sekteye uğradı.1 Bu süre zarfında Masterson'dan, Payne Whitney Kliniği'ndeki ergen hasta ünitesinin başkanlığını yapması istendi; bu, Masterson'ın ergenlik dönemindeki bireylerin yaşadığı gelişimsel güçlük bozukluklarını daha yakından gözlemlemesine olanak tanıyan uygun bir ortamdı. Bu gözlemler daha sonra Masterson Yaklaşımı'nın temelini oluşturacaktı.

Gelişimin ikinci aşaması olan 1968-1974 yılları arasında Dr. Masterson, ergen davranış bozukluklarının yoğun psikanalitik psikoterapisi için bir araştırma birimi kurdu. Kurumsal destek alan ergenler, klinik ortamında en az bir yıl kalabiliyor ve bu süre boyunca bir psikiyatri asistanı ergene hizmet veriyordu. Hastanede yatan ergenler, zaman zaman oldukça şiddetli dışa vurma davranışlarıyla klinik çerçeveyi sürekli olarak zorluyor ve bu da çok ihtiyaç duyulan ancak kısıtlayıcı olan bu savunma/uyum mekanizmasının sınır koyma becerisinin geliştirilmesini gerektiriyordu. Ergenlerin "ateşle imtihan"ından (1989, s. xiv) sağ çıkmak, ergenleri ve tedavi ekibini derinden etkiledi çünkü ergenlerin davranışlarını kontrol edip dizginledikçe aşırı derecede depresif hale geldikleri ortaya çıktı . Böylece Masterson'ın düşüncesindeki ilk ve temel halka netleşti: dışa vurma, depresyona karşı gerekli bir savunma olarak görülebilir!

Depresyonun kaynağı başlangıçta Dr. Masterson'ın gözünden kaçmış olsa da, özgürleşmeyle ilgili çatışmalar oldukça açık görünüyordu. Dr. Masterson, Anna Freud, Peter Blos ve P.
Greenacre ve EH Erikson bilmeceyi çözmek ve mücadele eden ve depresif ergen hastalara terapötik fayda sağlamak için bir araya geldiler. Tesadüfen, Dr. Masterson, günlükleri taradığında, göçmen Margaret Mahler'in psikanalitik çalışmaları doğrudan Masterson'ın gözlemlerine dayanıyordu. Masterson'ın okuduğu makale esas olarak psikotik çocuklara odaklansa da,3 bu araştırma, Masterson'a Mahler'in benliğin ayrışma-bireyleşmenin (BÖ) çeşitli aşamaları boyunca gelişimine ilişkin temel düşüncelerini tanıtmıştır. Dr. Masterson ayrıca, Mahler'in BÖ'yü incelerken şunları da yazmaktadır:

Machine Translated by Google

Mahler ve meslektaşlarının çalışmalarında, ergenlik çağındaki hastalar ebeveynleriyle yaşadıkları acı verici çatışmaları giderek daha fazla dile getirmeye başladılar. Paylaşılan anılar, daha önceki ayrışma-bireyleşme zorluklarını (BÖZ), özellikle de annenin çocuklarının ortaya çıkan veya bireyselleşen benliğinin BÖZ ihtiyaçları etrafındaki çatışmalarını yansıtıyor gibiydi:

> Yine tesadüfen, birbirini tamamlayan iki araştırma deneyinin ortasında olduğumu fark ettim. Başka bir deyişle, Mahler'in çalışması bana normal benliğin erken gelişimi hakkında bilgi verirken, ergenlik çağındaki hastalarım bu normal sürecin başarısızlıklarını, yani borderline kişilik bozukluğunun benliğinin gelişimsel duraklamasını çarpıcı bir şekilde anlatıyor ve gösteriyordu. İkisini bir araya getirdim ve bu da borderline kişilik bozukluğunun gelişimsel bir sorun olduğu, ayrışma-bireyleşmede veya benliğin gelişiminde bir başarısızlık olduğu görüşüne yol açtı.
>
> (1989, s. xv)

Masterson için, daha sonra borderline benlik bozukluğu olarak bilinecek olan bulmacanın bir parçası yerine oturdu. Bu bozuklukta, annenin ulaşamaması ve benliğin kabul edilmemesi, kısmen egonun gelişimsel duraklamasının bir nedeni olarak hizmet eden bir terk edilme depresyonuna yansır. Bu anlayış aynı zamanda sıklıkla yanlış anlaşılan yüzleşme terapötik tekniğini de vurgulamıştır : ergenin ayrılık-bireyleşme çatışmalarına ve terk edilme depresyonuna karşı savunmalarının aktif olarak zihinselleştirilmesi.[4] Masterson'a göre, bu ikinci terapötik yaklaşımın terk edilme depresyonunun üstesinden gelinmesine ve gelişimsel benliğin ayrılık-bireyleşme sürecini yeniden başlatmasına yol açması beklenmektedir. Bu dönemin bulguları 1972'de "Sınırda Ergenin Tedavisi: Gelişimsel Bir Yaklaşım" adlı kitapta yayınlanmıştır . Masterson'ın şaşkınlığına, hatta dehşetine rağmen, kitap büyük bir sessizlikle karşılanmıştır.5 Ancak ikinci kitap olan Sınırda Yetişkinin Psikoterapisi (1976) yayınlandıktan sonra ilk kitap önemli ölçüde ilgi görmüştür .

Machine Translated by Google

Dikkat. Acı verici başlangıçlara ve akran ve çevreyle uyum eksikliğine rağmen, Masterson için hala birçok soru işareti mevcuttu. Nesne ilişkileri, en çok, intrapsişik yapı, gelişimsel duraklama ve anne yoksunluğu arasındaki karmaşık ilişkiyi dile getiriyordu. Masterson'ın çalışmalarının üçüncü aşaması (1974-1983), ergenlerde ve yetişkinlerde karakter bozukluklarına yönelik gelişimsel nesne ilişkileri yaklaşımına özel bir odaklanmayla, bir psikanalitik psikiyatrist olarak mesleki gelişimini pekiştirdiği en yaratıcı dönemdi.

Tesadüfen, Dr. Masterson'ın borderline ikileminin içsel gelişimine odaklanması, büyük Dr.
Donald Rinsley, yaratıcı ve klinik açıdan zeki bir Fairbairnci düşünür. Yenilikçi kavramsallaştırmaları, 1975 yılında The International Journal of Psychoanalysis'te yayınlanan "Sınırda Kişilik Sendromu: Sınırda Kişilik Oluşumu ve Psişik Yapısında Annenin Rolü" başlıklı makalede okunabilir ve 1976'da Sınırda Yetişkinin Psikoterapisi: Gelişimsel Bir Yaklaşım, 1980'de Sınırda Ergenden İşlevsel Yetişkine: Zamanın Testi kitabında yansıtılan, Dr. Jacinta Lu Costello ile birlikte yürütülen ve yatılı ünitede tedavi gören ergenler üzerinde yapılan takip çalışması, 1981'de Narsisistik ve Sınırda Bozukluklar: Gelişimsel Bir Yaklaşım ve 1983'te Karşı Aktarım ve Psikoterapötik Teknik gibi çeşitli ciltlerde daha ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Mesleki başarıları arasında Masterson'ın kendi ayrışma-bireyleşme sürecinin, karakter bozuklukları ile ilgili klinik çalışmalarına giderek artan odaklanması ve güveninde, gelişimsel modelinin etkinliğinde ve akranlarının onu Cornell'den ayrılıp kendi örgütünü kurmasında desteklediğinde yansımasını bulur. Kişilik bozukluklarının tedavisi için Masterson Grubu ve gelişimsel psikanaliz alanında hem öğretim hem de araştırma yapan, kâr amacı gütmeyen bir eğitim kurumu olan Masterson Enstitüsü.

Oluşum yıllarında, 5 Kasım 1977'de New York'taki Hunter College'da, Peter L. Giovacchini, Otto F. Giovacchini gibi önde gelen düşünürlerin bildirilerini ve tartışmalarını içeren unutulmaz bir konferans düzenlendi.
Kernberg ve Harold F. Searles tarafından kaleme alınmış ve 1978'de Sınırda Yetişkinlerin Psikoterapisine İlişkin Yeni Perspektifler (New Perspectives on Psychotherapy of the Borderline Adult) adlı kitapta, alandaki öncülerin çeşitli bakış açılarını karşılaştırarak yayınlanmıştır .
İlginçtir ki, başarılı bir on yıllık araştırma, zengin kavramsallaştırmalar ve mesleki başarının ardından, Dr.

Machine Translated by Google

Masterson, 1983'te yazarlık günlerinin sona erdiğini hissettiğini belirtti!
Klinik olarak Masterson, gelişimsel nesne ilişkileri teorisinin Benliğe yaklaşımından tatmin olmamıştı .

> Hastalarımla yaptığım çalışmalarda kendimi, niyet veya plan olmaksızın, giderek daha fazla hastanın benliğine odaklanırken buldum; öyle ki, hastanın seansta gerçek benliğini harekete geçirdiği zamanı gösteren bir sembol (S) ve nesneyle olan ilişkisini gösteren bir sembol (O) kendiliğinden geliştirdim.
>
> (1989, s. xix)

Masterson'ın Gerçek Benlik'i savunmacı benlikle ilişkilendirerek daha da farklılaştırması ve ifade etmesi , gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımını "klinik materyalin gereklerine uygun bir tür doluluğa veya bütünlüğe" ulaştırmıştır (1989, s. xiv). Dr. Masterson'ın Gerçek Benlik üzerine çalışmaları ve analitik süreçte varlığını ifade etme çabası, 1985'te yayınlanan Gerçek Benlik: Gelişimsel, Öz ve Nesne İlişkileri Yaklaşımı adlı eserinde ve daha genel, klinik olmayan bir kitle için oldukça anlaşılır bir kitap olan ve 1988'de yayınlanan Gerçek Benlik Arayışı: Çağımızın Kişilik Bozukluklarının Maskesini Kaldırma adlı kitabında okunabilir.

Beşinci aşama olan 1988-1996, Masterson Yaklaşımı'nın yaratıcı bir şekilde derinleştiği bir döneme denk gelir. Masterson'ın, Ralph Klein ile birlikte hazırladığı "Kendilik Bozukluklarının Psikoterapisi: Masterson Yaklaşımı " (1989) adlı eserinin önsözünde belirttiği gibi, "Masterson Yaklaşımı, dört resmi araştırma projesi, dokuz kitap ve 75 makaleyi içeren 32 yıllık bilimsel araştırmanın sonucunda geliştirilmiştir" (s. vii). 1993'te yayınlanan "The Emerging Self: A Developmental Self & Object Relations Approach To The Treatment of the Closet Narsisistik Disorder of the Self" ve 1995'te yayınlanan "Disorders of Self: New Therapeutic Horizons " (R. Klein ile birlikte) gibi eserler, Dr. Ralph Klein, Dr. Candace Orcutt, Dr. Shelley Barlas Nagel, Dr. Karla Clark, Dr. Richard Fischer ve Dr. Judith Pearson gibi kıdemli öğretim üyelerinin eserlerini sunmuş ve hepsi yaklaşımın derinleştirilmesine önemli katkılarda bulunmuş ve şizoid benlik bozukluğuna ilişkin Fairbairnci ve Guntripci düşünceyi bütünleştirerek daha ileri yapısal düşünce eklemiştir (Ralph Klein).

Machine Translated by Google

Travma ve travma sonrası stres bozukluğunun benlik bozukluklarının gelişimi ve genel teknik üzerindeki etkisi üzerindeki öneminin (Dr. Orcutt) ve aşırı değersizleşme, çaresizlik, umutsuzluk, umutsuzluk, dehşet ve tükenmişlik gibi yerleşik zihin durumlarıyla çalışmada yaratıcı yollar bulmanın önemini vurguladı. Fakültenin çalışmalarına ve genişleyen yönteme katkıda bulunmak amacıyla, 23-24 Şubat 1990 tarihlerinde New York'ta ve 9-10 Mart 1990 tarihlerinde San Francisco, Kaliforniya'da, tanınmış kısa dönemli psikanalitik uygulayıcılar ve öz psikologlarla düzenlenen iki çalıştay, Psikanalitik Psikoterapilerin Karşılaştırılması: Gelişimsel, Öz ve Nesne İlişkileri, Öz Psikolojisi, Kısa Dönemli Dinamik başlıklı bir kitapta toplandı. Bu kitap, saygın klinisyen-bilim insanları Dr. Marian Tolpin ve Peter E.

Sifneos (1991).

2000'lerde Dr. Masterson, üç yayınla yöntemin altıncı aşamasını (1995) başlattı. Kişilik Bozuklukları: Tanı ve Tedavide Gelişimsel Benlik ve Nesne İlişkileri Yaklaşımına İlişkin Güncelleme (2002) adlı eserinde Dr. Masterson, gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri teorisinin zaman testinden başarıyla geçtiğini düşünüyordu. John Bowlby'nin bağlanma teorisinin deneysel olarak doğrulanmış çalışmalarına ve Allan Schore'un nörobiyolojik çalışmalarına artan bilimsel ilgi göz önüne alındığında, çeşitli çalışmalar güvenli bir bağlanma oluşturmada anne ulaşılabilirliğinin önemini deneysel olarak ortaya koydu. Altıncı aşama, yalnızca Masterson Yaklaşımı'nın temel ilkelerini eleştirel bir şekilde incelemekle kalmadı, aynı zamanda klinisyenler için özlü bir rehber ve çalışma kitabı olan Kişilik Bozukluklarına Terapist Rehberi - Masterson Yaklaşımı: Bir El Kitabı ve Çalışma Kitabı'nın (2004, AR Lieberman ile) yazılmasına da odaklandı. Masterson'ın son editörlüğünü yaptığı Bağlanma Teorisi Merceğinden Kişilik Bozuklukları ve Benliğin Nörobiyolojik Gelişimi: Klinik Bir Bütünleştirme (2005) adlı kitap, bağlanma teorisini nörobiyolojiyle etkili bir biçimde bütünleştirerek Masterson'ın annenin rolüne ilişkin temel ilkelerini daha da ileri götürüyor.

Masterson'ın çalışmaları, hem bağımsız Mastersonistlerin hem de Masterson eğitimi almamış klinisyenlerin, yenilikçi zihin modellerini ilerletmek için Masterson'ın düşüncesini kullanmalarında yaratıcı kökler buldu. Burada, Donald D. Roberts ve Deanda S. Roberts'ın 2007'de yayınlanan "Gerçek Olmak İçin Başka Bir Şans: Sınırda Kişilik Bozukluğunun Bağlanma ve Nesne İlişkileri Tedavisi" adlı çalışmasını ve Kent Hoffman, Glen Cooper ve Bert Powell'ın "Çember" modelindeki yaratıcı katkılarını görüyoruz.

Machine Translated by Google

Güvenlik", 2016'da yayınlanan Güvenlik Çemberi Müdahalesi: Erken Ebeveyn-Çocuk İlişkilerinde Bağlanmayı Artırma ve Güvenli Bir Çocuk Yetiştirme: Güvenlik Çemberi Ebeveynliği Çocuğunuzun Bağlanmasını, Duygusal Dayanıklılığını ve Keşfetme Özgürlüğünü Nasıl Beslemenize Yardımcı Olabilir gibi kitaplarda yansıtılmıştır . Laurence Heller ve meslektaşlarının NöroAfektif İlişkisel Modeli (NARM) de Masterson'ı klinik olarak kullanmaktadır; bunu iki ciltlik Gelişimsel Travmayı İyileştirme: Erken Travma Öz Düzenlemeyi, Öz İmajı ve İlişki Kapasitesini Nasıl Etkiler (2012) ve 2022'de yayınlanan Gelişimsel Travmayı İyileştirmek İçin Pratik Kılavuz: Olumsuz Çocukluk Deneyimlerini Ele Almak ve Karmaşık Travmayı Çözmek İçin NöroAfektif İlişkisel Modeli Kullanma adlı kitaplarında açıkça görmekteyiz .

Masterson tarafından eğitilen bir diğer üretken çift terapisti Dr. Stan Tatkin, Masterson'ın çalışmalarını Psikobiyolojik Çift Terapisi Yaklaşımı (PACT) adlı yaklaşımına entegre etti ve Ellyn Bader ve Peter Pearson'ın (1988) çift terapisi modeli, hem Mahler'in hem de Masterson'ın ayrılık-bireyleşme konusundaki gelişimsel düşüncelerini krizdeki çiftlere entegre etti.

Son olarak, Borderline, Narsisistik ve Şizoid Adaptasyonlar: Aşk, Hayranlık ve Güvenlik Peşinde (2016) kitabının yazarı Elinor Greenberg ve Bütünsel Terapist, Bütünsel Hasta: Modern Psikoterapide Reich, Masterson ve Jung'u Bütünleştirme (2018) kitabının yazarı Patricia R. Frisch gibi son derece eğitimli klinisyenler , Masterson'ı hem geliştiriyor hem de genişletiyor.

Ancak, hiçbir liste Masterson'ın en kıdemli meslektaşlarından ve katkıda bulunanlarından biri olan Dr. Candace Orcutt'un çağdaş psikanalitik çalışmaları ve Kişilik Bozukluklarında Travma: Bir Klinisyenin El Kitabı - Masterson Yaklaşımı (2012) başlıklı iki cildi ve daha yakın zamanda 2021'de yayınlanan Cevaplanmamış Benlik: Kişilik Bozukluğunun İyileştirilmesine Yönelik Masterson Yaklaşımı olmadan tamamlanmış sayılmaz. Dr. Masterson'ın çalışmaları ayrıca Dr. Judith Pearson'ın direktörlüğünde Uluslararası Masterson Enstitüsü'nde aktif olarak öğretilmekte ve Amerika, Kanada, Güney Afrika, Türkiye ve Avustralya'da eğitim enstitüleri bulunmaktadır. New York'taki Nesne İlişkileri Enstitüsü gibi psikanalitik enstitüler, Masterson'ın çalışmalarını Susan Kavaler-Adler (1993, 1995, 2006, 2018) gibi analistlerin çalışmaları ve karakter bozukluklarında gelişimsel yas kavramıyla bütünleştirmekte ve öğretmektedir. Bu yayınla, Harry Stack Sullivan (1953) gibi klinisyenlerin sesine ve düşüncesine benzer bir ses ve düşüncenin ortaya çıkması umulmaktadır.

Machine Translated by Google

Günümüzde neredeyse unutulmuş olan olağanüstü psikanalitik düşünür Masterson'ın kişisel ve klinik mücadelelerinin, kapsamlı araştırmalarının ve kişisel fedakarlıklarının göz ardı edilemeyeceğini düşünüyorum.

Masterson'ın Yaklaşımının Önemi Modern Psikanalitik Uygulama

Yakında anlaşılacağı üzere, Masterson Yaklaşımı, klinisyenin psikanalitik olarak türetilmiş kavramları, Oidipus öncesi analizanların gelişimsel (ve dolayısıyla içsel) ikilemlerini formüle etmede bütünleştirmesini ve böylece bu içsel ikilemleri, çatışmaları ve eksiklikleri ele almak için ampirik olarak sağlam klinik müdahaleler oluşturmasını sağlar. Önümüzdeki bölümler, analitik pratikte gelişimsel psikanalitik düşüncenin klinik önemini, özellikle de Margaret Mahler'in (Bölüm 2) Oidipus öncesi analizanların içsel zorluklarını ve klinik ihtiyaçlarını anlamadaki çalışmalarını ayrıntılı bir şekilde inceleyecektir. Simbiyoz ve ayrışma-bireyleşmenin çeşitli gelişim evrelerinde karşılaşılan zorluklar, içsel olarak kurulan benlik ve nesne ilişkilerini derinden etkileyerek, bölme ve yansıtmalı özdeşleşme gibi savunma mekanizmalarına bağımlılığın habercisidir (Bölüm 3). Daha spesifik olarak, gelişimsel travma, gelişimin tüm aşamalarında görülebilir ve her biri kendine özgü bir klinik tablo, gelişimsel ihtiyaç ve klinik yaklaşım sunar; ister simbiyotik (Bölüm 4), ister içe kapanık (şizoid ikilem, Bölüm 5), ister kaynaşma ve her şeye gücü yetme tiranlığı altında (narsistik ikilem, Bölüm 6) veya ayrılık stres ve gerginliklerine tepkisel (sınırda ikilem, Bölüm 7) olsun. Kitap, böyle bir yaklaşımın geleceği üzerine özet bir değerlendirmeyle sona erecektir (Bölüm 8).

Notlar

1. Buradaki alanlar daha sonra Masterson'ın "Gerçek Benliği"nin kapsamına girecekti

   kendi kendini harekete geçirme, kendi kendine hareket etme, kendi kendini harekete geçirme sorumluluğunu alma, acı veren duyguları yatıştırma kapasitesini içeren bir kavram

Machine Translated by Google

Etkisi ve çok daha fazlası önümüzdeki bölümlerde daha detaylı olarak ele alınacak.

2. Dr. Masterson, Michigan Üniversitesi ergenlik ünitesinde uzun yıllar baş psikiyatrist olarak görev yapan Dr. Willard Hendrickson'dan çok fazla destek ve eğitim aldığını belirtiyor.

3. Otizm ve Simbiyoz: Varlık ve kimlik duygusundaki iki bozukluk – bkz. Mahler'in toplu makaleleri, Cilt 1, Bölüm 9.

4. Bu kavrama sonraki bölümlerde geri döneceğim . Bu benim "Yüzleşme" kelimesinin talihsiz bir kelime olduğunu deneyimledim ve Masterson tarafından eğitilip denetlendiğimde, bunun yüzleşmekten çok uzak olduğunu fark ettim. Aslında, bu teknikle kastedilen, düşünce, duygu ve davranış arasındaki çelişkilere ve bölünmelere odaklanmanın ve dikkat etmenin oldukça aktif ve ilişkisel olarak canlı bir yolu olup, bu da yakında tartışılacak olan gelişimsel üçlüyü izleme girişimidir.
5. Masterson'ın tasvirinde, karşılanmanın önemi ve terk edilme deneyimleriyle ilişkisi okunabilir; "Geriye dönüp bakıldığında, bu kitap zamanının çok ötesinde olmalı, çünkü ortaya çıktığında büyük bir sessizlikle karşılandı. Sanki dipsiz bir kuyuya atılmış gibi hissettim. [terk edilmenin bir türevi]" (Masterson, 1989 , s. xv).

Machine Translated by Google

Bölüm 2 Büyümek, Uzaklaşmak, Doğru veya Karşı - Masterson'ın Mahler

DOI: 10.4324/9781003358572-3

İnsan Bebeğinin Psikolojik Doğuşu – Varlığın ve Ben Olmanın Başlangıçları

Başkalarıyla İlişki

Giriş bölümünde de belirtildiği gibi, Masterson ilk dönemlerinde, ergen hastalarının çeşitli ailevi ve toplumsal ayrışma-bireyleşme talepleriyle boğuşurken yaşadıkları psikolojik çalkantıları açıklayabilecek ve destekleyebilecek gelişimsel kavramlar bulmak için Mahler ve meslektaşlarına güvenmişti.
Daha sonra Masterson, doğal bilimsel tutumu ve psikiyatri alanındaki bilimsel kavramları klinik duruma entegre etme konusundaki olağanüstü yeteneği sayesinde, Allan Schore, Mary Ainsworth, Donald Bowlby, Donald Stern ve diğer birçok araştırmacının çalışmalarını hem Mahler hem de kendi gözlemleriyle kusursuz bir şekilde bütünleştirdiğini fark etti. Masterson yaklaşımının gelişimi, 1. Bölüm'de ele alınan 15'ten fazla yayınlanmış akademik ve klinik ciltte daha ayrıntılı olarak incelenebilir . Mevcut cilt ve gelecek bölümlerin amacı doğrultusunda, Masterson'ın Gelişimsel Benlik ve Nesne İlişkileri modelini destekleyen Mahler'in etkisini tartışmaya devam edeceğim.1 Bir ayrışma-bireyleşme teorisi olarak, Mahler ve Masterson'ın burada önerilen psikanalitik modeli aşağıdakilere odaklanmaktadır:

- Psikolojik gelişimde Pre-Ödipal dönemin önemi.
- Gelişimin çeşitli aşamalarında öz-nesne farklılaşmasının analitik önemi.
- Tüm benlik-öteki farklılaşmalarının anne ve çocuk arasındaki karmaşık etkileşimden kaynaklandığı gerçeği.

Machine Translated by Google

- Bilinçli ve bilinçdışı benlik ve öteki bilgisi/bilişi, ben-öteki temasının ve ayrışma-bireyleşme sürecinin ürünüdür.
- Ayrışma-bireyleşme sürecinden geçmek, ebeveynin çocuğun düzenleyici ve uyum süreçlerine katılımının kademeli olarak kaybolması anlamına gelir (Settlage'da olduğu gibi minimal bir kayıp). "Bu ardışık kayıplar duygusal olarak acı verici olabilir ve bazen dirençle karşılaşılır. Ancak bu kayıp, çocuğun gelişimsel ilerleme içindeki yeni başarısından duyulan haz ve memnuniyetle dengelenir" (Settlage, Kramer ve Ahktar, 1994, s. 22).
- Bilinçli ve bilinçdışı süreçleri içeren ayrılma-bireyleşme, annenin çocuğuna karşı kullandığı dilden etkilenir. Mahler'e göre ayrılma ve bireyleşme, genel olarak anneyle simbiyotik bir kaynaşmadan ortaya çıkma (ayrılma) ve büyüyen Ben'in kendi bireysel ve öznel özelliklerini "kabul etmesini" kalıcı bir şekilde "işaretleyen" gelişimsel başarıların bir araya gelmesi olarak tanımlanan bireyleşmeden oluşan iki tamamlayıcı gelişimsel talep olarak görülebilir. Bu nedenle, Masterson'ın "Gerçek Benlik" olarak adlandırdığı, evrimleşen ve kolayca altüst edilebilen Ben'e büyük özen gösterilmelidir. Mahler'in düşüncesinde, uygulayıcı klinisyen için çıkarımlar oldukça açıktır:

> Çocuğun bir birey olarak doğuşu, annenin kendisine verdiği seçici tepkiye yanıt olarak davranışlarını kademeli olarak değiştirmesiyle gerçekleşir. Annenin belirli bilinçdışı ihtiyaçları, bebeğin sonsuz potansiyellerinden, özellikle de her anne için kendi benzersiz ve bireysel ihtiyaçlarını yansıtan "çocuğu" yaratan potansiyellerden harekete geçer.2 Bu süreç, elbette, çocuğun
> doğuştan gelen yetenekler.
>
> (Mahler, 1963, Mahler ve diğerleri, 1975, s. 60)

  Masterson ve Winnicott'un3 Sahte Benlik üzerine çalışmaları ve Brandscharf'ın patolojik uyum üzerine olağanüstü çalışmaları bu "ipucunu" çok ayrıntılı bir şekilde açıklamaktadır.
  İpucu verme, Donald Winnicott ve Christopher Bollas'ın tanımladığı gibi , hem nesne ilişkileri hem de [4] nesne kullanımıyla ilgili karmaşık ve sürekli gelişen bir sürece dayanır . "Nesneler" benliği çeşitli şekillerde "uyarabilir": duyusal, yapısal, kavramsal/sembolik, hafızasal ve koruyucu.

- Anne, gelişim boyunca, sadece aşağıda açıklanacağı gibi gelişimsel aşamalarla temas halinde olup bunlarla ilgilenmekle kalmayıp, aynı zamanda bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde kendi gelişimsel yeteneklerini ve sınırlamalarını yeniden deneyimleyecek olarak görülebilir. Ödipal öncesi gelişim sırasında anne, başlangıçta simbiyotik bir düzenleyici olarak hizmet etmeli, ardından kuluçka sürecine nazikçe eşlik etmeli ve zamanla, gelişimin hem uygulama hem de yakınlaşma aşamaları için arka plan desteği görevi görmelidir. Gelişimsel aşamaların, temaların ve çatışmaların çoğu, gelişimsel çatışma alanlarını yeniden ele almak ve yeniden işlemek için ikinci bir fırsat sunarak, gelişimsel aşamalar, temalar ve çatışmaların çoğu gelişim boyunca yeniden yüzeye çıkacaktır. Ne yazık ki, önümüzdeki bölümlerde de görüleceği üzere, ayrışma-bireyleşme temaları, Gerçek Benliği mecazi olarak gömerek, minimal varyasyonla kapsüllenmiş tekrarlar haline gelebilir.

Masterson'ın Mahler'inin çok sinoptik bir psikanalitik yorumu yapılmadan önce, bu konuda Mahler'in kendisine dönmek önemlidir.

Machine Translated by Google

Yazarken ayrışma-bireyleşmede belirginleşen gelişimsel aşamalar,

> Ne normal otistik, ne normal simbiyotik, ne de ayrışma-bireyleşmenin herhangi bir alt evresi, sonraki evreyle tamamen yer değiştirmez . Betimsel bir bakış açısından, aralarında benzerlikler görmek mümkündür: Davranışsal olgu kümeleri temelinde kavramsal olarak farklılaştırılabilirler, ancak önemli ölçüde örtüşürler.
>
> (Mahler ve diğerleri, 1975, s. 48)

Aşamalar esasen doğrusal olarak yazılsa da, klinik psikanaliz, gelişimsel fırsatların, taleplerin ve çatışmaların her zaman mevcut olduğunu ve gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri psikanalisti kulağının ayrışma-bireyleşmenin doğasında var olan ritimlere uyum sağlayacağını öğretir . Ayrıca, birçok kişi Mahler'i çağdışı olarak görse de, Mahler düşüncesinin büyük bir kısmı, titiz bir ego-psikolojik bakış açısı izleyen oldukça ayrıntılı Gelişimsel Yapısalcı Psikanalitik Model (DSPM)5 gibi çağdaş modelleri büyük ölçüde desteklemiştir . Ne yazık ki, yer darlığı Mahler düşüncesinin gelişiminin daha karmaşık ve ayrıntılı bir şekilde açıklanmasına izin vermemektedir. Masterson'ın zengin kavramsallaştırmalarını anlamak için, Mahler'in gelişimsel psikanaliz ve nesne ilişkileriyle ilgili özgün düşünceleri aşağıdaki başlıklar altında ele alınacaktır:

Otizm: 0–2 ay

Simbiyoz: 2–6 ay

Ayrışma-bireyleşme: 6–24 ay

- Kuluçka alt evresi: 6–10 ay
- Uygulama alt aşaması: 10–16 ay
- Yakınlaşma alt evresi: 16–24 ay

Nesne Sürekliliğini Geliştirme: 24–36+ ay

Machine Translated by Google

Normal Otizm Evresi: Doğum-İki Ay – Dali'nin Yumurtası Olarak Ruh Otistik gelişim

evresiyle ilgili çağdaş psikanalitik

tartışmalara7 rağmen (yani Donald Stern9 ve onun klinik[8] bebek ile gözlemlenen bebek hakkındaki düşünceleri), öncelikle Freud'un yumurta modelinden etkilenen ilk dönem Mahler, bebeğin algısal sisteminin dünyaya kapsüllenmiş olarak girdiğini savundu. Çok hassas ve az gelişmiş bir sinir sistemi nedeniyle (her ne kadar muazzam bir büyüme kapasitesiyle dolu olsa da), tüm besinleri daha fazla büyüme için mevcut olan koruyucu "sertleştirilmiş" ancak gözenekli bir "kabuk", bebeğin ruhuna bir zarf görevi görür . Daha önceki psikanalitik düşünürler böylece ilkel benliğin veya benliğin zarflı kaldığını ve otistik evrede diğerini öteki olarak tanımada algısal olarak "sınırlı" olduğunu savundular.

Sürrealist ressam Salvador Dali'nin çalışmaları[11] böyle bir bakış açısını kişileştirir ve duyusal hassasiyetten (otizm) bedensel kapsüllenmeye (anoreksiya) ve zihnin düşünme-duygusal kapsüllenmesine (sanrısal durumlar, klostra) kadar birçok kapsüllenmiş patoloji, yumurta metaforunu yansıtır; ancak açıkça farklı temsil ve karmaşıklık düzeylerindedir. Anni Bergman (1999), Mahler'in daha sonra normal bir otistik evrenin daha önce kavramsallaştırdığı gibi mümkün olmayabileceğini kabul ettiğini yazar. Ancak Mahler'in sezgisel betimlemelerinin bazıları zaman testinden geçmiş ve özellikle Francis Tustin ve Judith Mitrani gibi çeşitli psikanalistler tarafından kullanılmıştır. Mahler, otistik evrede bebeğin bir tür fizyolojik homeostaz sağlaması, iç fizyolojik dünyasının annelik eden ötekinin ses ve jest ritimleriyle senkronize olması gerektiğini savunmuştur.

Anne-fetüs mikrokimerizmi kavramı göz önüne alındığında, bebek rahimdeyken bile aktif bir partnerdir. Distal ve proksimal koordinasyon, tüm sonraki psikolojik gelişimi organize edebilen fizyolojik, fiziksel ve "intra"-"inter" "bölgesel" köşeler olarak kalır. Göbek bağıyla bağlı ve ayrılmış, doğumla dışarıdan annenin içinde bağlı, biyolojik ve psikolojik zorunluluklarla ayrılmış ama yine de bağlı.

Bağlantı, ayrışma-büyüme ve bireyselleşme, tüm sonraki insan gelişimi boyunca silinmez bir şekilde iz bırakan süreçlerdir.

Normal otistik evrede, anne ile diğerinin açıkça ortak olmasına rağmen, dış uyaranlara sınırlı bir kateksis olduğu görülmektedir.

Machine Translated by Google

Freud'un birincil narsisizm (1914) ve Ferenczi'nin (1913, Mahler ve ark., 1975) mutlak halüsinasyonel her şeye kadirlik evresi kavramını takiben, rahim dışı yaşamın ilk birkaç haftasında bebek bir annelik nesnesinin farkında değildir . İkinci duruma rağmen ve gelişimde hızla ilerleyen bir şekilde, emme, köklenme ve tutunma gibi refleks donanımları "ilkel bir koenestetik işlem" (Mahler ve ark., 1975, s. 43) olarak görsel takip etmeye yönelir. Hartman (1939, Mahler ve ark., 1975) çocuğun başkalarının dünyasına birincil özerklik için gerekli psikolojik donanımla girdiğini ve otistik fazda bu donanımın "merkezi sinir sisteminin koenestetik organizasyonunun kurallarını izlediğini; normal otizm haftalarında alım eşiğini aşan herhangi bir uyarana verilen tepkinin küresel, yaygın, senkretik - fetal yaşamı anımsatan" olduğunu ileri sürmüştür (Mahler ve ark., 1975, s. 43). Erken dönem Mahler ayrıca, esas olarak algısal olgunlaşmamışlıktan dolayı gelişimin sonraki aşamalarında olduğu gibi katekte edilmemiş olsa da dış uyaranların bir aylık bebeği "uyanık hareketsizlik" olarak tanımlanan şekilde tepki verici bulduğunu belirtmiştir. Bebekler ışığa, harekete, sese, tada, dokunmaya, sıcağa, soğuğa ve kokuya tepki verirler, ancak insan ve insan olmayan uyaranlar arasında ayrım yapamıyor gibi görünürler. Hamilton'a göre, az çok kapalı bir psikolojik sistemde, yenidoğan başlangıçta "uyku benzeri bir durumun hayal dünyasına" bürünür. "Yenidoğanın psikolojik geri çekilmesi, rahim içi yaşamın izolasyonuna benzer. Böyle bir unutkanlık, rahim içi ve rahim dışı yaşam arasında bir ara bölge sağlar" (1988, s. 36). Guntrip, şunları yazarak buna bir nesne ilişkileri boyutu ekler:

> Anne, bebeğe henüz rahimdeyken 'var olma' temelini sağlar12 ve doğumdan sonra da 'onunla bir olma'nın güvenli deneyimini sürdürebilmelidir; böylece bebek, annesinden fiziksel ve psikolojik olarak ayrı olduğunu bilinçli bir düzeyde deneyimlemeye başladığında, 'bir olma' duygusunun bilinçsizce devam etmesiyle, aksi takdirde 'kopuk', kaybolmuş, ölmüş olma duygusu olarak deneyimlenebilecek şoktan korunur.13 Doğumdan önce ve sonra istikrarlı bir anneyle paylaşılan güvenli bir varoluş duygusu, kalıcı bir temel olarak kalmalıdır.

Machine Translated by Google

> Bilinçdışında, ayrı bir ego kimliğinin istikrarlı bir şekilde gelişebileceği ve son derece bireysel bir kişiliğe dönüşebileceği temelde.
>
> (Guntrip, 1969, s. 266) (italikler eklendi)

Hamilton ayrıca, Guntrip'e saygı duruşunda bulunarak, yetişkinlerin otistik bir evreyi kavramakta zorluk çekmelerinin sebebinin, bebeklerine en derin bağlarını kurmaları olduğunu belirtir. Yeni doğmuş bir bebeği kucaklamak, yeni yaşamla derin bir birlik duygusu uyandırır; yetişkinlerin yeni doğan bebeklerle kısmi bir kaynaşma durumuna girdikleri ve yeni doğana duygusal ve psikolojik olarak bağlandıkları, benlik ve öteki matrisinin ortaya çıkacağı psikolojik zemini yansıttıkları iddia edilebilir. Bebeğin dünyaya kademeli olarak uyum sağlamasını destekleyecek şefkatli ve kucaklayıcı bir ötekinin yokluğunun felaket boyutunda bir hayal edilmesi de korkutucudur.

Normal Simbiyotik Evre: Bir-Beş Ay

Mahler ve diğerlerinin eserleri göz önüne alındığında simbiyoz bir metafor olarak okunmalıdır ;

> Bu, “ben”in henüz “ben olmayan”dan farklılaşmadığı, içeride ve dışarıda olanın ancak yavaş yavaş farklı olarak algılanmaya başlandığı, anneyle kaynaşma, farklılaşmama aşamasını anlatır... Simbiyozun temel özelliği, annenin temsiliyle halüsinasyonlu veya sanrısal somatopsişik her şeye gücü yeten kaynaşmadır ve özellikle de fiziksel olarak ayrı iki birey arasında ortak bir sınır olduğu sanrısıdır.
>
> (Mahler ve diğerleri, 1975, s. 44-45)

Anneye tamamen bağımlı olunduğunda, annenin görevi bebeğin ilkel egosunu aşırı uyarılmadan ve erken evreye özgü zorlanma ve stres travmalarından korumaktır. Burada annelik "bir tür sosyal" olarak görülebilir.

Machine Translated by Google

"sembiyoz" (Mahler vd., 1975, s. 45) ve sosyal simbiyoz, zaman içinde işleyen bir egonun temeli olarak hizmet eder. Daha önce yazıldığı gibi (Daws, 2009), bağlantı ve ayrılık, gelişimin bu erken evrelerinde bile müzakere edilir: tam vücut tutuşu, ağız boşluğunda meme (füzyon) ve iletişim kuran bir anneyle göz-göz teması (distal/ ayrılık). Henry Elkin'in (1958, 1972) ve Michael Eigen'in (1986) dehasında , beden egosu (tutma ve ağız) ve aşkın ego (T-ego, göz-göz) böylece oluşur. Çok fazla ayrıntıya girmeden, Elkin için aşkın ego (göz-göz), ilk ve en önemli ego olarak beden egosundan önce gelir. Bu tür bir farklılaşma, kaynaşma kapasitesi ve halüsinasyon ve sanrısal niteliklerle birleştiğinde, yalnızca simbiyotik çocuk psikozunun değil, aynı zamanda psikotiklerin, ağır yeme bozukluklarının, şizoaffektif bozuklukların ve gerileyen şizoid zihin durumlarının rüya dünyaları bile. Bu varoluş alanları, son derece yaratıcı bireyler ve Harry Stack Sullivan, Harold Searles, Margaret Little, Masud Khan ve CG gibi en anlayışlı psikanalistlerimiz için erişilebilir kalabilir.

Jung, Michael Eigen ve daha birçokları.

Sosyal simbiyoz (iki kişilik psikolojisinin farkındalığının ortaya çıkması) sırasında ikili bir gelişim gerçekleşir. Anne olanın şefkati, deneyimin toplanmasını ve merkezi sinir sisteminin daha da olgunlaşmasını destekler. Bu şefkatli kucaklama sayesinde bebek, bu ihtiyaç giderici kısmi nesnenin giderek daha az farkında olur ve anne olan, her şeye gücü yeten öz-sistemin bir parçasıymış, yani "her şeye gücü yeten simbiyotik ikili birliğin yörüngesinde " ymiş gibi davranmaya başlar.

(Mahler vd., 1975, s. 46). Bu artan farkındalık ve ikili birlik göz önüne alındığında, ilkel ego (benlik), içsel ve dışsal algılar arasında aracılık etme konusunda giderek daha yetenekli hale gelir ve "beden imgesi açısından, ağırlıklı olarak proprioseptif-interoseptif kateksisin, çevresel duyusal algıya doğru kayması , gelişimde büyük bir adımdır" (Mahler vd., 1975, s. 46) (italikler eklenmiştir). İlkel beden egosunun gelişimi ve kateksisin, yalnızca proprioseptif-interoseptif kateksisten duyusal algısal deneyime doğru kayması, bebeğin içsel duyumlarının benliğin özünü oluşturması nedeniyle büyük önem taşır . Bunlar, etrafında bir "kimlik duygusu" oluşacak olan "benlik duygusunun" merkezi kristalleşme noktası olmaya devam eder. Duyusal algı organı - Freud'un adlandırdığı gibi "egonun çevresel kabuğu"

Machine Translated by Google

– aynı zamanda benliğin dış dünyadan farklılaşmasına/sınırlanmasına da katkıda bulunur. İki tür içsel psişik yapı birlikte benlik yöneliminin çerçevesini oluşturur. Bir hasta şöyle düşünmüştür:

> Duygularımı, daha doğrusu içimdeki hisleri hissettiğimde, düşünüyorum... Ah! Bu açlık, açım - açım ! Sonra korku hissediyorum... çok fazla. Karnıma dokunuyorum, farkında olmaya çalışıyorum ve ancak şimdi yemeğin evimizde - annemle benim aramda - ne büyük bir sorun olduğunu hatırlamaya başlıyorum. Annemin aç olduğumdaki tepkileri, ruh halinin midemi, açlığımı değiştirmesi, beni değiştirmesi! Bunların hepsini unuttum... bastırılmış mı? Unutulmuş! Onun ihtiyacı benim mi oldu? Benimki onun mu?

Simbiyotik yörünge içinde, iki partnerin örgütsel ve yapılandırma süreçlerini (benlik ve öteki) yaratıcı bir şekilde değerlendirdiği ve kutuplaştırdığı düşünülebilir. Bu çifte referans çerçevesinden (ikili birlik) türeyen yapılar, benliğin ve nesne dünyasının egosunda açık ve bütüncül temsiller oluşmadan önce tüm deneyimlerin ilişkilendirilmesi gereken bir çerçeveyi temsil eder. Spitz (1965, Mahler vd., 1975'te) anneyi bebeğin yardımcı egosu olarak adlandırır. Benzer şekilde, annelik partnerinin "tutma davranışının", Winnicott'un (1958) kullandığı anlamda "birincil annelik kaygısı"nın, simbiyotik düzenleyici -bireyselleşmenin, psikolojik doğumun ebesi- işlevi gördüğüne inanıyoruz (Mahler vd., 1975).

Dahası, normal simbiyotik evre, insan yavrusunun annelik eden diğerini belirsiz bir ikili birlik içinde psikolojik olarak kuşatma konusundaki son derece önemli filogenetik kapasitesini işaretler ve bu da tüm sonraki insan ilişkilerinin gelişeceği ilkel toprağı etkili bir şekilde oluşturur (Eigen, 1986). İlkel psikofizyolojik benliğin 15 doğuştan gelen özerk algı kapasitesi ve egoyla ilişkili olma ihtiyacı göz önüne alındığında, Mahler, haz-hoşnutsuzluk benlik-nesne etkileşiminin ve onun hafıza izlerinin ilkel birikimini vurgular ve "ilkel farklılaşmamış matris içinde meydana gelen iki ilkel uyarıcı niteliğinin" psişik temelini oluşturur (Mahler vd., 1975, s. 44). Hamilton, haz vermeyen (kötü) olanın hafıza izlerinin bu sürekli artan birikiminin, haz veren (iyi) olanla tezat oluşturduğunu yazar.

Machine Translated by Google

"Gelişimin simbiyotik evresinde ve sonrasında ortaya çıkan 'benlik ve nesne imgeleri' giderek daha fazla tanımlanıyor. Haz ve acı, iyi ve kötü, çocuğun dünyasını, benlik-öteki kutupluluğuyla birlikte düzenlediği ikinci bir kutupluluk haline geliyor" (1988, s. 40).

Yeterince iyi bir annelik ve kucaklamayla, gülümseme tepkisi simbiyotik ilişkinin habercisidir. Birçok kişinin yazdığı gibi, gülümseme tepkisi gerçek bir ilişkinin (yani egoyla ilişkililiğin), uyandırılan ve karşılık verilen şefkatin ve karşılıklı ipuçlarının üretkenliğinin ilk işaretlerinden biridir.

Ebeveynler genellikle simbiyotik aşamada neşe, haz ve yakınlık hissederler. Gelişimsel zorluklar, simbiyozun getirebileceği hazzı bastırabilir ve bu zorluğa 4. Bölüm'de tekrar değineceğim . Dahası, klinik olarak akılda tutulması gereken önemli bir nokta, okyanusvari birlik duygusu ve ikili birliğin gerçekliğidir; bu, bebek zihninin belirli bir şekilde "deneyimlemesine", "düşünmesine" ve "hissetmesine" yol açar (zayıf ben-öteki farklılaşması). Yani, bebek başını veya gözlerini hareket ettirdiğinde, anne sihirli bir şekilde ortaya çıkar!

Bebek hareket ettikçe dünya da hareket eder, "Her şeye gücü yetme, bebeğin simbiyotik dünyasına nüfuz eder. Bebek hareket ettikçe dünya da hareket eder; bebek hissettikçe dünya da hisseder; bebek nefes aldıkça dünya da nefes alır" (Hamilton, 1988, s. 40).

Ayrışma-Bireyleşme (6-24 ay)

Birinci Alt Aşama: Farklılaşma – 5–10 Aylar İntramural

yaşamdan ekstramural yaşama ve simbiyotik benliğinin annelik eden yarısının giderek artan farkındalığına geçiş, özellikle gerçek bir bağın işareti olan gülümseme tepkisinde belirgindir. Vücudu annelik eden ötekine göre şekillendiren güvenli ve sağlam bir demirleme, aynı zamanda "yumurtadan çıkma" gerçeğini, geçiş durumunda geçiş nesnelerinin çekingen kullanımını, kalıpları kontrol etmeyi (yedi-sekiz ay) ve yabancı tepkilerini ve kaygısını da görür. Yumurtadan çıkma süreci, "bebeğin uyanık olduğu her an daha kalıcı bir şekilde uyanık bir duyuya sahip olmasını sağlayan duyusal sistemin - algısal-bilinç sisteminin - kademeli ontogenetik evrimi" olarak görülebilir (Mahler vd., 1975, s. 53). Mahler, bu uyanış ve dikkatin türde olmaktan ziyade derece meselesi olduğunu belirtir, ancak artık "yeni bir uyanıklık, sebat ve hedef odaklılık görünümü" vardır (s. 54). Annenin Gelişleri

Machine Translated by Google

ve gidişler, duygusal uyumu ve anne ile çocuk arasındaki duygusal alışverişin niteliği, haz ve hoşnutsuzluk hafıza adaları olarak depolanır ve bu da iyi ve kötü ben-öteki duygularının yapısallaşmasını daha da destekler. Altı ayda daha büyük bir uyanışla, ayrılma ve bireyselleşmeyle ilgili ilk deneme giderek daha belirgin hale gelir. Kalıplaşma (simbiyoz), anneyi, özellikle de yüzünü daha iyi görebilmek için anneden uzaklaşma (uzaklaşma) ile yer değiştirir ve "gümrük denetimi" kavramı ortaya çıkar. Gümrük denetimi, annenin ağzına yemek koyma ve diğer keşif kalıpları gibi faaliyetlerle genişletilerek anne-anne olmayan ayrımı desteklenir.

Mahler, yazılarında bize bunun aynı zamanda Winnicott'a benzer geçiş nesnelerinin ve durumlarının ortaya çıktığı aşama olduğunu ve buradaki rahatsızlıkların olası psikotik rahatsızlıkların ve daha sonraki sınır durumlarının ilk işareti olarak hizmet ettiğini hatırlatır. Anneye geri dönüp bakmak, somatopsişik farklılaşmanın gelişimsel kanıtlarını daha da ileriye götürür ve ayrışma-farklılaşmaya yardımcı olmak için karşılaştırmalı taramaya giderek daha fazla güvenildiğini görür; yani anne, bilişsel-algısal gelişime yardımcı olan çevreyle aktif olarak karşılaştırılır ve böylece çevreden farklılaştırılır; "Sanki, annenin ne olduğu , neyin hissettirdiği, tadı, kokusu, neye benzediği ve annenin 'çınlaması'na sahip olduğu konusunda kendini daha kapsamlı bir şekilde tanıyor gibi görünüyor" (Mahler vd., 1975, s. 56). Tanım gereği, bu tür bir aşinalık, farklılaşma ve ayrışma, belirtildiği gibi, yabancı kaygısı biçiminde daha fazla duygusal gerçeklik getirir . Annenin yüzü ve bedeni esas olarak bir haz ve güven temeli olarak deneyimleniyorsa, yabancı kaygısı tolere edilebilir ve anne olmayanın daha fazla ayırt edilmesi için kullanılabilir. Böylece bebek "güvenli beklenti" içinde olmaya başlar.

(Mahler vd., 1975, s. 57) farklılaştırma (anne olmayan) işine hayret ve merakla yaklaşmaktadır.

Geçici kaygı, daha ileri ayrışma-bireyleşme için gerekli olan haz verici gözlemsel davranışı gerçekten de engelleyebilir. İkili birliğin koruyucu zarıyla karakterize edilen simbiyotik aşama gecikmiş veya bozulmuşsa, bebek doğal kuluçka kapasitelerini engelleyebilecek, hatta tamamen ortadan kaldırabilecek çeşitli gelişimsel adaptasyonlara maruz kalabilir. Bebeğin maruz kaldığı annelik türlerine bağlı olarak, psişenin adaptasyonları farklılık gösterebilir. Örneğin, doğum sonrası psikozla mücadele eden bir anneyle ilişki kurmak, duygusal ilişki kurmaktan farklı olabilir.

Machine Translated by Google

Depresif bir annenin kayıtsızlığı. Uyum, bedeni nesne olarak alma gibi otoerotik tercihleri, dış nesnelere karşı farklılaşmamış bir gülümseme tepkisiyle birleştirerek, annenin canlandırıcı bir öteki olarak gecikmeli kullanımını içerebilir ve bu da özellikle görsel alanda (mesafe algısı) somatopsişik farklılaşmayı etkiler. Telafi edici yapılar ayrıca erken ego gelişimi, yani erken yumurtadan çıkma, çevreyi ve anneyi yönetmeye dayalı bir "bilme" bulabilir ve temel olarak anne-çocuk ilişkisinin mesafe arandığında veya korunduğunda iyileştiğini bulur. Bu örüntü, Ferenczi'nin bilge bebeğini ve Fairbairn, Guntrip ve Masterson'ın şizoid adaptasyonunu çok anımsatıyor. Mahler, bu tür erken ego gelişiminin "sahte benlik"in temeli olabileceğini yazıyor. Ayrıca, baba, büyükanne vb. gibi başka bir nesnenin varlığı, dünyayı insanlaştırarak yürümeye başlayan çocuğu koruyabilir. Simbiyotik sarmalama ve parazit benzeri müdahalecilik, özellikle annelik yapan diğer kişi simbiyozun pasif kalıplama niteliğini tercih ediyorsa, daha erken uzaklaşma davranışlarına yol açabilir. Kademeli olarak uzaklaşmaya dayanamayan anneler,

> Bebeği kendilerine bağlar, canlandırır ve bağımsız hareket etme çabasını engellerler; bunun yerine kademeli bir ayrışmaya izin verip onu teşvik ederler. Öte yandan... aşırı simbiyotik annelerin aksine, önce bebeklerini kucaklayan ve sonra onu ani bir şekilde özerkliğe iten oldukça büyük bir anne grubu da vardır.
>
> (Mahler ve diğerleri, 1975, s. 62-63)

Ancak ikili “yakınlık ve uzaklık arasında gidip gelen bir hareket – ayrılık-bireyleşme dansı – başladı” (Hamilton, 1988, s. 43).

Alt Evre İki: Uygulama – 10–16 Ay Uygulama alt evresi

iki bölüme ayrılabilir – emekleme, tırmanma vb. gibi büyüyen hareketlilikle karakterize edilen erken uygulama alt evresi, yine de uygun uygulama dönemine bağlı kalınarak,

Machine Translated by Google

Serbest dik hareketle karakterize edilir. Bu dönem, annelik eden ötekinden daha belirgin bir farklılaşma, hızlı bedensel farklılaşma ve özerk ego aygıtının gelişimiyle karakterizedir. Bebek, keşif, rahatlama ve ben-öteki eklemlenmesi (geçiş nesneleri) için yavaş yavaş cansız nesneler dünyasına yönelir. Önceki bölümde belirtildiği gibi, belirgin hareket ve mesafe kullanımı, ikili birliğin tatmin edici olarak deneyimlenmediği bazı anne-çocuk ilişkilerine hizmet edebilir ve bu, simbiyozdan keyif alan ancak çocuklarının sonuna kadar büyümüş olmasını tercih edenlerle keskin bir tezat oluşturur. Mahler, ikinci tutuma maruz kalan çocukların mesafeyle mücadele ettiğini ve yakınlık talep ettiğini bulmuştur. Bu, dünyayı keşfetmeye hizmet eden hareketle çelişir - anneyle "gel-git" arasında uzlaşma, her adımda özerklik içinde büyürken gerektiğinde anne sıcaklığı ve nezaketini arama. Dünyanın nasıl deneyimlendiği, annenin çocuğun ilgisini ve hareketini destekleme biçimiyle önemli ölçüde renklenir. Simbiyozun annesi, ince bir şekilde ayrılığın annesine dönüşür . Anne-bebek kavuşması ve ayrılması, insan yavrusunun kırılgan ama sürekli genişleyen iç dünyasını oluşturur.

Nesne ilişkileri teorisine geri dönersek, bakım veren diğerlerinin en büyüğü göz önüne alındığında ve hem Elkin'in (1958, 1972) hem de Eigen'in (1986, 1999) psikanalitik teorilerine uygun olarak, içsel duygu fırtınalarının ve deneyimlerin yoğunluğu ve ben-diğer temsillerinin ve ego savunmalarının kırılganlığı göz önüne alındığında, burada benlik ve diğerlerinin temsilleri, iyi veya kötü anne yerine , göksel anne ve/veya kötü veya şeytani anne ile ilişkili olarak ilahi benlik olarak daha doğru bir şekilde adlandırılabilir .
Böyle bir imge, sıklıkla sanat aracılığıyla, yani Yüce veya İlahi Anne ve İlahi Çocuk aracılığıyla temsil edilir. Böyle bir tanımlama, HS Sullivan (1953) ve iyi, kötü ve şeytani meme ucu üzerine birçok başka çalışmayla da örtüşür. "Melek" veya "küçük şeytan" olarak tanımlanan bebekleri, bu sonuncusuyla bir ölçüde örtüşen bir şekilde bulmak nadir değildir. Annenin tadını uzaktan çıkarma kapasitesinin artmasına ve çocuğun özerk işlevlerine gerekli libido yatırımına rağmen, anne "ana üs", duygusal enerji depolamak için geri dönülecek bir dayanak noktası olarak kalır.

Mahler, pratik alt evresiyle, dik duruşları göz önüne alındığında, dünyayla bir aşk ilişkisine kapılmış bir yürümeye başlayan çocuğu kavramsallaştırdı. Beden egosuna ve sürekli genişleyen kapasitelerine daha belirgin bir narsistik yatırım yapan yürümeye başlayan çocuk, nispeten duyarsız görünüyor.

Machine Translated by Google

Çarpmalara, düşmelere ve sınırlara; doğal dünyanın neden-sonuç değerleri, hem bedensel hem de zihinsel benlik ve dünyayla olan genişleyen hissi ve aşk ilişkisini söndüremez. Narsisizm zirvede olmakla kalmaz, aynı zamanda deneyimlenen coşkunun bir kısmının, anne ile yürümeye başlayan çocuk arasındaki oyunda açıkça görülen anneyle kaynaşmadan (hatta yutulmadan) giderek uzaklaşmaya atfedilebileceği kabul edilir. Pasiften aktife dönüşen saklambaç, yürümeye başlayan çocuğun çeşitli yakala-bırak oyunlarına katılmaktan zevk aldığını bulur. Mahler'in bu eğlenceli yakala-bırak oyununun, büyüyen yürümeye başlayan çocuğa annelik yapan diğerinin hala onunla bağlantı kurmak istediğine dair güvence verdiğini kavramsallaştırdığını belirtmek önemlidir . Annenin varlığı, tavrı ve nazik desteği, dik hareket deneyiminde önemli bir rol oynar.

Annenin bu aşamadaki yokluğu, aynı zamanda düşük tempolu bir ruh halinin de varlığını gösterir. Bu düşük tempolu ruh hali, "imgeleme" olarak adlandırılan ve belirli bir "benlik durumunu" yansıtan, içe dönük bir dikkat yoğunluğu olarak tanımlanabilir. Daha spesifik olarak, bu durum, yürümeye başlayan çocuğun "ideal benlik durumunu" kaybetmeye yatkın olduğunu gösterebilir ve annenin yokluğu ve dolayısıyla yeniden bir araya gelmenin verdiği coşku göz önüne alındığında, düşük tempolu ruh hali, küçük bir anaklitik depresyonu yansıtabilir. Mahler, yürümeye başlayan çocukların, benliğin simbiyotik annelik yarısının kaybolabileceği, özlenebileceği veya yokluk (boşluk deneyimleri) olarak deneyimlenebileceği konusundaki artan farkındalığı hakkında dokunaklı bir şekilde yazar.

Alt Evre Üç: Yakınlaşma – 16–24 Ay Mahler'in güzel bir şekilde yazdığı

gibi, dik durma becerisinin kazanılması ve Piaget'nin temsili zekânın başlangıcı (konuşma ve sembolik oyun kapasitesiyle doruğa ulaşacak) olarak gördüğü bilişsel gelişim aşamasına ulaşılması, "insan ayrı, özerk bir kişi olarak ortaya çıkmıştır. Bu iki güçlü 'örgütleyici', psikolojik doğumun ebelerini oluşturur" (Mahler vd., 1975, s. 76). Çocuk, yürümeye yeni başlayan bir çocuk olarak, önemli bilişsel ve duygusal farklılaşmayı destekleyerek fiziksel ayrılığını daha fazla kullanır. Bununla birlikte, annenin varlığına ve yokluğuna karşı duyarsızlığın ve duyarsızlığın azalması (intrapsişik simbiyoz nedeniyle) nedeniyle önemli bir ayrılık kaygısı gözlemlenir. Yani, annenin yakınlaşma sürecindeki ayrılık kaygısı yaşayan yürümeye yeni başlayan çocuğa karşı duygusal erişilebilirliği ve duyarlılığı muazzam bir gelişimsel öneme sahiptir.

Machine Translated by Google

> Bu alt evrede annenin duygusal açıdan en uygun düzeyde erişilebilir olmasının önemi yeterince vurgulanamaz. Annenin çocuğa olan sevgisi ve onun ikircikliliğini kabullenmesi, çocuğun kendi temsilini nötrleştirilmiş bir enerjiyle harekete geçirmesini sağlar.
>
> (Mahler ve diğerleri, 1975, s. 77)

Mahler, yakınlaşmayı üç döneme ayırmıştır : (a) başlangıç yakınlaşması; (2) yakınlaşma krizi; ve (3) bu krize yönelik değişken bireysel "çözümler" ve "uyumlar", bunların hepsi " çocuğun ayrışmanın dördüncü alt evresi olan bireyleşmeye, bireyleşmenin pekişmesine girdiği bir örüntü ve kişilik özellikleri " ile sonuçlanır (Mahler vd., 1975, s. 89). Başlangıç yakınlaşma döneminde, artan ayrılık kaygısı, yürümeye başlayan çocuğun hem yeniden bir araya gelme arzusunu hem de yutulma korkusunu iletmenin bir yolu olarak gölgeleme ve fırlama hareketlerini kullandığını görür (özellikle de annenin kendisi de kendi simbiyotik ihtiyaçları nedeniyle çocuğu gölgeliyorsa). Anne ayrıca, ortaya çıkan benliği ilerletmek için yapıcı (etkisizleştirilmiş) saldırganlığı sürdürmekten de sorumludur. Yakınlaşma krizinde, daha fazla hırs gözlemlenir (18-24 ay), bu da yaklaşma-kaçınma arasındaki acı verici mücadelenin göstergesidir;18 yani anneyi uzaklaştırmak için yapılan çeşitli girişimler, hem yaklaşma hem de ona tutunma ile dönüşümlü olarak gerçekleşir.[17] Daha erken aşamalarda anne, çocuğun benliğinin bir uzantısı olarak kullanılır ve ayrılığının acı verici farkındalığını reddeder. Ayrıştırmanın ve annenin korumasının farkındalığının güçlü etkisi, çocuğun daha önce olumlu tepki verdiği kişilere karşı bile yabancı tepkilerinin yeniden canlanmasına yol açar.

Kararsızlık , bu gelişim döneminde de görülebilir ve somut olarak iki dünya arasındaki eşikte durmak olarak temsil edilir . Mahler'e göre kararsızlık, "çatışan isteklerin mükemmel bir simgesi gibi görünüyor - anneden uzakta, yürümeye başlayan çocuk dünyasına girme arzusu ve bebek odasında anneyle kalma isteği" (Mahler vd., 1975, s. 96).

Bu evrede bilişsel olarak, yürümeye başlayan çocuk annesinin başka bir yerde olabileceğini ve bulunabileceğini bilerek bir tür nesne kalıcılığı elde edebiliyor gibi görünmektedir.
Bu başarıya rağmen, çok uzun süre yalnız bırakılmak, önemli ölçüde etkiler

Machine Translated by Google

Büyüyen yürümeye başlayan çocuk - ruh halinin düşmesi ve oyun oynama becerisi. Önceki aşamaların kümülatif "yeterince iyi" deneyimleriyle birleştiğinde, büyüyen çocuk iyi ve kötü anne temsilleri üzerinde kademeli olarak çalışabilir - destekleyici ortamın zamanla bütünleşmeyi ve ikircikliği sağlayacağı umuduyla. Gelecek bölümlerde açıkça görüleceği ve benlik bozukluklarının Oidipus öncesi doğası göz önüne alındığında, anne kaynaklı aşırı ve/veya yetersiz uyarılma, çocuğun ve daha sonra yetişkinin bütünleşmeden yoksun bölünmüş benlik ve nesne temsillerine bağımlı olduğunu ortaya koyar. Mahler'in ekibi, bölünmeyle ilgili birçok farklı derece ve varyasyon bulmuş olsa da, çoğu yürümeye başlayan çocuk için iyi bir içsel anneyi korumak, kötü annenin çevreye yansıtılmasını ve ayrılığa öfkeyle yaklaşılmasını sağlar.

Dördüncü Alt Aşama: Konsolidasyon ve Nesne Sabitliği – 24–36 Aylar

Mahler'e göre, dördüncü alt evredeki temel görev şudur: "(1) belirli yönlerden yaşam boyu sürecek kesin bir bireyselliğe ulaşmak ve (2) bir dereceye kadar nesne sürekliliğine ulaşmak " (Mahler vd., 1975, s. 109) (italikler eklenmiştir). Duygusal nesne sürekliliğinin sağlanması, annenin pozitif olarak kate edilmiş içsel imgesinin kademeli ve ilerleyici bir şekilde içselleştirilmesine dayanır. Nesne sürekliliği, yalnızca iyi nesne temsilinin yokluğunda korunmasına değil, aynı zamanda hem iyi hem de kötü temsilin intrapsişik olarak bütünsel bir nesne temsilinde birleştirilmesine de dayanır. Süreç uzun ve karmaşıktır ve (a) saldırganlığın etkisizleştirilmesine, (b) simbiyozun ve ayrışma-bireyleşmenin annesine duyulan temel güvenin sürdürülmesine, (c) çocuğun kalıcı nesnenin sembolik içsel temsili için gereken temsili gelişimi sağlayan bilişsel olgunlaşmasına (Piaget'ye benzer), (d) çocuğun doğuştan gelen dürtü donanımına, (e) sağlam bir algısal sisteme dayalı gerçeklik testi kapasitesine ve kaygı ve hayal kırıklığına karşı "kabul edilebilir" (f) bir tolerans penceresine (ve çok daha fazlasına) dayanır. Nesne sabitliği, başlı başına büyüyen bir kapasitedir ve çocuk, annelik eden diğeriyle ve onsuz çeşitli gelişim geçişlerini yönetirken ebeveyn yokluğunun daha olağanüstü uzunluklarına olanak tanır. Bilişsel gelişim ayrıca sözlü iletişim, fantezi (fantezi oyunu, rol yapma, hayal kurma) ve daha da önemlisi daha anlamlı gerçeklik testi ile desteklenir. İnanılmaktadır ki

Machine Translated by Google

Ayrılma ve bireyselleşme kapasitesinin artmasıyla, "Gerçek Benlik" yavaş yavaş ortaya çıkacak, ancak diğeri tüm gelişim boyunca hayati ve gerekli bir ortak olarak kalacaktır. Mahler, yakınlaşma krizinin sonucunu en az altı faktörün belirleyebileceğini ekler: (a) zaman içinde libidinal nesne sabitliğine ulaşılması, (b) şok travmasına maruz kalma, (c) hadım edilme kaygısının derecesi, (d) hayal kırıklıklarının veya stres travmasının hem niceliği hem de niteliği, (e) Oidipus kompleksinin çözülmesi ve (f) hayal kırıklığı nesnesiyle karşılaşmanın ikinci aşaması olan ergenliğin gelişimsel krizi.

Annenin Yaratılış ve Psişikteki Rolü Öz Analiz Bozukluğunun Yapısı

Masterson ve diğerleri gibi gelişimsel psikanaliz ve nesne ilişkileri kuramcılarını okuyan klinisyenler, simbiyozun, ayrışma-bireyleşmenin ve Ödipal evre (ve ötesi) anasının farklı tutum ve işlevleri ortaya çıkardığını anlayabilir. Anne-çocuk etkileşimi karmaşıklığını sürdürse de, uyumsuz temaların (sözlü ve sözsüz) basmakalıp tekrarlarının varlığının, aktarım ve terapötik eyleme dökmede gözlemlenebilen içsel ve gelişimsel fenomenlere yol açabileceği ve ayrışma-bireyleşme zorluklarına dair bir ipucu görevi görebileceği geçici olarak savunulabilir. Mevcut araştırma durumu göz önüne alındığında, özellikle Masterson'ın ilk meslektaşının19 çalışmaları gözden geçirildiğinde, çocuğa ilişkin ciddi annesel yanlış algının (psikotik Donald Rinsley (1982), varyasyon) çocuğa cansız bir nesne (bir bebek, oyuncak vb.) olarak, kişinin kendi bedeninin bir parçası ve işlevleri (ebeveynin gözlerinin, dışkılarının vb. sembolik temsilleri) olarak, insan altı, canavarca, var olmayan veya ortadan kaldırılmış olarak ilişki kurmasına borderline ve narsisistik yansıyabileceği ileri sürülebilir.20 Daha az ciddi uyumsuzluk, yani örüntüleme ile ilgili olarak Rinsley (1982) , çocuğun bir vekil ebeveyn figürü olarak algılanabileceğini ve bunun da rol değişimini sağladığını belirtmektedir. Çocuk, ebeveyne rehberlik, kontrol ve sınırlar sağlayan bir süperego temsili haline gelir. Çocuk ayrıca, açık veya örtük ensest ilişki yaratan bir eş veya oldukça yıkıcı rekabet ve çekişme örüntülerini uyaran bir kardeş olarak da algılanabilir. Son olarak, çocuk aynı zamanda bir çocuk olarak da yanlış algılanabilir.

Machine Translated by Google

"Sonsuz derecede çocuksu veya bağımlı bebek" (1982, s. 202), esas olarak ebeveynin çocuğun büyümesini ve kendi hayatını kurmasını engelleme ihtiyacını yansıtır. Sonraki bölümlerde, Masterson'ın bölünmüş nesne ilişkileri birimlerinde yansıtılan çeşitlilik ve örüntülere ayrıntılı olarak değinilecektir.

Normal Ayrılıkta Babanın Rolü-Bireyselleşme

Bebeğin anneyle olan simbiyotik ikili birlikten ayrılıp farklılaşması gerektiği savunulabilirken, babanın temsili21 dışarıdan , yani çocuğa doğru gelir . Baba simbiyotik evreye doğrudan dahil olabilse de, varlığı anneyle birlikte ayrışma-bireyleşme ve Ödipal evrede bir ortak olarak vazgeçilmez hale gelir.

Masterson da bu anlayışa katılıyor ve Abelin'in ayrışma-bireyleşme sürecinde babanın rolüne ilişkin araştırmasına atıfta bulunuyor;

> Bebekleriyle ilgilenen babalar için, anne kadar erken olmasa da, yabancının ona karşı duyduğu kaygıyı giderecek şekilde, simbiyotik evre kadar erken bir dönemde babayla ilişki kurmak mümkündür.
> Farklılaşma üst evresinde, pratik yapan üst evre babası, çocuğun yönelebileceği heyecan verici ve farklı öteki haline gelebilir. İçsel füzyon göz önüne alındığında, ana üs olarak annenin varlığı hafife alınabilir! Baba, uzak, "anne olmayan" bir alanı, yani gerçekliğin coşkulu keşfini temsil eder. Babayla özel bir coşku niteliği bağlantılıdır.
>
> (Abelin, Masterson, 1981, s. 12) (italikler eklendi)

Daha da güçlü bir şekilde yazılmış olan Masterson (1981, s. 14) şunu öneriyor:

> Gelişimin ayrışma-bireyleşme aşamasında babanın normal ego gelişimine katkısını şu şekilde özetleyebiliriz: 1. Bir nesne olarak hizmet etmek

Machine Translated by Google

> Simbiyotik kateksisle kirlenmemiş, çocuğu gerçek dünya ve insanlara çekmek ve cezbetmek; 2. yakınlaşma alt evresinde, anneye karşı gerilemeli çekime karşıt olarak gerçeklikle ve bireyselleşme güçleriyle uyum sağlayan bir ebeveyn sevgi nesnesi olarak hizmet etmek ve bu nedenle yakınlaşma evresinin başarılı bir şekilde çözülmesine katkıda bulunmak; ve 3. benliğin, anne nesnesinin ve
>
> baba nesnesi— ödipal kompleksin öncüsü. [22]
>
> (İtalikler eklendi)

Benlik bozukluklarının tüm tedavilerinde, hem anne hem de baba nesnesi ayrışma-bireyleşme sürecinin ve iniş çıkışlarının bir parçası haline gelir. Her iki ebeveyn de çocuğu günah keçisi olarak kullanmakta, çocuğu üçgenleştirmekte veya kendi ayrışma-bireyleşme çatışmalarını yaşamakta işbirliği yapabilir.
Masterson ayrıca çeşitli ciltlerde babayla özdeşleşmenin anneye karşı bir savunma işlevi görmesi durumunda ortaya çıkan karmaşıklığı ve döngülerle daha zorlu bir şekilde baş etmeyi gerektirdiğini araştırır (özellikle bkz. Masterson, 1976).

Notlar

1. Derinlemesine bir tartışma için Orcutt, 1989, Bölüm 7'ye ve Masterson'ın kavramlarının diğer gelişimsel psikanalistlerle ilişkisi, bütünleşmesi ve farklılaşması üzerine detaylı tartışmalar için 2021'de yayınlanan The Unanswered Self adlı kitabına da bakınız.

2. Psikanalitik zihin ve Christopher Bollas'ın kaleminden : "İç dünyamız, annenin bilinçdışı arzusuyla, onunla birlikte olma temel temasına dönüşür ve bu, diğeriyle birlikte olmanın gelecekteki tüm yollarını etkileyecektir" ve "Biz

Machine Translated by Google

> Bir süreci, şekillendirici ve dönüştürücü bir üslubu ve anne söyleminin tematiklerini içselleştirdik. Ne zaman arzulasak, umutsuzluğa kapılsak, uzansak, oynasak, öfke, sevgi, acı veya ihtiyaç içinde olsak, annemiz tarafından karşılandık ve onun bakım üslubuna göre muamele gördük. Estetiğine yönelik varoluşsal eleştirimiz ne olursa olsun, ister kendi varlığımıza üretken bir şekilde bütünleşmek, ister gerçek benliğimizin parçalanarak bölünmesiyle takip edilen uyum, isterse estetiğin savunmacı bir şekilde ele alınması (inkar, bölme, bastırma) olsun, onun üslubuyla karşılaştık. Gerçekten de, bize muamele etme biçimi (kabul eden ve kolaylaştıran ya da reddeden ve katı veya her ikisinin bir karışımı olarak) kendimizle muamele etme biçimimizi etkileyecektir. Bir anlamda, dilimizin kurallarını kavramadan önce varlığımızın gramerini öğreniriz" (1986, s. 35–36) (italikler eklenmiştir).

3. Hem Masterson hem de Winnicott "Sahte Benlik" terimini kullansa da , aralarında belirgin kavramsal ve klinik farklılıklar vardır. Okuyucu, konuyu açıklığa kavuşturmak için Masterson'ın 1976 ve 2004 tarihli çalışmalarına da başvurabilir .
4. Duyusal olarak: beden-ego deneyimlerinin bir parçası, tat, dokunma, koku, ses, görüntü, nesnenin maddiliğini ifade eder.

> Yapısal olarak: Nesnelerin "atomik özgüllüğüne" ve belirli kullanım potansiyeline atıfta bulunur. Kullanıldığında, kullanım potansiyeline uygun deneyimler yaratır. Örneğin, ip atlamak ile golf oynamak arasındaki fark gibi.

> Kavramsal ve sembolik olarak: Nesnelerin adları vardır ve sembolik bir düzenin parçasıdırlar.

> Hafıza: Nesneler aynı zamanda daha önceki kendi deneyimleriyle de donatılabilir.

Machine Translated by Google

Koruyucu olarak: Belirli nesneler, kendi deneyimlerimizin parçalarını yeniden deneyimlemek, geliştirmek vb. için kullanılabilir; örneğin, bir kitap okurken, kendimin röntgenci bir parçasını yeniden işliyor olabilirim.

5. Lütfen Chatham, 1985'te İnsan Gelişimi: Doğumdan Üç Yaşa , s. 204-205'e ve Greenspan, 1989'da Ego Gelişiminin Aşamaları, s . 64-66'ya bakınız .

6. DSPM, modern klinisyenin aşağıdaki durumları izlemesini sağlar: Colarusso (2000) tarafından tanımlanan beş ayrışma-bireyleşme aşaması aracılığıyla görülen benlik ve nesne temsilinin gelişimi . Bu aşama, çekirdek benliği ve sezaryen öncesi gerçekliği, somatik niyet öncesi dünya benlik nesnesini, niyetsel kısmi benlik nesnesini, farklılaşmış davranışsal kısmi benlik nesnesini, işlevsel (kavramsal) bütünleşik ve farklılaşmış benlik nesnesini, temsili benlik nesnesinin ayrıntılandırılmasını ve farklılaşmış-bütünleşmiş temsili benlik nesnesini içerir :

1. Nükleer benlik ve sezaryen öncesi zihniyet,
   İlk ruhsal düzenleyicidir ve Roy Mendelsohn (1987a, 1987b, 1987c, 1987d) ve David ve Jill Scharff (1991, s. 22–23) tarafından doğum öncesi somatik ortaklıktan doğumda psikosomatik (simbiyotik) ortaklığın kurulmasına doğru psikolojik hareket olarak ayrıntılı bir şekilde tanımlanmıştır.

2. Gelişimin ilk üç ayını kapsayan, öz düzenleme ve dünyaya ilgiyi içeren homeostazis .

3. Gelişimin ikinci ve yedinci ayları arasında belirginleşen bağlanma evresi .
4. Amaçlı iletişimi içeren ve gözlemlenebilir olan somato-psikolojik farklılaşma aşaması

Machine Translated by Google

Gelişimin üçüncü ve onuncu ayları arasında.

5. Davranışsal organizasyon, inisiyatif ve
   Karmaşık bir benlik duygusunun temelini oluşturan içselleştirme aşaması . Bu aşama genellikle gelişimin dokuzuncu ve on sekizinci ayları arasında gelişir.
6. Gelişimin 18-30. ayları arasında belirginleşen temsil yeteneği veya sembolik evre.
7. Yaşamın ikinci ve dördüncü yılları arasında ortaya çıkan temsili farklılaşma evresi.
8. Bu aşamalar (2–7) Mahler'in ilk aşamalarına dayanmaktadır.
   Gelişim evreleri ve gelişimin alt evreleri.

7. Gotstein'ın tanımı, "Tustin (1980, 1981a,b), iki ana psikotik çocuk türü olduğunu, kapsüllenmiş tip (çocukluk otistik psikozu) ve konfüzyonel tip (çocukluk şizofrenisi) olduğunu ileri sürer. Her iki tip de erken psikolojik doğumdan, bağlanma nesnesiyle birleşmeden ve bunun sonucunda erken bir 'iki-lik'in ortaya çıkmasından muzdariptir. Bu talihsiz çocuklar, nesneyle arasında bir geçiş köprüsü yokmuş gibi görünür ve sonuç olarak "özduyusal" hale gelirler. Tustin, normalde nesneye köprü görevi gören bebeğin duyularının artık nesneye uzanmadığını ve nesnenin artık tehlikeli derecede uzakta ve yabancı olarak deneyimlendiğini kastediyor" (1986, s. 97).

8. Ayrıca J. Mario Gomberoff, C. Carmen gibi yazarların eserlerine de bakınız.
   Noemi, L. Pualuan de Gomberoff, 1990, Otizmli Nesne: Nevrotik ve Sınırda Hastaların Aktarımı ve Karşı Aktarımında Narsisizmle İlişkisi, Int J Psychoanal'da yayımlandı , 71 (2), 249–259.

9. Orcutt'un yazısında (2021, s. 109–110): "Ancak, Stern tarafından kaydedilen aralarındaki konuşmada, Mahler'in kendisi, patolojiyi bu kadar kesin ve çağrıştıran terimleri kullanma konusunda ikinci kez düşündü: 'Yakın zamanda yapılan bir tartışmada, o,

Machine Translated by Google

" Bu ilk aşamanın 'uyanış' olarak adlandırılabileceği ve bunun burada 'ortaya çıkış' olarak adlandırıldığı gibi 'ortaya çıkış'a çok yakın olduğu [Mahler, kişisel iletişim 1983] (Stern, 1985, s. 235).”

10. Tustin, F. (1981/2013). Psikolojik doğum ve psikolojik felaket. Çocuklarda Otizm Durumları (s. 96–110). New York: Routledge.

11. Burada aklıma Dali'nin 1943 tarihli Geopoliticus Child Watching the Birth of the New Birth of the New Man adlı tablosu geliyor .
12. Daha önce bu olguya Sezar öncesi gerçeklik adını vermiştim . (2009).
13. Benim anlayışıma göre Michael Eigen'in çalışması , ikincisinden "Embriyonik Benlik"teki eksiklikler olarak bahsediyor (1998, s. 99).
14. Belirtildiği üzere , David ve Jill Scharff'ın (1991, s. 22–23) doğum öncesi somatik ortaklıktan doğumda psikosomatik (simbiyotik) ortaklığın kurulmasına kadar olan süreçte yarattığı görsel temsiller, Mahler'i okurken paha biçilmez bir değere sahiptir.

15. Edith Jacobson, Otto Fenichel, H. Hartmann, RM Loewenstein ve E. Kris gibi diğer psikanalistler tarafından kullanılan terim .
16. Lütfen Christopher Fortune'un 2003 yılında Journal of Analytic Psychology dergisinde yayımlanan The Analytic Nursery: Ferenczi's “Wise Baby” Meets Jung's “Divine Child” (Analiz Kreşi: Ferenczi'nin “Akıllı Bebeği” Jung'un “İlahi Çocuğu” ile Buluşuyor) başlıklı makalesine bakınız , 48, s. 457–466. 4. Bölüm'den itibaren gelişimin simbiyotik evresinin önemini ve İlahi Çocuğun (yani "psikoz" alanının) varlığını, kuluçka patolojisi, şizoid süreç ve Bilge Çocuk ile ilişkisi açısından tartışacağım .

17. Mahler ve diğerleri tarafından tanımlandığı gibi , "İki zıt, davranışsal olarak belirgin eğilimin aynı anda mevcut olması; örneğin, çocuk neredeyse aynı anda ağlayabilir ve gülümseyebilir, annesine yaklaşıp son anda uzaklaşabilir veya annesini öpüp aniden ısırabilir. Ambitens, davranışsal olarak

Machine Translated by Google

iki fazlı; yerini yakında iki fazlı eğilimin bütünleştiği ve artık gözlemlenemediği ambivalansa bırakabilir veya bırakmayabilir" (1975, s. 289).

18. Sınırda kişilik ikilemiyle mücadele edenler, genellikle aşk nesnelerine karşı hırsla mücadele etmek yerine, kararsız oldukları şeklinde yanlış anlaşılırlar. Kararsızlık, gelişimsel bir başarı olmaya devam eder!

19. Ayrıca Christine Ann Lawson'ın (2000) şu başlıklı çalışmasına da bakın : Sınırda Anneyi Anlamak – Çocuklarının Yoğun, Öngörülemeyen, Değişken İlişkiyi Aşmalarına Yardımcı Olmak adlı kitabında, çeşitli anne türlerini ele alıyor; (a) hayali anneler, (b) kimsesiz anne, (c) münzevi anne, (d) kraliçe anne, (e) cadı anne ve masal babaları.

20. Rinsley'e göre , "Bazı doğum sonrası psikotik annelerin özellikleri arasında, bu aşırı örüntü, yeni doğan çocuğun skotomatizasyonunu veya olumsuz halüsinasyonunu içerir ve bu durum daha sonraki çocukluğa kadar uzanabilir" (1982, s. 202).
21. Babanın SI'daki rolü hakkında derinlemesine bir okuma ve tartışma için lütfen Masterson, 1981, s. 11–14 ve 22'ye bakın.
22. " Babanın sembolik temsili,
Onunla gerçek ilişkiden farklıdır. Yakınlaşma krizi başlangıçta yalnızca benlik ve annenin temsiline odaklanır. Birkaç hafta sonra, baba, yürümeye başlayan çocuğun fantezi dünyasında diğer, daha güçlü ebeveyn olarak belirmeye başlar. Bu baba imgesi, ikircikli yakınlaşma konumunun tatmin edici bir şekilde çözülmesi için gerekli olabilir. Benliğin ve her iki ebeveynin üç imgesinin aynı anda temsil edilmesi, belki de Oidipus kompleksinin biçimsel unsurunu temsil eden daha da ayrıntılı bir adım oluşturacaktır. Dolayısıyla, yakınlaşma alt evresinden sonra bu çekirdek imgelerin gelişimi,

Machine Translated by Google

gerçek belirli ilişkinin daha önceki tarihini, damıtılmış ve şemalaştırılmış bir biçimde özetliyor gibi görünüyor. Bilişsel gelişimde Piaget (105), bu özetlemeyi "dikey gecikme" olarak adlandırmıştır" (Masterson, 1981, s. 13).

Machine Translated by Google

Bölüm 3 Temel Kavramlar Gelişimsel Benlik ve Nesne James'in İlişkiler Yaklaşımı Masterson

DOI: 10.4324/9781003358572-4

giriiş

Masterson yaklaşımında, çeşitli düzenleyici ilkeler, benlik analizi bozukluğuna yönelik gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımını destekler. Yani, bu bölüm (Gerçek) gibi kavramları vurgulayacaktır.
Benlik, ego ve Sahte Benlik, terk edilme depresyonunun genel gelişim üzerindeki etkisi ve benlik üçlüsü bozuklukları, aktarımsal dışavurumları sınırlamada terapötik tarafsızlığın önemi ve benlik bozukluklarının genel tedavisinde iletişimsel eşleştirme ve karşı aktarımın kullanımı.

Benlik, Ego, Gerçek ve Sahte Benlik

Masterson'a (2004, s. 16) göre benlik ve ego şu şekilde tanımlanabilir:

> Benlik ve ego paralel olarak gelişir ve işlev görür; örneğin, aynı koşum takımında iki at gibi. Benlik, egonun temsili koludur ve ego da benliğin yönetici koludur, ancak her biri bundan daha fazlasıdır. Ego gelişimsel olarak durursa, benlik de gelişimsel olarak durur... Benlik, elbette, çoğunlukla

Machine Translated by Google

> Bilinç öncesi ve bilinçli; sentezleme işlevleri sayesinde ego çoğunlukla bilinçdışıdır. Egonun sentezleme işlevi, solunum ve dolaşımın bedene yaptığı etkiyi psişeye yapar.

(italikler eklendi)

Masterson, “Gerçek Benlik”i1, benliğin içsel imgelerinin ve bunlarla ilişkili nesne temsillerinin toplamından oluşan bir şey olarak tanımlar. Dahası, "Gerçek" terimi, yakında tartışılacak olan çeşitli işlevleri (yani öz-aktivasyon, eylemlilik duygusu, acı verici duyguları yatıştırma ve çok daha fazlasını) destekleyebilen, uyarlanabilir ve esnek bir benliği ifade eder. Masterson'a göre Gerçek Benlik iki ana işleve sahiptir: "Kendini ifade etmek için duygusal bir araç sağlar ve aynı zamanda gerçeklik görevlerinde ustalaşarak öz saygıyı korumaya da yarar" (Masterson ve ark., 2004, s. 14). Gerçek Benliğin aksine, Sahte Benlik2, daha fazla ayrışma-bireyleşme pahasına, hasarlı benliği gelişimsel ve ilişkisel acılardan korumayı amaçlar. Kıdemli Masterson uzmanı Dr. Don Roberts, Sahte Benliğin gerçekliği hakkında şu dokunaklı açıklamayı yapar:

> Doğduğumuzda sahip olduğumuz benlik var ve tabii ki dünya da işini yapıyor... Dünya bizi, dünyanın istediği şeye dönüştürmeye çalışıyor ve sonuçta hayatta kalmak zorunda olduğumuz için, kendimizi, dünyanın başlangıçta olduğumuz benliklerden daha çok seveceğini umduğumuz bir şeye dönüştürmeye çalışıyoruz. Söylemeye gerek yok, bu hepimizin hayat hikayesi ve bu hikayeyi yaşama sürecinde, o ilk, ışıldayan benlik o kadar derinlere gömülüyor ki çoğumuz sonunda ondan neredeyse hiç yararlanamıyoruz.
>
> (Buechner, 1991, s. 45, Roberts ve Roberts, 2007, s. 44)

Machine Translated by Google

Gerçek Benlik, içselleştirilmiş öz temsillerinin, ayrışma-bireyleşme yoluyla içselleştirilmiş nesne temsillerinden ayrılmasına bağlıdır. Ayrışma-bireyleşme sırasında, içselleştirilmiş nesne temsillerinin destekleyici ve yaşam veren nitelikleri yansıtması ve gelişen öz temsilinin yerel adaptasyonunu neşeyle beslemesi (ve yeniden beslemesi) umulur. Çocuk zamanla duygularının, ihtiyaçlarının ve düşüncelerinin farklı, ayrı ve başkaları tarafından kabul edilebilir olduğunu öğrenir. Birçok kişi tarafından tanımlandığı gibi, bu kesin bir gerçek değildir ve çocuk aynı zamanda "zihinler" arasında farklılıklar olduğunu "bilmiyor" gibi görünür. Bu nedenle yaşamın başlangıcında benlik ve başkaları arasında bir ayrım eksikliği bulunur. Çocuk kendini ve annesini ikili bir birlik olarak hisseder ve düşünür - tek bir bilişsel, duygusal ve fiziksel birim (Mahler ve ark., 1975). Mahler içsel simbiyoz üzerine yazar ; Stern buna çocuğun tek fikirlilik teorisi; Masterson ise gelişimsel benzer fikirlilik durumu olarak atıfta bulunur. İçsel simbiyoz, çelişkili ve karşıt duygu durumlarının bütünleşmesine tahammül edebilen "ayrı ama etkileşimli zihinler"in bir "teorisini" (uzlaşıya dayalı olarak doğrulanmış bir görüş) benimseme zihinsel kapasitesini de içerecek şekilde evrimleşmelidir. Erken gelişim döneminde, yürümeye başlayan çocuk, çelişkili duygu durumlarını kendi benliği ve nesne temsilleriyle ayırmak için çoğunlukla bölünmeye güvenir. Yani, iyi-ben ve iyi hislere sahip iyi anne, kötü ben, kötü anne ve kötü hislerden ayrı tutulur (daha sonraki "bir" parçadan ayrı) . Bilişsel ve duygusal gelişimin gelişmesiyle birlikte çocuk, kendini ve başkalarını, düşüncelerini, hislerini ve davranışlarını hem iyiyi hem de kötüyü (aynı anda) içeren, ne tamamen iyi ne de kötü, ne tamamen beyaz ne de tamamen siyah olarak algılamaya başlar.

Duygusal ve bilişsel gelişim, "ortaya çıkan" ve "bireyselleşmiş" benliğin çeşitli kapasitelerinin açığa çıkmasını da besler. Oyun, sürekli deneyimleme, uyum sağlama ve yeterince iyi kolaylaştırıcı ortamdan gelen destekleyici pekiştirme yoluyla, Masterson'ın Gerçek Benliği, çocuğun kendine ve başkalarına ontojenik ve epistemolojik güven geliştirdiğini görür. Gerçek Benlik, çoğunlukla tepkisel, uyumlu veya gizli olan Sahte Benlik ile tezat oluşturur. Masterson'a göre Gerçek Benlik çeşitli özelliklerde belirgindir:

- Duyguların kendiliğindenliği ve canlılığı: Duyguları derinlemesine, özgürce, canlılıkla, sevinçle, coşkuyla ve kendiliğindenlikle deneyimleme kapasitesi.

Machine Translated by Google

- Kendini hak sahibi görme: Kendine-bedenine-dünyasına hakim olma konusundaki en erken deneyimlerden, ortaya çıkan benliğe yönelik destekleyici ve sevgi dolu ebeveyn onayıyla birlikte gerçek güven doğar. Bu temas ve büyüme, büyüyen çocuğa "uygun ustalık ve haz deneyimlerine ve bu hedeflere ulaşmak için gerekli çevresel girdiye" hakkı olduğunu öğretir (Klein, Masterson ve diğerleri, 1995, s. 6).

- Öz-aktivasyon, iddia ve destek: Kişinin kendine özgü isteklerini belirleme ve iddialı varoluş biçimleri aracılığıyla özerk inisiyatif alma kapasitesi . İkincisi, olumsuz bir şekilde engellendiğinde kendini desteklemeyi ve savunmayı da içerir.
- Öz-aktivasyonun kabulü ve öz saygının sürdürülmesi: Kişinin duygusal bir durumla, çevresel bir taleple veya zorlu bir öz-durumla uyumsal ve dönüştürücü bir şekilde başa çıktığını hem tanımlaması hem de bunu kendine itiraf etmesi. Böyle bir yaklaşım, öz saygıyı ve olumlu öz saygıyı sürdürmenin temelini oluşturur.

- Acı verici duyguların yatıştırılması ve zararlı bilişsel senaryoların sınırlandırılması: Çevresel talepler ve kişilerarası durumlara bağlı olarak duyguları yeterli, zevkli ve ölçülü bir şekilde özerk bir şekilde düzenleme kapasitesi. Duygular ayrıca, başkalarından aktif destek almayı gerektirebilecek, benlik ve başkalarının gelişen temsilleriyle de bağlantılıdır.
- Benliğin sürekliliği: Zaman içinde bir "ben"in bilinçli olarak tanınması ve kabul edilmesi bağlam.
- Bağlılık: Bir ilişkiye veya hedefe kendini adama ve engellere ve aksiliklere rağmen sebat etme kapasitesi.

- Yaratıcılık veya öz-yaratma ve iniş çıkışları: Kişinin, dünyada bir kereliğine varılabilecek eşsiz bir varlık olarak yeteneklerine olan güvenini güçlendirecek şekilde kendini ifade etme yeteneği. Yaratıcı olmak, coşku ve aşkınlık deneyimleriyle beslenen yeni psikolojik örgütlenmeleri destekler. Coşku, Gerçek Benliğe canlılık etkileri sağlarken, aşkınlık, varoluşsal olarak bilgilendirilmiş benliğimiz aracılığıyla dünya ve dünyadan gelen kavramların paylaşılmasını sağlar.

- Yakınlık: Terk edilme veya yutulma korkusu olmadan bir ilişkide kendini ifade etme kapasitesi.

Gerçek Benliğin aksine, Masterson, yokluğunu vurgulamak için Sahte Benlik (savunmacı benlik) ve Bozulmuş Benlik terimlerine güvenir. Daha önce de belirtildiği gibi, Sahte Benlik, bireyi, öncelikle destek eksikliği, yeterli yansıtma, yanlış tanıma, gerginlik ve biriken travmadan kaynaklanan son derece acı verici ve korkutucu duygulanım ve anılardan korumayı amaçlayan savunmacı bir yapı olarak tanımlanır. Bu "savunmacı benliğin" temel amacı gerçeklikle ve olgunlaşmayla başa çıkmak değil, zihinsel acıya, ayrılık-bireyleşme stresine ve travmasına karşı savunma sağlamaktır. Bozulmuş Benlik, bir eksiklik durumu olarak tanımlanabilir.

Machine Translated by Google

> Doğanın, yetiştirmenin ve kaderin, gerçek benliğin sağlıklı gelişimi için yeterli desteği sağlayamamasından kaynaklanan bir durumdur. Bozuk bir benliğe sahip kişi, benliğinin yeterli ve desteklenmeye değer olduğu hissinden yoksundur ve bu eksikliği çeşitli savunmalarla telafi eder.
>
> (Klein, Masterson ve diğerleri, 1995, s. 53)

Masterson'ın çalışmasında, sahte benlik adaptasyonuna duyulan ihtiyacı destekleyen yoğun psikolojik baskının temel motivasyon faktörü, acı verici bilinçdışı terk edilme depresyonunun gerçekliğinde bulunabilir.

Emily Dickenson'ın A Pain So Utter adlı eseriyle tanışın – Masterson'ın Terk Edilme Depresyonu

Her ne kadar tüm benlik bozuklukları için ayrıntılı olarak incelenmiş ve tartışılmış olsa da (bkz. 4. Bölüm ve sonrası), Masterson ve Costello'nun ilk formülasyonları (1980), çocuktaki doğal bireyselleşme dalgasının paradoksal olarak anneden çekilme davranışını tetiklediğini, bireyselleşme sürecini durdurduğunu ve terk edilme depresyonu deneyimiyle sonuçlandığını belirtir; daha da endişe verici olanı, "Böyle bir depresyon, zaman zaman üç yaşında fark edilebilir. Üç yaşında belirgin olsun ya da olmasın, daha sonra ortaya çıkacak ve ergenlik döneminde belirginleşecektir " (1980, s. 16, italikler eklenmiştir). Masterson ayrıca terk edilme depresyonunun tek bir duygulanım olarak görülmemesi gerektiğini , depresyon, öfke ve hiddet, korku, suçluluk, edilgenlik ve çaresizlik, boşluk ve hiçlik gibi altı bileşen duyguyu (kıyametin altı psikiyatrik atlısı olarak adlandırılır) yansıttığını yazar.

> Yukarıda listelenen bu duygu durumları, duygusal etkileri ve yıkıcılıkları bakımından, orijinal dört atlının -kıtlık, savaş, sel ve salgın- toplumsal çalkantıları ve yıkıcılıklarıyla yarışmaktadır. Teknik kelimeler, bu duyguların yoğunluğunu ve aciliyetini ve dolayısıyla hastanın tüm yaşamı üzerindeki üstünlüğünü ifade etmek için çok soyuttur.

Machine Translated by Google

> Ergen hastanın dünyadaki işleyişi, insanlarla ilişkileri, hatta bazı fizyolojik işlevleri bu duyguların savunulmasına tabidir.
>
> (1980, s. 16) (italikler eklendi)

Masterson'a göre, "Bu bileşen duyguların her birinin yoğunluğu ve derecesi, her bireyin kendine özgü gelişimsel travmalarına göre değişecektir. Ancak, her bileşen her hastada bir dereceye kadar mevcut olacaktır" (1980, s. 16).

Depresyon

Oidipus öncesi hastalarda (anaklitik benzeri) görülen depresyon, tepkisel depresyonlardan veya nevrotik ve suçluluk duygusuyla yönlendirilen depresyonlardan, psikolojik hayatta kalmayı tehdit eden bir durum olarak deneyimlenmesi bakımından farklıdır;

> Depresyon, Spitz'in anaklitik depresyon olarak tanımladığı duygu durumuna benzer niteliklere sahiptir: hastanın hayatta kalması için hayati olduğuna inandığı benliğinin bir parçasının veya kaynaklarının kaybından veya kaybolma tehdidinden kaynaklanan duygular. Hastalar bunu genellikle bir kol veya iki bacağını kaybetmek veya oksijen, plazma veya kan gibi hayati maddelerden mahrum kalmak gibi fiziksel terimlerle ifade ediyorlar.
>
> (1980, s. 17) (italikler eklendi)

Terapinin aktarımsal eyleme dökülmeyle karakterize test aşamasında , analiz edilen kişi depresif duyguların, özellikle de hafif kaygı, yokluk ve can sıkıntısı duygularının ancak belirsiz bir şekilde farkında olabilir. Hastayı sonraki bölümlerde ele alınacak çeşitli yaklaşımlarla sınarken, depresif etkilerin daha yoğun hale gelmesi beklenir ve başarılı olursa, yoksunluk, kayıp ve terk edilmeyle bağlantılı acı verici bastırılmış anıların yükselişini görebilir. Masterson'a göre, derinleşen tedaviyle birlikte analist, aynı zamanda şu acı verici inancı da keşfedebilir:

Machine Translated by Google

> Yaşamak için gerekli malzemeleri almak asla mümkün olmayacaktır. Bu noktada, hasta gerçek bir intihar riski altındadır ve gözlemcinin zihninde hastanın depresyonunun motivasyon gücü konusunda artık hiçbir şüphe kalmamıştır.
>
> (1980, s. 17)

Bir analizan bir seansta şu yanıtı verdi:

> Bu hafta kocama bir şey söylemeye çalıştım ve sonra aniden korkunç bir korku hissettim. Safra tadı aldım, dehşete kapıldım. Kulağa saçma geliyor, biliyorum ama konuşmak kaybetmek demek... tüm hayatım boyunca, felaket getireceğini düşündüğüm şeyi söylemek... Küçük yaşlardan beri... bu hissi hatırlıyorum... annemin çok sinirlendiği, yüzünün korkutucu olduğu belli belirsiz anılar... İstemediğimi veya bir şeyden hoşlanmadığımı söylediğimde... öfke. Hâlâ vücudumda, bir kanser gibi.

Öfkelenmek

Depresyon derinleştikçe, kişide yoğun bir öfke, hiddet ve hatta öfkenin ortaya çıktığı görülebilir. Öfkenin başlangıçtaki içeriği, mevcut dışsal hayal kırıklıklarına bağlanabilir, ancak kısa süre sonra klinisyen, kendiliğinden, anne ve baba yoksunluğunun veya yutulmuşluğunun ortaya çıktığını fark edecektir. Bir analizan: "Başkalarının ihtiyaçlarına nasıl uyum sağladığım ve nasıl mahvolduğum konusunda yoğun bir öfke ve hiddet duyuyorum. Sevilmek, mahvolmaktır; umursamıyorlar, onlar için ne yaptığımı umursamıyorlar, kendim için bile. Kocam etrafımda olmaya dayanamıyor - beni ve yaptıklarımı eleştiriyor. Hiçbir zaman yeterince iyi değilim... Annem bile neye ihtiyacım olduğunu umursamıyor. Kafamın içindeki ses beni eleştiriyor ve aşağılıyor. Bunu kendimde ve annemden ve kocamdan duyuyorum - işe yaramaz, bir hiçim."

Korku ve Panik

Machine Translated by Google

Üçüncü önemli etki, terk edilme korkusu ve paniğidir. Burada karşılaşılan korku ve panik , ölüm kaygısına benzer . Birçok hasta deneyiminde psikosomatik semptomlar bile gözlemlenebilir; bu da, yutulma, nesneyi kaybetme ve tehlikeli bir dünyada çaresiz ve savunmasız bırakılma korkusunun klostrofobik-agorafobik gerçekliğini ortaya çıkarır.
Masterson ayrıca şunu buldu:

> Terk edilme tehdidi, hastanın kendini ifade etmesini veya öfkesini ifade etmesini engellemek ve uyumu sağlamak için disiplin amaçlı bir teknik olarak kullanılmış gibi görünüyor. Bu nedenle, psikoterapide depresyon ve öfke ortaya çıktıkça, bu duyguları ifade ettiği için terk edilme korkusu da artmakta, hatta bazen panik boyutlarına ulaşmaktadır.
>
> (1980, s. 18)

Masterson'dan klinik bir örnek faydalı olabilir: Otuzlu yaşlarındaki bir erkek analizan, yıllarca depresyonla ve uyuşturucu kullanımı ve ahlaksız cinsel ilişkiler gibi savunmacı benliğinin yıkıcı davranışlarıyla mücadele ederek tedavi gördü. Bu semptomatik davranışlar azaldıkça şunları bildirdi:

> Tam bir anksiyete atağı geçirdim ; korkunç bir baş dönmesi. Bu atağı geçirme korkum, o diğer benliği (savunmacı benliği) motive ediyor; beni alkol, uyuşturucu veya kadınların peşinden koşturan şey... Kendime (gerçek benliğe) sahip çıkarsam, annemle ilgili bu algıyı kaybedeceğim. Onun bu imajını orada tutmak için her şeyi yaparım. Alkol, uyuşturucu, kadınlar. Büyümeme hiç izin vermedi , ona hep yakınımda ihtiyacım vardı. Onsuz yaşayamayacağıma inanmaya başladım ve kaygıyla boğuşuyorum. Bu yaşta hâlâ bir bebeğin duygularına sahip olabileceğime inanmak zor.
>
> (1985, s. 35)

Machine Translated by Google

Suçluluk

Masterson'a göre suçluluk duygusu, annenin ayrılık-bireyleşme karşıtı tutumunun içe yansıtılmasına bağlanabilir, yani,

> Annesi, çocuğun kendini ifade etme biçimini ve ayrılma ve bireyselleşme isteğini onaylamama ve geri çekilmeyle karşıladığından, hasta, ayrılma ve bireyselleşme arayan kendi benliğinin o bütün parçası hakkında, yani yalnızca eylemleri değil, düşünceleri, istekleri ve duyguları hakkında suçluluk duymaya başlar.
>
> (Masterson, 1980, s. 18–19) (italikler eklendi)

Dr. Judith Pearson'ın çalışması, suçluluk duygusuna bir boyut daha ekliyor: Hayatta kalma suçluluğu: "Annemin kesinlikle hiç yaşamadığı bir hayata sahip olmak beni çok üzüyor. Onun benim için ne kadar mücadele ettiğini ve ne kadar fedakarlık yaptığını bilerek, kendime nasıl bir hayat hakkı tanıyabilirim?"

Pasiflik, Umutsuzluk ve Çaresizlik

Özgüven duygusunun kaba bir şekilde geri çekilmesi, eleştiri veya ilgisizlikle karşılandığı göz önüne alındığında, ihtiyaç duyulan özerklik, hayati önem taşıyan ötekinin kaybıyla iç içe geçer. "Bu nedenle hasta, terk edilme korkusunu kendi özgüven kapasitesiyle ilişkilendirir" (Masterson, 1980, s. 19) (italikler eklenmiştir). Pasiflik, umutsuzluk ve çaresizlik, kişinin kendisi olmasının ve kendini desteklemesinin ihtiyaç duyulan öteki için tehlikeli olduğunu göstermektedir. Dr. Masterson'ın bir analize tabi tutulanı, oda arkadaşıyla kendini özgüvenle ifade ettikten sonra şunları söylemiştir:

> Kendime destek olmanın en önemli olduğu an, en zor an. İçimden geliyor, yapıyorum ve hemen sonra kendimi kapatıyorum. Beni pes ettiren, beni yok eden, gözlerimi boyayan o diğer kişiden ölesiye korkuyorum. Örneğin, oda arkadaşımla yaptığım gibi kendimi ifade etsem bile, bunu burada röportajda bildirdiğimde...

Machine Translated by Google

> Bir şey (savunmacı benlik) hissi ortadan kaldırdığı için his yok. Öfke gitti, bu yüzden sadece boş bir raporlama. Olumsuz gücün gücü gerçek dışı. İstismara uğradığımda ve istismar edildiğimde, pasif tepki veririm ve sonra dönüp kendime saldırırım.
>
> (Masterson, 1985, s. 33)

Boşluk ve Hiçlik Masterson'a

göre, boşluk ve hiçlik hissi4 "en iyi şekilde, korkunç bir içsel boşluk veya uyuşukluk olarak tanımlanabilir... kısmen annenin olumsuz tutumlarının içe yansıtılmasından kaynaklanır ve hastayı olumlu destekleyici içe yansıtmalardan yoksun veya boş bırakır" (Masterson, 1980, s. 19). Dr. Masterson'ın saygıya duyarlı (narsisistik) bir analizanı bu deneyimi şöyle ifade etmiştir:

> Gerçek benlik imajım, kendimin ve annemin iki ahtapot gibi klonlanmış imajıyla tamamen bağlantılı... Ben hiç kimseyim, kırılacak bir yumurta kabuğuyum. Annem kabuğu deldi ve içini emdi. Orada hiçbir şey yok. Hiçbir yön hissetmiyorum, bir uzay gemisi gibi sürükleniyorum... İçimde hiçbir şey yok, öz yok [sönmüş benlik].
>
> (1985, s. 46)

Terk Edilme Depresyonuna Karşı Savunmalar Çeşitli benlik bozuklukları,

ruhsal hayatta kalmayı sağlamak ve terk edilme depresyonunun doğasında bulunan bunaltıcı etkilerden kaçınmak için çaresizce "savunma" mekanizmalarına5 güvenir. Sınırda veya ayrılığa duyarlı analizan için bu, ayrılığın gerçekliğini inkâr etmek ve bireyselleşme uyaranlarından kaçınmaktır; saygıya duyarlı veya narsisistik benlik bozukluğu için ise yakınlaşma krizini inkâr etmek ve kaçınmaktır, yani

Machine Translated by Google

Sönük benliğe karşı bir savunma olarak sürekli aktif hale gelen büyüklük ve mükemmellik savunmasına güvenmek. Temasa duyarlı analizan veya şizoid benlik bozukluğu yaşayanlar için bu, bağlantı ve temasın sahiplenmeyi getirebileceği, bir başkasıyla birlikte olmanın doyumsuz bir ihtiyaç, açlığa dönüşmüş bir aşk ve sürgünün psişik bir hayata sahip olmak için tek seçenek olduğu korkusudur.
Son olarak, düzenleyici bir deneyim arayışında olan simbiyotik veya ortaya çıkan hassas analizan, aniden sıkışma, taşlaşma ve psişik içe çökme (RD Laing tarzında) deneyimleyebilir ve bu da farklılaşmama, algısal bozukluk ve otistik benzeri adaptasyonlara yol açabilir. Masterson'ın sözde benlik üçlüsü bozukluklarında terapötik karşılaşmada "savunmalar" canlanır.

Benlik Üçlülerinin Bozuklukları

Masterson'ın titiz psikanalitik çalışmasında, benlik bozukluklarının psikolojik ritimleri, gelişimsel ihtiyaç ve çatışmaları yansıttıkları ve bilgilendirildikleri şekliyle, Masterson'ın her benlik bozukluğunda içsel bir "mantık" bulmasını sağlamıştır. Üçlüler (aşağıdaki şekillere bakınız), analiz edilen kişinin yetişkin yaşamlarında ilerlerken içsel ve kişilerarası yaşamlarını düzenleyen görünmez çekim alanları olarak tartışılabilir. Bir örnek yeterli olabilir. Benzer ifadelere sahip ancak dört farklı Mastersoncu benlik algoritması dilinden gelen dört analiz edileni hayal edin:

> Analiz: Kendimi ikiye bölünmüş hissediyorum - bir yanım daha iyi olmak, daha dolu yaşamak istiyor (Masterson'ın Gerçek benliği), ama her seferinde bunu başarıyorum... (kendi kendini etkinleştirme)
>
> Yalnız bırakılacağımı, hatta sizin tarafınızdan terk edileceğimi hissediyorum (sınırda ikilem/ayrılığa duyarlı)
>
> Yetersiz ve yeterince zeki olmadığım düşünülebilir - entelektüel bir sahtekâr ve kusurlu (narsistik ikilem/saygıya duyarlı)

Machine Translated by Google

Partnerimle daha fazla zaman geçirmek zorunda kalacağımı hissediyorum, bu da beni boğulmuş hissettiriyor ve sanki benden daha fazlasını bekliyorlarmış gibi, kendimi onun ihtiyaçlarına bağımlı hissediyorum; sonra tekrar yalnız, bekar olmayı diliyorum (şizoid ikilem/temas hassasiyeti)

Bölünüyorum. Tanrı adına övünerek, iyi olarak "ben" oluyorum. Sonra öfkeye kapılıp, yaptığım fedakarlığın görülmemesi, inancımın tüm anıları keder-Tanrı ve Şeytan bana karşı.
Küçük çocuğuma karşı zararlı eylemler. Beni çukura gönderdiler; cehennem gerçek ve korkunç. Beni intihara sürüklediler; ruhumu taşlayıp öldürdüler, ruhumu katlettiler. Kendimi öldürmeye çalıştıktan sonra günlerce ortalıkta yoktum (psikotik bir sanrıdan sonra farklılaşmama) (simbiyotik ikilem, varoluşa dönüş)

Az önce verilen örnek aşağıdaki üçlü mantıkla yazılabilir:

Simbiyotik (uyanış/ortaya çıkan-duyarlı) üçlü

Varoluş farklılaşmanın giderilmesi otistik inziva

Şizoid (temas duyarlı) üçlüsü

Bağlantı tehlike güvenli mesafe

Narsistik (saygıya duyarlı) üçlü

Kusurluluk acı verici kırılganlık büyüklük

Sınırda (ayrılma duyarlı) üçlü

Yeterlilik/Bireyselleşme terk gerileme

Üçlüler, analitik dinleyicinin gelişimsel ihtiyaç ve çatışmalara girmesini, mücadeleleri yeniden hissetmesini ve "duymasını" sağlar; ister ortaya çıkan, ister kuluçka, ister uygulama veya yakınlaşma dönemlerinden ve ruhsal alanlardan konuşsun. Üçlüleri bilmek, analistin tutumunu uyarlamasına yardımcı olur.

Machine Translated by Google

Analiz edilenin gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri ihtiyaçlarını karşılamak için yaklaşım ve analitik eylem.

Masterson'ın Engelli Benlikle İletişimsel Eşleştirme Tekniği

Öz analiz edilenlerin bozukluğu zamanla Gerçek Benliğin aktivasyonuna giderek daha fazla tahammül edebildiğinden, Bozulmuş Gerçek Benliği desteklemek büyük önem taşır. Acı verici terk edilme depresyonunun etkileri üzerinde çalışılmasında büyük ilerleme kaydedilmiş olsa da, Masterson yalnızca nesneden farklılaşmaya odaklanmanın, bozulmuş benliği desteklemede başarısız olduğunu bulmuştur.6 Özetle, analiz edilenin yeni keşfedilen yetenekleri ve ortaya çıkan benliği, güvenilir bir başkasıyla eşleştirilmelidir.

Duygusal yeniden yakıt ikmali veya "iletişimsel eşleştirme" kavramının ilk kavramsallaştırmaları sırasında Masterson, bu klinik ikilemi anlamak için Mahler'in çalışmalarına geri döndü:

> Yakıt ikmalinde iki konu yoğunlaşmış gibi
> görünüyor: (1) çocuğa gerekli yakınlık ve kabul duygusunu sağlamak ve (2) çocuğun kendini ifade
> etme çabalarında görülen, ortaya çıkan gerçek benliğine duygusal onay ve destek sağlamak. Bu durum, çocuğun yeni oyuncaklarını annesinin kucağına yığıp ondan onay beklediği yakınlaşma aşamasında çarpıcı bir şekilde ortaya çıkıyor.
>
> (Masterson, 1985, s. 57)

Gerçekte, benliği harekete geçirmek ve sürdürmek, öz analizan bozukluğu için acı verici ve zorlu bir deneyim olmaya devam eder; içsel şüpheler ve içsel ebeveyn imgelerine tutunamama ile sık sık karşılaşır. Bu tür içsel yalnızlık ve mücadeleyle başa çıkmak için, analizan, "iletişimsel eşleştirme" süreciyle Gerçek Benliği destekleyecek bir terapistin varlığına ihtiyaç duyabilir.

Machine Translated by Google

> İletişimsel eşleştirmenin amacının, hastanın hissettiklerinin niteliğine – yani kendiliğindenlik, coşku, heyecan, canlılık – kadar yaptığı şeylere – yani kendini iddia etme, destekleyici ve uyumsal çabalara – yardımcı olmak olduğunu akılda tutmak önemlidir.
>
> (Masterson, 1985, s. 61) (italikler eklendi)

Ancak bu süreç, danışanı Gerçek Benliğini harekete geçirmesi için sindirme, zorlama, yönlendirme veya baştan çıkarma girişimlerini dışlar. Terapistin temel amacı, hastanın terk edilme depresyonu etkileriyle başa çıkarken, geri çekilen (sınırda), saldırgan bir şekilde kaynaşmış (narsisizm), şeytani bir şekilde içine kapanan (simbiyotik) veya sadist nesne ve sürgündeki benlik (şizoid) kısmi nesne ilişkileri birimlerine karşı bir intrapsişik tampon ve koruyucu görevi görmektir. Psikolojik bir ebe olarak hizmet ederek, Gerçek Benliğin genel yaşamdaki aşındırıcı niteliklere dayanmak için çok ihtiyaç duyulan bir gelişimsel yeterlilik duygusu yaşayabileceği düşünülmektedir. Masterson'ın kendi sözleriyle, terk edilme depresyonu azaldıkça ve öz-aktivasyon zorlukları ortaya çıktıkça:

> Artık terk edilme depresyonunu yorumlamayı bırakıp hastayla bu yeni ilgi alanının gerçeklik yönlerini tartışmaya başladım; bu konuda bildiğim her şeyi paylaşarak ve mümkünse konuşmalarımda etkili adaptasyonun nasıl işlediğine dair bazı "hayat dersleri" eklemeyi özellikle vurgulayarak bir iletişimsel eşleştirme biçimi sağladım. Egonun, ego kusurları ve ilkel savunma mekanizmalarıyla gelişimsel duraklaması, gerçeklik algısının pahasına işler. Sanki hastanın kişiliğinin bu kısmı, çevresel uyaranlarla öğrenme temasından uzakta, gizlice kilit altında tutulmuş gibidir. Bu arada, hastanın kişiliğinin geri kalanı, yani bedeni,

Machine Translated by Google

> zekâsı, sosyal davranışları; gelişimsel duraklamanın etkisi altında olsa da, bu yönleri daha fazla uyum sağlama kapasitesine sahipti.
>
> (Masterson, 1985, s. 58)

Aşağıdaki bölüm, gerektiğinde hastayla açıkça keşfedilebilecek "gerçeklikler" olarak hizmet eder; çünkü bunlar çoğu kişi için "sağduyu" gibi görünse de, öz analiz bozukluğuyla asla derinlemesine işlenmemiştir. Bozulmuş Gerçek Benliği desteklemek için ele alınması gereken alanlar şunlar olabilir:

İş

1. Yaptığınız iş ne kadar arzunuza ve doğal yeteneğinize uygunsa, psikolojik gelişiminizi o kadar geliştirici olacaktır.
2. İşle, kişinin ruhsal zanaatıyla "deney yapmak" gerekebilir İstediğini bulmak.
3. İşle ilgili gerçek ve kalıcı “başarı”, inisiyatif, öz-iddia, tekrarlayan çaba, çok fazla “bileme ve arıtma”, başarısızlıklardan sonra bile canlı kalma, hatalardan sürekli ders çıkarma ve başarı ve başarısızlıktan sonra kendini ruhsal zanaatına yeniden adamayı gerektirir (Masterson, 1985, s. 58).

İlişkiler

1. Yeterince iyi bir ilişki hem zaman alır hem de deney.
2. Doğal uyumun derecesi, diğer kişinin kişiliğinin gerçekliğini de içermelidir.
3. İlişki ne kadar yakınlaşırsa, duygusal katılım konusunda o kadar dikkatli olunmalı, zorlukların açıkça iletilmesiyle dengelenmelidir.

Machine Translated by Google

4. Görünüşte sağduyulu bir yaklaşım olsa da, yakın bir ilişkinin bitmesinin ardından yeni bir ilişkiye başlamadan önce yas tutmak önemlidir (Masterson, 1988, s. 58–59).

Masterson'a göre, "Hastalar bu müdahaleleri gerçek benliklerinin bir kabulü ve yeniden canlandırılması olarak deneyimlediler ve daha sonra yeni ilgi alanlarını ısrarla, süreklilikle ve eşit derecede önemli olan yeni bir kendiliğindenlik, hak sahibi olma ve canlılık duygusuyla sürdürdüler " (1985, s. 59) (italikler eklenmiştir).

Terapötik Çerçeve ve Süreç: Aktarım, Aktarım Oyunculuğu ve Rahatsızlıkların Tedavisinde Terapötik İttifak

Kendi

Masterson'a göre aktarım, bütünsel nesne ilişkilerine dayanır ve nispeten başarılı bir ayrışma-bireyleşme sürecinin ürünüdür. Bütünsel nesne ilişkileri, kişinin kendi zihin durumu üzerine yapıcı bir şekilde düşünme, başkasının zihin durumu hakkında tutarlı bir kuram geliştirme ve gerçekliği kendi duygu, düşünce ve eylemlerinden ayırt etme becerisini destekler. Analistine duyduğu hayal kırıklığını düşünen bir analizan, aktarımı açıkça şöyle örneklendirir:

> [Gülüyor] Gözlemlerinden bahsettiğinde, neden birdenbire seni eleştirel biri olarak gördüğümü merak ediyorum - tıpkı kendi babam gibi. Bu benim için zor - eleştirel olmadığını söyleme şeklini biliyorum - aniden gelen bir histi! Bana babamı hatırlattı.

Oidipus öncesi gelişimsel eksiklik ve çatışma nedeniyle, öz analiz edilenlerin bozuklukları tam nesne ilişkilerine sahip değildir ve nesne sürekliliğine ulaşmamıştır. Bu nedenle, öz analiz edilenlerin bozuklukları başkalarıyla ve dünyayla çoğunlukla yansıtmalar aracılığıyla ilişki kurar.

Machine Translated by Google

> Terapisti ve terapötik durumu gerçekçi bir şekilde görmek yerine, kendi nesne ilişkileri birimlerinden birini terapiye, ona eşlik eden kısmi benlik ve nesne temsilleri ve ilişkili duygulanımlarla birlikte yansıtırlar. Terapist yansıtmalarına uygun davranmadığında, genellikle şok olur, hayal kırıklığına uğrar, içine kapanır, yapışkanlaşır ve hatta öfkelenirler.
>
> (Masterson ve diğerleri, 2004, s. 30)

İçsel ruhsal durum, analizanın başkalarını karmaşık bir şekilde görme ve deneyimleme yeteneğini sınırlayan gelişimsel bir duraklamaya dayanır. Bu duraklama aynı zamanda, istek ve ihtiyaçlarını belirleme ve bunlara göre hareket etme (kendini harekete geçirme) yeteneğini de gölgede bırakır. Ödipal öncesi analizanın hayatta kalması ve birincil nesneyle bağlantıda kalması, uyum sağlaması, kaynaşması veya bireyselleşmesinden vazgeçmesi anlamına gelir.

Masterson'a göre ve yukarıda bahsedilen tutuklama temelinde, terapötik ittifak, analiz edilenin analisti ayrışma-bireyleşme sürecini destekleyen olumlu bir dışsal öteki olarak içselleştirmesiyle mümkün olur. Bu ittifak, esas olarak, hastanın terapistle ve kendi mücadeleci, travmatize olmuş gerçeklik egosuyla ilişki kurabildiği derinlemesine çalışma süreci sayesinde elde edilir. Böyle bir durum mümkün olmadan önce, analiz edilen terapötik eyleme dökmeye tabi tutulur. Derinlemesine çalışma süreci içinde bile, terapötik eyleme dökmenin yeniden yüzeye çıkması ve genellikle iletişimsel eşleştirmeyle birlikte olsa da, gelişimsel ikilemlerin yeniden ele alınmasına dikkat çekmesi beklenir. Masterson ve Susan Kavaler-Adler (2003, 2017) gibi klinisyenler tarafından yazılan birçok cilt , bu süreci ayrıntılı klinik çalışmalarla doğrular ve kişinin kendisi olma yolundaki zorlu çabasını yansıtır.

Analitik Tarafsızlık ve Terapinin Aşamaları

Analistin soğuk, mesafeli ve mesafeli olduğu algısının aksine, analitik tarafsızlığın amacı, yargılayıcı olmayan dikkatlilik, psikanalitik destek ve koruma içeren terapötik bir iklim ve ortam yaratmaktır.

Machine Translated by Google

Ayrışma-bireyleşmeyi engelleyebilecek bakım verme davranışlarına (yani, yönlendirici olmaya) karşı. Amaç, özünde, Gerçek Benlik için bir koruyucu görevi görmektir. Masterson'a göre, bu, biraz basitleştirilmiş bir şekilde, üç terapötik aşamada başarılabilir; ancak terapinin kısa veya uzun vadeli olması aşamaları etkileyecektir.

Daha uzun süreli psikoterapi, analiz edilene ve analiste sırasıyla ikinci ve üçüncü aşamalarda önemli fırsatlar sunacaktır.

Masterson için 1. Evre tipik olarak Test Etme ve Aktarım Eyleme Dökme ile karakterize edilir . Bu aşamada, analizan, intrapsişik acıyı savuşturmak için çaresiz bir girişim olarak, ego-sintonik parça-nesne birimlerini eyleme dökme biçimleriyle terapiye girer. Seanslar arasında çok az süreklilik vardır ve analizan, analistin parça birimlerle işbirliği yapmama becerisini test edecektir. Robert Langs (1976, 1978 a&b, 1980) ve diğerleri tarafından tanımlanan çerçeve, terapinin bu aşamasında son derece önemlidir. Önümüzdeki bölümlerde ele alınacak çeşitli teknikler, ego-sintonik savunmaları egoya yabancılaştırmayı ve böylece analizanın ego savunmalarını motive eden ve harekete geçiren çoklu etkilere erişebilmesini amaçlamaktadır. Terapötik ittifak, bu terapötik evreden giderek daha fazla gelişir.

2. Aşama olan Çalışma Aşaması'nda , analistin oyunculuğu yorumlama baskısı daha azdır. Ancak, terk edilme depresyonu deneyimi ve ilişkili anılar daha fazla savunma gerektirdiğinden, tekrarlanması beklenir. Çalışmanın yoğunluğu göz önüne alındığında, seanslar genellikle Ödipal öncesi deneyimlerin yeniden işlenmesi ve bütünleştirilmesi için eklenir.
travma.

3. Aşamada , "hastanın ayrı, benzersiz bir birey olarak büyümesi yeniden başladığında" sonlanma başlar (Masterson ve diğerleri, 2004, s. 34).
Bütünsel nesne ilişkileri, öz-aktivasyon, yaratıcılık, yakınlık ve depresif etkilere tahammül etme becerisi de mümkündür. Sonlandırma, her iki taraf için de ayrılık temalarını yeniden canlandırdığı için, hem analist hem de analiz edilen, kaybı tolere etme ve analitik süreçte minnettarlık duygusunu geliştirme ve yaratıcı birliğin dönüştürücü gücüyle ilgili yolculuklarına devam eder.

Karşı Aktarım ve Projektif Özdeşleşme – Etkilerle İletişim

Machine Translated by Google

Gelecek bölümlerde ele alınacak çeşitli nesne ilişkileri birimlerinin izdüşümleri karşısında analistin maruz kaldığı talepler göz önüne alındığında, karşı aktarım deneyimleri beklenebilir. Masterson (1983) , benlik bozukluklarında karşılaşılan birçok gelişimsel zorluğun, trajedi olmasa bile, sürekli insani zorluklar olması nedeniyle, karşı aktarım deneyimlerinin analistin gelişimindeki önemini bile dile getirecek kadar ileri gider. İki mükemmel çalışma, Masterson'ın karşı aktarım üzerine 1983 tarihli çalışmasını ve çeşitli meslektaşlarıyla birlikte yürüttüğü 1989 ve 1995 tarihli bütünleşik klinik çalışmalarını[7][8] incelemede klinisyenlere yardımcı olabilir. Betan, Heim, Conklin ve Westen'ın (2005) " Klinik uygulamada karşı aktarım fenomenleri ve kişilik patolojisi: ampirik bir araştırma" ve Berg & Lundh'un (2022)

Psikoterapistlerin karşı aktarımlarındaki genel örüntüler, öz analizan bozukluğuyla başa çıkmada karşılaşılan birçok zorluğu dile getirir. Temalar ve faktörler şunlardır: (a) bunalmışlık hissi, hatta dağınıklık, analizandan kaçınma ihtiyacını tetikler, (b) yetersiz, beceriksiz ve çaresiz hissetme, (c) aşırı dahil olma ve özel hissetme, sınırları korumakta zorlanma, (d) cinselleştirilmiş, hatta erotikleştirilmiş karşı aktarımla mücadele etme, (e) ilgisiz, içine kapanık, dikkati dağılmış ve sıkılmış hissetme, (f) ebeveyn ve koruyucu hissetme, gereksiz ilgiyi tetikleme ve (g) analizan tarafından eleştirilme, kötü muamele görme, takdir edilmeme, reddedilme ve/veya değersizleştirilme hissi. İlerleyen bölümlerde okuyucu, yansıtıcı bir şekilde özdeşleşmeseler bile, az önce bahsedilen bazı karşı aktarım tepkilerini, öz analizan bozukluğunun bölünmüş iç dünyasından gelen derin iletişimler olarak görebilir.

Notlar

1. Mahler ve McDevitt (1982) tarafından tanımlandığı gibi , "Bebeğin kendi öz şemasını oluşturduğu iki temel referans noktası olduğunu varsayacağım: bir yandan benliğin ilkel özünü oluşturan kendi içsel duyguları veya durumları, diğer yandan da libidinal nesne tarafından verilen bakıma dair hissi. Bebeğin benlik duygusunun gelişimi, bebeğe olan bağımlılık bağlamında gerçekleştiği

Machine Translated by Google

“Anne, ortaya çıkan benlik duygusu, onun bakım verme sürecinin izlerini taşıyacaktır” (s. 837).

2. Masterson'ın konumlandırması hakkında derinlemesine bir tartışma için Winnicott'un çalışmasında, Narsisist ve Sınırda Bozukluklar (1981) adlı ciltteki Gerçek ve Sahte Benlik (Winnicott) bölümüne bakınız , s. 106–108.
3. Derinlemesine psikanalitik bir inceleme için Eigen'in duygulanım üçlemesi Öfke (2002), Vecd (2001) ve Şehvet'e (2006) bakın .
4. Psikanalist Peter Lomas'tan bir örnek daha : "Artık ne olduğumu biliyorum. Yaptığım her şey insanları memnun etmek içindi. Ama doğmayı ben istemedim, değil mi? Üzerime plastik bir poşet geçirildi ve içinden çıkamadım. Rahim mi yoksa başka bir şey mi? Annemden hiç kaçmadım. Sadece oyum ve benden geriye hiçbir şey kalmadı. Ancak tüm bunları unutursam yaşamaya devam edebilirim. Yoksa sadece bir boşluk, hiçlik, hiçlik."

   Tekrar uyum sağlayabilmek için bunları unutmalıyım. Hayatım hep hilelerden ibaret. İnsanların beni sevmesini sağlamaya çalışmaktan hiç vazgeçmiyorum” (1973, s. 104).
5. Orcutt'un 2012 tarihli kitabında, her bir benlik bozukluğunun inkar, bölme, kaçınma gibi çeşitli savunma mekanizmalarını nasıl kullandığı ayrıntılı olarak ele alınıyor.
6. Öz-aktivasyonu desteklemenin gelişimsel önemi ve büyüme, Frank Summers tarafından da tanımlanmıştır ve 2005 yılında yayınlanan Kendi Kendini Yaratma. Psikanalitik Terapi ve Mümkün Olanın Sanatı adlı yaratıcı eserinde okunabilir .
7. Her ne kadar bu üç cildi özellikle ansam da, Masterson'ın ciltlerinin çoğu karşı aktarım gerçekliklerini ele alıyor.
8. Masterson, JF (1983). Karşı aktarım ve Psikoterapötik Teknik. New York: Brunner/Mazel.

   Masterson, JF ve Klein, R. (1989). Benlik Bozukluklarının Psikoterapisi. Masterson Yaklaşımı. New York: Brunner/Mazel.

Machine Translated by Google

Masterson, JF ve Klein, R. (1995). Benlik Bozuklukları. Yeni Terapötik Ufuklar. Masterson Yaklaşımı. New York: Brunner/Mazel.

Machine Translated by Google

Bölüm 2 Gelişimdeki Birlik

Simbiyoz ve Temelleri İlkel Düzenleme Bağlantısı

Machine Translated by Google

Bölüm 4 Psikolojik Başlangıçlar

Candace Orcutt'ın Mastersonian'ı Simbiyotik Yaklaşım Deneyim

DOI: 10.4324/9781003358572-6

giriiş

Masterson'ın gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımı ve bağlantı-ayrılma-bireyleşme döngülerinin titizlikle izlenmesi, psikanalist, travmatolog ve Masterson'ın temel işbirlikçisi Dr. Candace Orcutt'un düşüncesini Mahler öncesi en erken ayrılma-bireyleşme zihin durumlarına (Orcutt ve Daws, basımda) genişletmesini sağlamıştır. Yani, Masterson Yaklaşımı yalnızca benlik bozuklukları alanına uygulanabilir olmakla kalmaz, aynı zamanda Masterson'ın düşüncesi2 de en erken ruhsal örgütlenme ve deneyim durumlarına başarıyla uygulanabilir. Kısalık, bu bölümde oldukça dar bir yaklaşım gerektirir.

Ancak Masterson'ın en erken dönem çalışmaları ve Orcutt'un 1989 tarihli bölümü, Sigmund Freud, Heiman Spotnitz ve daha birçok bilim insanını kapsayacaktır.

Orcutt ve Masterson Ayrılık Öncesi-Bireyselleşme İkilemi

Machine Translated by Google

Mahler'in (Freud'dan ödünç alıp daha sonra geliştirdiği) önerdiği gelişim modelinde, yumurta metaforu , birincil narsisizmin iki alt evresi arasında ayrım yapmaya yardımcı olmuştur. İlk üç ayda, normal otizmin bebeğin annelik eden diğerinden habersiz olduğunu gösterdiği ileri sürülmüştür. Buna karşılık, simbiyotik aşamada (üç aydan itibaren), "bebek, ihtiyaç tatminini, ihtiyacı tatmin eden bir yan nesneden geldiğini belli belirsiz algılamaya başlar" (Mahler, 1967, s. 79-80).

Gelişimsel değişim kavramsal olarak, bebeğin uyaran bariyerinin radikal değişiklikler yaşadığı olgunlaşma kriziyle aşamalı olarak meydana gelir, yani "yarı katı uyaran bariyeri... dış uyaranları dışarıda tutan bu otistik kabuk çatlamaya [4], başlar" ve onun yerine "pozitif olarak katekte edilmiş bir uyaran kalkanı oluşmaya ve anne-çocuk ikili birliğinin simbiyotik yörüngesini sarmaya başlar" (Mahler, 1967, s. 83–84) (italikler eklenmiştir). Kişilerarası açıdan, simbiyotik aşamada bulunan çok özel gülümseme tepkisi, anne-bebek ilişkisinin bir kabulü olarak savunulabilir; Anne, simbiyotik bir ortak, bir “simbiyotik düzenleyici”5 (Mahler, 1966, s. 60; 1967, s. 81) veya uyarıcılara karşı bir “koruyucu canlı kalkan” (Rene Spitz'den alıntı) olarak işlev görür ve bebeğin “(dışsal) yardımcı yönetici egosu” (Mahler, 1966, s. 60) olarak, “gerçeklik dünyasındaki yönelim işareti” olarak, “anne-çocuk ikili birliğinin 'simbiyotik zarı'” (Mahler, 1966, s. 62) olarak, savunmasız bebeğin hem içsel hem de dışsal “dünyaları” algılama ve onlarla ilişki kurma kapasitesinin gelişmesine aracılık eder. Mahlerci psikanaliz için şunu akılda tutmak önemlidir: "Yalnızca simbiyoz yeterliyse, [bebek] kademeli ayrışma ve bireyselleşme aşamasına girmeye [ve] istikrarlı bir benlik imajına ulaşmaya hazırdır" (Mahler ve Gosliner, 1955, s. 111). Gelişimsel bir koruyucu olarak annelik eden ötekinin işlevi esastır; bu olmadan ilkel ego, farklılaşma ve ayrışma taleplerine yaklaşamaz. Temel birlik ve her şey ben'im (birlik), belirsiz bir ihtiyaç tatmin edici ve yatıştırıcı nesne duygusuna, iyi ve kötü duyumların sürekli biriken hafıza adacıklarına (haz verici iyi ve acı verici kötü uyaranlara dayalı) ve en erken duygu durumlarının (ne kadar dağınık olursa olsun) öncülerine bağlıdır. Hem Orcutt hem de Mahler, ilkel "his" durumlarının en erken simbiyotik dönemde mutlaka "benlik", "benlik dışı" ve "nesne" durumlarına taşınmadığını, ancak zamanla,

Machine Translated by Google

"Dağınık 'iyi' ve 'kötü' hafıza adalarının bir araya gelmesi ve ilkel bütünleşmesi, benliğin iki büyük, iyi ve kötü parça imgesi ve annenin bölünmüş iyi ve kötü parça imgeleri" (Mahler ve Gosliner, 1955, s. 114) ve ancak yaşamın ikinci yılında belirginleşecektir. Nesne ilişkileri açısından bakıldığında, uyumlu bir simbiyotik düzenleyicinin eksikliği veya parazitik bir düzenleyiciye maruz kalmanın (çarpışma-yoksunluk diyalektiğiyle beslenen) deneyimlediği dağınıklık göz önüne alındığında, bebeğin benlik-öteki oluşumu üzerindeki gerçek etkiyi gerçekten "bilmek" zordur. Birçok kişinin eserinde, felaket ve şeytani dünya akla gelebilir;6 bu da otistik inzivalara, kapsüllenmeye ve psikotik geri çekilmeye duyulan ihtiyacı yansıtır.

Orcutt Patolojik Model Üzerine

Orcutt da Mahler gibi, bu tür simbiyotik gelişimsel zorlukları ele alırken, bebekteki yapısal ego kusurları ile annedeki ego kusurları olasılığı arasında karmaşık bir etkileşimin var olduğunu belirtir. [7] , [8]

Annelik yapan diğerindeki ego kusurları aşırı kaygı ve aşırı korumacılıktan, en rahatsız edici duygulanım iletimi eksikliğine ve psikofiziksel ihmalkarlığa (donukluk) kadar belirgin olabilir.9 Çocukluk psikozu üzerine yapılan ilk çalışmalara öncülük eden Mahler, otistik ve simbiyotik-psikotik çocuk arasında ayrım yapar ve otistik-psikotik çocukta insan dünyasına karşı bir ilgi eksikliği var gibi görünürken, simbiyotik-psikotik çocuğun "ego saplantısı noktasına doğru bir gerileme resmi göstermeye başladığını" yazar; burada bir miktar nesne ilişkisi olduğu varsayılabilir (Orcutt, Masterson ve diğerleri, 1989, s. 114). Mahler'e göre, simbiyotik-psikotik çocuk bu nedenle asgari benliğini (başlangıçtaki ego) yutulma/çarpışmadan korumak için otistik savunmalardan yararlanabilir . Yani, simbiyotik-psikotik çocuk, "başlangıçta veya ayrışma-bireyleşme evresinde simbiyotik-parazitik, panik halindeki bir duruma doğru ayrı işlevlerin zorluğundan" kendini korur (Mahler ve Furer, 1960, s. 223). Ergen ve yetişkin şizofrenik deneyimlerle de çalışan Orcutt, benzer olgunlaşma-özgürleşme zorluklarının baskısı altında dünyadan benzer bir geri çekilme (Orcutt'un "ruhunun geri çekilmesi", bkz. Orcutt, Masterson ve diğerleri, 1989, s. 114) bulmuştur.

Machine Translated by Google

Orcutt ve Masterson'a göre, psikotik savunma, kuşatılmış bir egonun, nesneyle birliğin mümkün olabileceği (her şeye gücü yeten kaynaşmış ikili birlikten yeniden doğuş vaadiyle?) daha önceki deneyimlere ve kaynaklara geçmeye çalıştığı tepkisel bir telafi olabilir. Böyle bir gerçeğe rağmen, psikotik nesne ilişkileri "hiçbir insan nesnesiz bir durumda yaşayamayacağı için, hayatta kalma amacına hizmet eden ilkel veya parçalanmış bir egonun telafi girişimleridir".
(Mahler ve Furer, 1960, s. 192) ve

> Annenin depresyonda olması nedeniyle, sıklıkla yıpratıcı bir duygusal erişilmezlik durumuyla karşılaşıyoruz. Ayrıca, tam tersi yönde, bebeğin tatmin-hayal kırıklığı deneyimlerine bir müdahale, gelişmekte olan egosunun bastırılması ve kendi hızında tatmin ve hayal kırıklığı yaşama ihtiyacının bastırılmasıyla karşılaşıyoruz.
>
> (Mahler, 1965, s. 161)

Böylece, Sullivan'ın (1953) ve diğerlerinin önemli çalışmalarına benzer şekilde , koruyucu hareket, aslında, çevrenin simbiyotik-ortaya çıkan benliği destekleyemeyeceğini (ya da desteklemeyeceğini) öğrenen bir benlik sistemine dayalı gelişimsel ve bireyselleşme çatışmalarını yansıtır .

> Özellikle simbiyotik olarak aşırı kaygılı annenin tutumunun patojenik etkisi, o annenin bugüne kadarki şefkatli tutumunun ayrılık-bireyleşme evresinin başlangıcında aniden değişmesi durumunda daha da artar... Tamamlayıcı patojenik faktör ise, yararlı olduğu evreden sonra da aşırı korumasını sürdürmesi gereken, bilinen, parazitik, çocuklaştırıcı annedir.
>
> (Mahler & Gosliner, 1955, s. 116) (italikler eklendi)

Orcutt'un Klinik Tablosu

Machine Translated by Google

Orcutt'un çalışması, özellikle şizofrenik analizanlarla yaptığı çalışmalarda simbiyotik-psikotik bir bölümün nasıl deneyimlendiğinin klinik olarak nasıl ortaya çıktığını güzel bir şekilde göstermektedir.

> Şiddetli ayrılık stresi karşısında ego parçalanmasını ortadan kaldırmak için çaresizce simbiyotik bir bağ kurmaya çalışan biri . Terapistin işlevi, şizofreni hastası ile simbiyotik işlevsellik düzeyinde ittifak kurmak ve bu konumu güçlendirerek daha yüksek düzeyde uyumun yeniden kazanılmasını veya yeniden oluşturulmasını sağlamaktır.
>
> (Orcutt, Masterson, 1989, s. 116) (italikler eklendi)

Böylesi bir gelişimsel "stres" ve gerginlik göz önüne alındığında, gelişimsel olarak ihtiyaç duyulan bir adaptasyon nasıl geri kazanılabilir veya yeniden kurulabilir? Orcutt için odaklanılacak ilk alan, simbiyotik bir aktarımı aktif olarak kolaylaştırmak olacaktır. Masterson eğitimi alanlar için bu, aktarımın dışa vurumuna duyarlı bir şekilde karşılık vermek ve hastanın iç dünyasının analiste yansıtılmasını sağlamak anlamına gelir. Sonraki bölümlerde görüleceği gibi, simbiyotik aktarımda dışa vurum büyük ölçüde psikotik bir aktarımdır.

> Hastanın yansıtmaları ile terapistin gerçekliği arasındaki ayrımın (diğer benlik ve nesne ayrımlarıyla birlikte) etkili bir şekilde ortadan kalktığı bir durum. Başka bir deyişle, geriye yalnızca, olumsuzun kademeli olarak entegre edildiği olumlu bir simbiyotik aktarımdan özenle geliştirilmesi gereken bir işleyen ittifakın izi kalır.
>
> (Orcutt, Masterson ve diğerleri, 1989, s. 116)

Dahası, iç dünyanın yansıması , benlik ile öteki arasında genel bir ayrım eksikliğini ve iyi ile kötü arasında net bir ayrımı yansıtan, farklılaşmamış bir dünyadır . Aileye simbiyotik olarak odaklanmak,

Machine Translated by Google

Origin10 (bir savunma yöntemi olarak iç içe geçme yoluyla), ilkel de olsa kırılgan adaptasyonlara olanak sağladı. Kaçınılmaz ayrılık stresleri ve özgürleşmeye yönelik diğer dış baskılar, yardımcı çevresel desteğin felaket düzeyinde eksikliğine ve talihsiz simbiyotik-psikotik bireyin sahte savunmacı benliğini sürdürememesine yol açar. Simbiyotik yapı giderek daha belirgin hale gelebilir. İç dünyada ayrışmayı ve özgürleşmeyi besleyebilecek yeterli, farklılaşmış ve canlandırıcı benlik ve nesne temsillerini bulamamak veya bunlara güvenememek, "Hastanın benliğinin kalan parçası, çözülme hissine karşı savunma sağlayan simbiyotik bir aktarımda terapistle patolojik bir ittifak kurar."

(Orcutt, Masterson ve diğerleri, 1989, s. 117). Böyle bir yok olma kaygısı, hayal bile edilemeyecek bir varoluş hali olmalı.

Simbiyotik bağın daha fazla çözülmeye karşı bir koruma olarak önemine rağmen, bağ aynı zamanda ontojenik ayrılık-bireyleşme itkisini taklit eden ikiz korkular da içerir. Mahler (çocukların tedavisine atıfta bulunarak), "simbiyotik anne ile her şeye gücü yeten birliğin yeniden sağlanması" ihtiyacının aynı zamanda "kaynaşma ve benliğin çözülmesine dair panik korkusunun" da temeli olduğunu gözlemlemiştir (1965, s. 162). Analiz edilenin zamanla gerçekliği ve simbiyotik diğerini kendi hızında güvenilir bir şekilde test edip uyum sağlayabilmesi için, elektrik yüklü bir gelişimsel ip cambazlığında analitik olarak ilerlenmesi gerekiyordu; düzeltici bir simbiyotik deneyim amacıyla " [hastanın] gerçekliği kendi hızında çok kademeli bir şekilde test etmesine izin vermek önemlidir" (Mahler, 1952, s. 152) . Bu düzeltici simbiyotik deneyim, daha fazla yok olma kaygısına ve yeni doğan benliğin çözülmesine karşı koruma sağlayabilir. Analiz edilenin, terapötik tutma ortamında iyi ve kötü duygu adacıklarını kademeli olarak "yeniden toplayarak" daha istikrarlı bir intrapsişik yapı inşa edebileceği umulur. İyi adacıklar biriktikçe, kötünün iyiyi ele geçirebileceği korkusu yaşanır ve "Bu iyi ve kötü bölünmüş iç dünya bir kez kurulduğunda, hasta ayrışma-bireyleşmenin farklılaşma alt evresinin patolojik eşdeğerini yeniden müzakere etmeye başlar" (Orcutt, Masterson ve ark., 1989, s. 118). Orcutt, terapistin bu düzeyde gereken çalışmanın son derece zorlu olduğunu belirtmesini destekler. Terapist "sol kulakla duymaya"11 "ve sağ, sezgisel yarımküreyle algılamaya istekli olmalıdır. Aynı zamanda, elbette, terapistin

Machine Translated by Google

ego gerçeklikte sağlam bir şekilde yerleşmiş kalır" (Orcutt, Masterson ve diğerleri, 1989, s. 118). Erken tedavide, analist birincil işlevin aşağıdaki gibi özetlenebileceği bir ortam sağlar:

- Uyarıcı bariyerinin yeniden oluşturulması, psişik yapının inşasını destekleyebilen homeostatik olarak desteklenen bir ortamın sağlanması. Simbiyotik bir ortak olarak analist-anne, analiz edilenlerin en özgün uyanık beslenme (mevcudiyet ve kelimeler), yapılandırma (acı-doyum) ve uyku (bilinçli-bilinçsiz) ritimlerinde, nihai yumurtadan çıkma, pratik yapma ve geçişsel ilişkiye giden yolda dışsal bir arka plan düzenleyicisi olarak kalır. "Güvenli" anne zarfının mevcudiyetine katılmada belirgin olan ritim , dünyalaşmayı ve ortak yansıtmalı ve içe dönük [13] tartışılması gereken, senkretik ve somut egoyu potansiyeliyle birlikte ortaya çıkarır özdeşleşme mekanizmalarımız olan ego genişleme-daralma ritimlerinin yeniden kurulmasını sağlar.

- Analistin uzun süreli sessizliğine rağmen, göreceli bir güvenlik mümkün göründüğünde, analist, Spotnitz (1985) ve takipçileri tarafından tanımlanan katılma tekniği aracılığıyla analizanın hoş görebileceği ve izin verebileceği her türlü bağlantı ve temas biçimini başlatabilir ve teşvik edebilir.

- Birleşme, zamanla, aynalama ile takip edilebilir ve bu da kişinin kendisi ve diğerinin nazik bir şekilde [14] arasında farklılaşmasını destekler . Ancak aynalamanın, tutulması ve işlenmesi gereken daha önceki eksiklik ve korkuyu beraberinde getirmesi beklenir.

Birleşmeyle birlikte , merkezi tutum ve müdahale duygusal uyuma (birleşme güvenliği) odaklanır. Spotnitz tarafından geliştirildiği gibi, zamanla, aynalama tekniklerine15 ihtiyaç duyulan farklılaşmayı (ayırt etmeyi) desteklemek için güvenilebilir. Yumurtadan çıkmanın hassasiyeti göz önüne alındığında, Spotnitz'in de yazdığı gibi, "sözlü" beslemeler minimumda tutulmalıdır. Klinisyenin psişik harekete en hassas yaklaşımı olmasına rağmen, tüm müdahaleler okyanusal birleşmeyi bozar ve yumurtadan çıkma acısının bir parçası haline gelir.

Özetle, analizin erken aşamalarında hasta, terapistin katılımından bir güvenlik hissi duyabilir. Bu tür bir koruma, hastalığın gerileyen seyrini yeterince durdurabilir. Tedavi devam ettikçe, analiz edilen kişi, simbiyotik aktarıma örtük bir ittifak (birlik) duygusunun eklendiği ve altta yatan kişilerarası bir sürecin gelişimine işaret eden yeniden yapılanma yükselişi yaşamaya başlayabilir.

Görüş ayrılıklarına izin verilir (hoş karşılanmasa bile) ve gelişen bir iç ruhsal yapı hissi ortaya çıkar. Şimdi terapist, bu değişime karşı uyanık olmalı ve müdahalelerde yapıcı bir değişiklik yaparak bunu karşılamalıdır: katılımdan yansıtmaya, yüzleşmeye ve diğer egoyu destekleyici, kendini kabul eden yaklaşımlara ve burada ve şimdi yorumlarına. Bu

Machine Translated by Google

dizi sabit olmayacak, aksine, birleştirme ve yansıtmanın tekrar gerekli olacağı düzensiz regresyonlarla kesintiye uğrayacaktır. Orcutt'a göre,

> Müdahaleler, direnç noktalarında, özellikle de hastanın seansta bulunmaya, seansta konuşmaya veya simbiyotik aktarımın gelişmesine izin vermeye karşı direncinde yapılır. Başarılı müdahaleler, hastanın sözel ifadeyi engelleyen kaygılarını çözmesine yardımcı olarak, bu dirençlerin eyleme dökülmesini sınırlar.
>
> (Masterson ve diğerleri, 1989, s. 121)

İçsel Psişik Yapı

Benlik bozuklukları belirli bir düzeyde endopsişik farklılaşmayı (salınımlı benlik ve nesne temsillerinin) ima ederken, burada tanımlanan analiz edilenler ya benlik ve nesne temsillerinde savunmacı bir ayrışma yaşarlar ya da bütün ve sürekli nesne ilişkisine giden yolda salınan parça birimlerini tolere edebilen temsili gelişimde bir eksiklik yansıtırlar. Her ne kadar hiçbir zaman tam olarak uygulanabilir bir piktograma16 dönüştürülmemiş olsa da (ilerleyen bölümlerde diğer benlik bozukluklarında da görüldüğü gibi), Dr. [17]

Orcutt.

Belirtildiği gibi, benlik ve nesne temsilleri ilkel haz-hoşnutsuzluk durumları olarak başlar. Bunu görsel olarak şu şekilde temsil edebiliriz: S+ (haz veren benlik durumları), S (haz vermeyen benlik durumları), O+ (haz veren öteki), O (hoş olmayan ötekiler) ve bunlar zamanla haz veren ben-öteki ve hoş olmayan ben-öteki haline gelecektir. Bu iki deneyim ayrıca, İlahi S+ O+ birimi ve Şeytani S O birimi için temel oluşturan çocuksu her şeye kadirlik ve ihtiyaçtan da etkilenecektir.18 Çevresel ve içsel stres de temsil birimlerinde, yani şeytani benlik ve ilahi öteki ("Ben Şeytan'ım, cezalandırılmalıyım", psikotik depresyonlarda olduğu gibi), ilahi benlik ve şeytani ötekilerde ("Ben İsa'yım ve kurban edilmeliyim") varyasyonlara ve adaptasyonlara yol açabilir. Hastanede yatan şizofrenlerde ilahi öz-deneyimin büyük miktarı göz önüne alındığında,

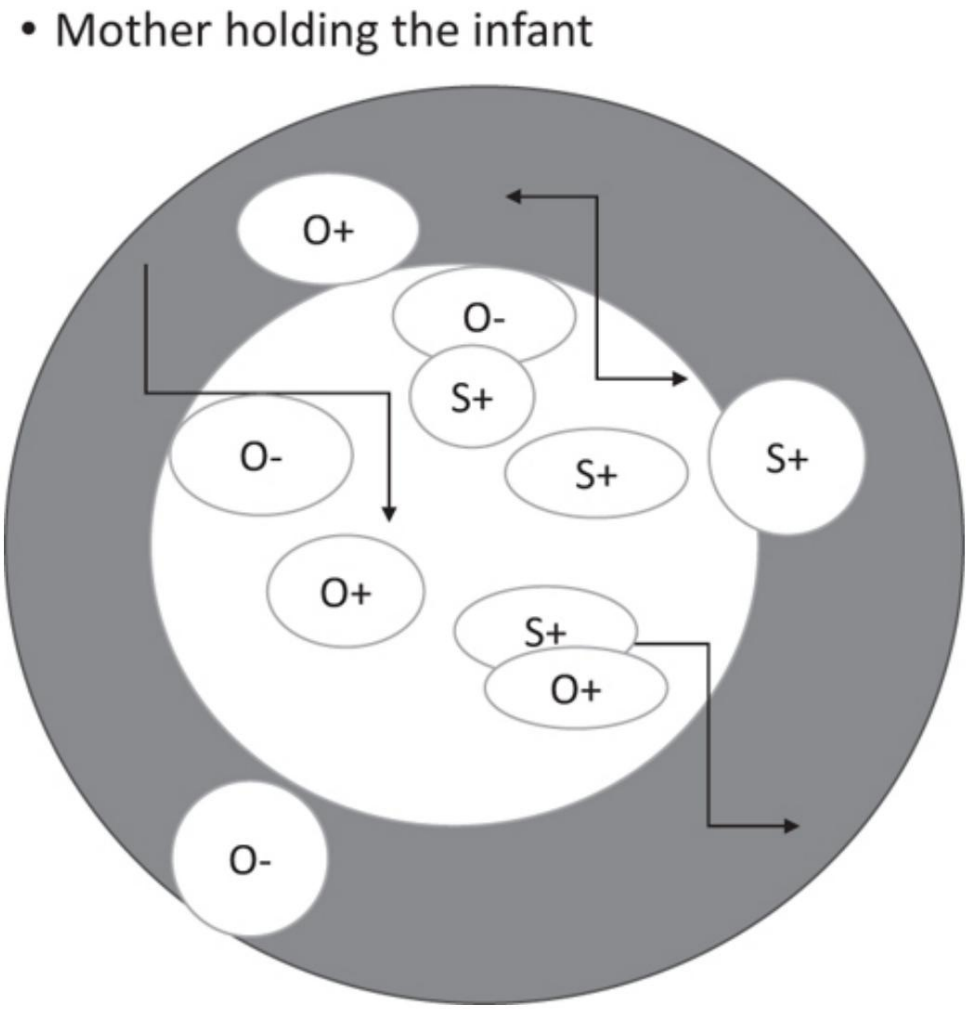
Machine Translated by Google

"Öz" bir iyiliğe dair umutlu kalın. Masterson'ın düşüncesi açısından, şeytani SR> (kaynaşmamış, "yutulmuş") şeytani OR tarafından, şeytani SR< (kaynaşmamış, yutmuş) şeytani OR ve erken mitolojilerde çok belirgin olan daha birçok permütasyon da yazılabilir. Psikotik ben-ötekinin en erken bilinçdışı temsilinin sıklıkla, bazıları tanrılardan gelen, yarı insan yarı hayvan olan ve içgüdülerle kaynaşmayı veya İd'den minimal ego farklılaşmasını temsil eden mitolojik figürleri içerdiğini ve sentorları, gorgonları, deniz kızlarını, minotorları ve hatta modern Freudyen Sfenksi içerdiğini belirtmek de ilgi çekicidir! Bu tür haz-hazsızlık ve şeytani-ilahi deneyimler, Freud'un Yargıç Schreber üzerine çalışmalarında ve Jung'un birçok kavramsallaştırmasında açıkça görülmektedir. Özetle, bu İlahi Çocuk dünyasıdır ve Ferenczi'nin Bilge Çocuk kavramından öncesine dayanır ; bu kavram, bir sonraki bölümde tartışılacak olan şizoid ikileme atfedilebilir.

 Orijinal

birimlerin kırılgan yapısı ve algısal sistemin olgunlaşmamışlığı göz önüne alındığında, farklılaşmama20 her zaman mevcut bir seçenek ve tehdit olmaya devam ediyor. Otizm benzeri geri çekilmeler daha fazla farklılaşmayı tehdit etmekle kalmayıp, ruh şizofrenik bir dünyaya ve en kötü ihtimalle katatoni alanına da maruz kalabilir.

Machine Translated by Google

Şekil 4.1 Simbiyotik (Psikotik) Benlik Bozukluğunun Kaynaşmış Nesne İlişkileri Birimi.

Vaka İllüstrasyonu – Ruth ve Dr. Orcutt

Ruth21 (takma ad) 20 yaşındayken Masterson Grubuna yönlendirildi.
Özetle, Ruth ilk psikotik deneyimini 16 yaşında ve ardından 18 yaşında evden uzakta okumaya çalışırken (ayrılık stresi) yaşadı.
Ruth, son hastaneye yatışı sırasında katatonik motor davranışları sergiledi ve bir çamaşır kurutma makinesinin içinde kıvrılmış halde bulundu (simbiyotik bir deneyim, kap, rahim?). Orcutt'un, Ruth'un öfkeyle dışa vurması, uğursuz tehditleri, çeşitli geri çekilme davranışları ve sessiz protestolarıyla birleşen kavramsallaştırmasına göre,

Machine Translated by Google

> İkilemi, bütün benliği ve diğer nesne ilişkileri açısından anlamsızdı ama duygusal açıdan açıktı: Zulümcü ve idealize edilmiş durumlar arasında sıkışıp kalmıştı22 (iyi ve kötünün aşırı, ilkel durumları) ve bunlar, parça benliğe ve nesne temsillerine bağlılıklarında dalgalanmalar yaşıyordu. "Eksik" olan unsuru, benliğin bu durumları, ayrı benliğe ve diğer parça temsillerine bağlılık içeren ayrı kamplara ayırma kapasitesiydi.
>
> (Orcutt, Masterson ve diğerleri, 1989, s. 123–124)

Korkunç bir iç dünyayı düzenleme çabası içinde olan Ruth, takıntılı bir şekilde içinde bulunduğu durumu mantıklı bir şekilde açıklamaya çalıştı. Orcutt'un yardım girişimleri (bir medyum olarak yorumlama), neredeyse kontrol altına alınamayan saldırgan dürtüleri, yani Dr. Orcutt çantasıyla. Bu tür anlar aynalama ile karşılandı; "Aynalama yaparak, seansın akışını bozduğumu düşündüğümü söyledim, o da rahatladı ve ikilemi hakkında sözlü bulmacalar çözmeye devam etti" (Orcutt, Masterson ve diğerleri, 23 Ruth'un Mücadelesi, vd., 1989, s. onaylamada zamanları birleştirerek , Ruth'un ego-güçlendirici 124). Aynalama, sessiz "anlam arayışı"na destek sağladı (Orcutt, Masterson vd., 1989, s. 124); böylece "Doğru ve yanlış tanımları konusundaki takıntılı ısrarı, esasen 'dünya'daki iyi ve kötü algısını organize etme ihtiyacının bir yan ürünüydü." (Orcutt, Masterson vd., 1989, s. 124) Belirtildiği gibi, mücadeleyi kabul etmek ve katılmak, klinisyene sınır oluşturma ve ben-öteki farklılaşmasının simbiyotik ego-benlik işlevini iskelelemede benzersiz bir gelişim fırsatı sağlar. Kaygıyı azaltması, olgunlaşmış bir öz güven ihtiyacını güçlendirmesi ve gelecekteki diğer gelişimsel fırtınaları karşılaması beklenir. Aşağıdakiler, 1989 Masterson baskısındaki yazılı materyalden hayali bir terapötik etkileşim olarak hizmet eder ve başarılı bir simbiyotik aktarımı diyalojik olarak gösterir.

Simbiyotik Aktarım

> Ruth: [Dr. Orcutt'un yastığını tutarak] "Yastığınız elbisemle uyumlu. Eve götürebilir miyim?" [sembiyotik ifade ve dilek]

Machine Translated by Google

Orcutt: “Eve seninle gelip yastığımı da getireyim mi?”

Ruth: [Sözsüz] Gülümseyerek, yastık olmadan çıkabiliyordu. Kelimeler... Ayrılığı köprüledi.

Öfkeyi Ayırt Etmek İçin Terapötik Benliğin Kullanımı

Ruth: [Sessiz]

Orcutt: [Ruth'un konuşmasına yardımcı olmadığını düşünerek] "Belki de yaptığım tek yararlı şey, yastığımı tutmana izin vermem oldu."

Ruth: [Gülüyor, Masterson'ın belirttiği gibi onaylayıcı "konsensüs kahkahası"nı yansıtıyor.] "Kendimin bir kısmından kopmaya çalışıyorum - kendimin kısıtlayıcı bir kısmına karşı hareket ediyorum." [Öfke ve benlik konusunda daha farklı konuşuyor].

Ayrıca, simbiyotik alanla çalışmanın merkezinde, büyümenin hizmetinde gevşeme vardır:

> Rahatladıkça, daha fazla alıp vermeye tahammül etmeye başladı ve özellikle mükemmeliyetçiliği olmak üzere daha karaktersel meseleleri tartışmaya ilgi duymaya başladı. 'Ilımlılık' ve 'aşırılık' kavramlarını tartıştı ve "bilimsel" sohbetlerimize devam etmekle ilgilendi . Bir birey olarak bana ilgi göstermeye başladı ve mesleki yönelimimi sordu (ona söyledim).
> Bana daha duyarlı olma fırsatı vermeye başladı .
>
> (Orcutt, Masterson ve diğerleri, 1989, s. 125)

Sonraki aylarda, çeşitli değişimler iç ve dış gerçeklik ve terapötik ilişki konusunda daha fazla farkındalık olduğunu gösterdi. Ruth, Dr. Ocutt'a "bir insan ve terapist olarak" kötü davrandığı için özür dileyen bir not gönderdi (s. 125), Dr. Orcutt'ın ikincisini "tuzağa düşmüş" hissetmeye bir tepki olarak algılamasının önemini kabul etti. Etkinin giderek artan farkındalığı, analistin iç dünyasını ve kendi iç-dış gerçeklik çatışmalarını ve streslerini hissetmesi, daha sosyal olması ve okula dönmesi gerektiğini fark etmesi gibi yeni zorluklar getirdi. Bu dönemde Ruth,

Machine Translated by Google

Dr. Orcutt'un Ruth'un "dış dünyaya da dikkat etmeden iç dünyayı anlayamayacağı" gibi açıklayıcı ifadeleri "... Bu tür açıklayıcı bir ifadede bulunabilmem, onun bize ne kadar farklılaşma ve fikir alışverişinde bulunma izni verdiğini gösteriyor" (Orcutt, Masterson ve ark., 1989, s. 125). Sadece 18 ay sonra Ruth önceki işlevsellik düzeyine geri döndü "Neredeyse iyi hissediyorum - olduğum kişiye daha yakın." Başarı, terapötik kazanım "öncelikle bir bulmacanın içgörüsünden (aldığı dış form) değil, daha ziyade hastanın terapistle onaylayıcı bir duygusal birlik ihtiyacına dayalı, terapötik olarak desteklenen bir adımdan kaynaklanmıştı" (Orcutt, Masterson ve ark., 1989, s. 126).

Karşı Aktarım ve Karşı Aktarımın Zorlukları

Simbiyotik Analizi Tutmak

Spotnitz'in özlü bir şekilde yazdığı gibi, ilkel bir ilişkiden işbirlikçi bir ilişkiye geçmek, özel bir duyarlılık ve yaklaşım gerektirir; "Genellikle 'istenmeyen bir çocuk' olduğu yönündeki bilinçdışı inançla boğuşur ve ısrarlı bir soruşturma ve yaralayıcı inceleme beklentisine karşı çelikleşmiş bir şekilde ofise girer" (1985, s. 113). Teknik olarak, Harry Stack Sullivan şöyle yazar:

> Buna karşılık, şizofreniyle uğraşmak zorundaysanız, benim bu formülasyonum hastanın sizinle ilişkisinde kendi sisteminin altına neredeyse dikkatlice bir iskele kurmanın önemini ima eder; yani, isterseniz, kendinizle hasta arasında daha önce hiç deneyimlenmemiş bir sağlamlık ve güvenilirliğe sahip bir 'ben-sen' kalıbı oluşturmak.[25] Ancak o zaman, daha ilkel zihinsel süreçlerin bastırılmasıyla oluşan öz işleyişin aniden bozulmasına neden olmadan, rahatsız edici materyalle başa çıkabileceğiniz noktaya gelebilir, bunun sonucunda iletişim ortadan kalkar ve Tanrı bilir hastada ne gibi sonuçlar ortaya çıkar, çabalarınızın bir sonucu olarak nihayetinde

Machine Translated by Google

(1953, s. 363)

İstenmeme karşısında böylesine deneyimlenmemiş bir sağlamlık ve güvenilirlik, pek çok karşı-aktarımsal zorluk ortaya çıkarır; öyle ki Freud bile, Wilhelm Flies'a yazdığı birçok mektupta narsisistik aktarım ve psikotik hastalarla çalışmaktan "drekoloji" bilimi olarak bahsetmiştir (Spotnitz, 1985, s. 225). Ayrıca Freud'un madde kullanarak, sempatik sinir sistemini canlı tutarak ve psikotik hastalarından bazılarına karşı her türlü düşmanlık ve nefreti bastırarak kendini koruduğunu görmüştür. Searles'a göre,

> Keşfettiğim en kesin kriterlerden biri, bir hastanın şizofren olduğunu bildiğimde, kendimi ona göre insan dışı olarak deneyimleme eğiliminde olmamdır; örneğin, ona göre, kendimi insanlık dışı bir şekilde duyarsız veya sadist olarak ortaya çıkıyorum ya da içimde o kadar tuhaf fantezilerle doluyum ki, kendimi insanlık aleminin çok dışında görüyorum.

(1979, s. 285) (italikler eklendi)

Tipik karşı aktarım26 gerçeklikleri şunları içerir, ancak bunlarla sınırlı değildir: (a) analiz edileni rasyonel ve ikincil süreç anlayışına doğru hızlandırmak (Sullivan'a göre Parataksik Düzeyden Sözdizimsel Düzeye), (b) korku28 ve/veya tiksinti nedeniyle duygusal teması kesmek ve kapatmak, (c) hastayı sözcükler ve anlayışla iyileştirmede mesihçi coşku, (d) çeşitli ilkel bedensel duyumlar deneyimlemek - zaman zaman otistik, zaman zaman erotik ve nefret dolu (şeytani) yoğunlukta, düzensiz hissedilecek kadar, (e) bedensel ve zihinsel egonun bütünleşmemiş zihin durumlarına ilişkin deneyimleri (düşme, çözülme, dökülme) ve daha fazlası. Bahsedilen teorisyenlerin çalışmaları, Mastersoncu psikotik üçlüyü, yani koruyucu, hatta savunma simbiyozundan çıkışını akılda tutarak, otistik benzeri adaptasyonları ve savunmaları (geri çekilmeler, kapsülleme, somatik tersine çevirme, ciddi zihin-beden bölünmeleri) gerektiren şeytani ötekiyle temasın farkındalığına yol açabilir.

Machine Translated by Google

(Otomasyon davranışı) analistin hem psikotik hem de nevrotik kaygıların deneyimine psikolojik olarak açık kalmasını gerektirebilir. Bu tür bir açıklık ve alıcılık, önemli bir talep olmaya devam etse de, ilgili herkes için dönüştürücü niteliktedir (Eshel, 2019).

Notlar

1. Hamilton, FJ ve Masterson, Jr., JF (1958). Genel uygulamada psikozların yönetimi. Kuzey Amerika Tıp Klinikleri, 42(3), 823–837.

2. "Otizmli veya çocukluk çağındaki psikotik çocuğun aksine , borderline sendromlu çocuk simbiyotik aşamadan ayrılmış ve ayrışma-bireyleşme aşamasının alt evrelerinden birinde, muhtemelen yakınlaşma aşamasında (15-22 ay) takılıp kalmıştır" (Masterson, 1980, s. 20).

3. " Dış dünyanın uyarıcılarından izole edilmiş ve beslenme gereksinimlerini bile otistik bir şekilde karşılayabilen bir ruhsal sistemin güzel bir örneği... kabuğunun içinde besin kaynağı bulunan bir kuş yumurtasıdır; bu kuş için annesinin sağladığı bakım, sıcaklık sağlamakla sınırlıdır."
(Mahler, 1967, s. 78).
4. Yine Donald Stern ve diğerlerinin çalışmalarında da görüldüğü gibi Araştırmacılar, bebek gelişimi üzerine yaptıkları araştırmalar göz önüne alındığında "otistik" terimini oldukça yanıltıcı bulabilirler. Ancak, metaforu Albert Ciccone ve Marc Lhopital'in Birth to Psychic Life (2022) adlı olağanüstü kitabıyla birlikte ele aldığımızda, Frances Tustin ve Ester Bick'in oto-duyusal durum, otistik durum, anlık nesne ve otistik nesne üzerine çalışmalarına, Fransız yazar Donald Meltzer'in çalışmalarıyla bağlantılı olarak daha fazla psikanalitik önem verilebilir.

Machine Translated by Google

Mahler'in eserleriyle ilişkili olarak okul ve Amerikan ampirik gelenekleri.

5. LH tarafından yazılan The Search for Oneness adlı cilt
Silverman, FM Lachmann ve RH Milich'in 1982'de yayımlanan çalışması, Mahler'in klinik psikanaliz içinden simbiyoz üzerine çalışmalarının çoğunu derinleştiriyor.
6. Henry Elkin'in (1958, 1972) Jungcu çalışmalarına bakın ve Michael Fordham (1994, 2019) ve Margaret Cohen'in Zamanımdan Önce Gönderildi. Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Bir Çocuk Psikoterapistinin Yaşam Görüşü (2003) adlı eseri.
7. Dr. Galatzer-Levy (1988) , sikloid hastalıkların (manik depresif psikoz) bir benlik bozukluğu olarak anlaşılabileceğini savunmuştur. Kohutçu bir psikanalist olan Galatzer-Levy, sikloid hastanın benliğindeki çeşitli kusurları şöyle tanımlamıştır: (a) sikloid bireyin tükenme depresyonunu savunmacı bir şekilde savuşturması; (b) dil kullanımının esas olarak duygulanım ve deneyim arasındaki bir kopukluğu yansıtması; ve (c) bağışlanma ve çevresel/ebeveynsel başarısızlığı bütünleştiren birleştirici bir hipotez. Dahası, sikloid hasta ciddi bir ayrılık travmasıyla mücadele eder ve başkalarının içsel dengeyi sağlama çabası ("kendilik nesneleri" olarak adlandırılır) içinde, içsel ihtiyaçlar ve istekler kısıtlanabilir, kısıtlanabilir, reddedilebilir ve/veya sınırlandırılabilir. Bu (görünüşte) istikrarı sağlar, ancak gerçek öz ifade ve psikolojik canlılıktan ödün vererek. Bu durum muhtemelen yukarıda bahsedilen tükenme depresyonunu yansıtır:

> Manik-depresifler, öz-bozuklukları olan hastalarla birçok ortak noktaya sahip gibi görünüyor. Hem analizin içinde hem de dışında, öz-nesne başarısızlıkları, canlılık kaybı, parçalanma veya her ikisinin birden olduğu felaket deneyimleri yaşama tehlikesini beraberinde getiriyor. Aynı zamanda, yeterli bir öz-nesne bulamıyorlar.

Machine Translated by Google

> Kendiliknesneleri. İhtiyaçlarını büyük ölçüde kısıtlayarak nispeten istikrarlı ve sürdürülebilir kendiliknesnesi ilişkileri kurabilirler. Bu hastaların psikoterapiye girme konusundaki isteksizliğinin ve ilişki kuracakları kişileri seçerken gösterdikleri (genellikle bilinçli) ilginin, kendiliknesnesi başarısızlığının yol açabileceği felaketin keskin bir farkındalığını yansıttığından şüpheleniyorum. Bu hastalardaki mani ve hipomani durumları, kendiliknesnesinin kaybının tehlikelerine karşı bir savunma olarak ortaya çıkar. Bu durumlar, kendiliknesnesinin öneminin basitçe inkar edilmesiyle süreklilik gösterir; bu zorluklar ayrılıklarla özellikle belirginleşir. Hastaları daha iyi tanıdıkça, tükenmiş bir depresyonun onlar için aşağı yukarı kronik bir varoluş hali olduğu ortaya çıktı. Sözde iyi işleyen dönemler, inkarın depresyonu yönetmek için yeterli olduğu dönemlerdi. Daha fazla ve ezici bir tükenme beklentisi manik atakları tetikledi ve mani düzeldikçe depresyon genellikle daha belirgin bir şekilde ortaya çıktı. Ancak genel olarak bu hastalar depresyonla sürekli mücadele ediyor ve bunun bunaltıcı hale gelmesini engellemeye çalışıyorlardı (Galatzer-Levy, 1988, s. 98–99; italikler eklenmiştir).

8. Jose Bleger'in eseri, Simbiyoz ve Belirsizlik – A Psikanalitik Çalışma (2013), klinik ve teorik bir hazine olmaya devam ediyor. Bleger'in düşüncesi, Klein'ın paranoid-şizoid pozisyonundan önce otizm ve simbiyozun senkretik "birleşik" çekirdekte narsisistik ilişkiler olarak bir arada var olduğu gerçeğini savunan benzersiz bir kavramsallaştırma buluyor.
9. “Anneliğin nitelikleri”ni ve hem annelik hem de babalık işlevlerinin rolünü incelemek için lütfen Bölüm 2'ye bakın.

Machine Translated by Google

Yapısal gelişme. Elkin'in makaleleri (1958, 1972) de bu konuda oldukça faydalıdır.

10. Psikiyatrist ve psikanalist Murray Bowen ve RD Laing'in çalışmaları burada büyük önem taşıyor.
11. Bollas'ın iki eserinde, Catch Them Before They Fall (2012) ve When the Sun Bursts (2015)' te sergilediği yaklaşıma çok benziyor.

12. Sessizlik, ambiyans, ses tonu, sakinlik (değil) kullanımı (ayrık) ve minimal invaziv aktivite, tedavinin birçok aşamasında önemlidir. Hayati düzeyde mevcutken etkiyi izlemek zordur ve PI ve BT izlenmelidir.
13. Ayrıca Hedges'in örgütlenme deneyimine ilişkin çalışmalarına da bakın (1994b), Searles'ın ambivalan öncesi simbiyoz hakkındaki çalışması (1965), Eigen'ın Psikotik Çekirdek (1986), Spotnitz'in narsisistik aktarım hakkındaki çalışması (1969) ve John Weir Perry'nin Psikotik Süreçteki Benlik. Şizofrenideki Sembolizasyonu (1953) ve Deliliğin Uzak Yüzü (1974) adlı iki eserindeki parlak Jungcu çalışma.

14. Eigen'in 1986 tarihli bölümü (8, s. 313-363), Psikotik Benlik, psikotik benlikte bulunan birleşme ve farklılaşma ikilemlerini dile getirerek klinik açıdan büyük bir fayda sağlamaktadır. Ayrıca, psikotik benlik içindeki farklılaşma üzerine düşünceler için Müdahaleler ve Ayrım-Birleşme Yapısı'na bakınız , s. 306-312.

15. Eigen'in "Müdahaleler ve Ayrım-Birlik Yapısı" (1986, s. 306-312) başlıklı bölümü, farklılaşma ve farklılaşmama çekişi/füzyon kompleksiyle çalışma becerisini ustaca tanımlamaktadır. Ayrıca bkz. Bölüm 8, Psikotik Benlik (1986, s. 313-363).

16. Psikiyatride ve Yaşamda Kaygının Anlamı adlı eserinde, büyük Harry Stack Sullivan (Psychiatry, 1948, 11, s. 1–13) kaygının “alanlarını” tasvir etmek için harika görsel temsiller sunmaktadır.

Machine Translated by Google

Kişilik gelişimi ve benlik sistemi tarafından entegre edilebilen kaygı çeşitleri. Kişilerarası, bu tür kaygıların iki birey arasında nasıl ortaya çıkabileceğine dair benzersiz bir kombinasyon sunuyor. Psikanalizde gerçekten klasik bir eser.

17. Teorilerden mükemmel gelişimsel diyagramlar için Kernberg ve diğer pek çok yazarın (s. 204–205, 235, 241, 313, 369, 422–424) eserlerinde okuyucu, Patricia M. Chatham'ın (1985) Sınırda Kişilik Bozukluğunun Tedavisi adlı, pek çok önemli teorisyenin tartışıldığı, yeterince değerlendirilmemiş metnine yönlendirilmektedir .
18. Ayrıca aşağıdaki ciltlere de bakınız:

Sechehaye, M. (1951a). Sembolik gerçekleşme. New York: Uluslararası Üniversiteler Yayınları.

Sechehaye, M. (1951b). Şizofrenik Bir Kızın Otobiyografisi. New York: Grune & Stratton.

19. Ayrıntılı bir tartışma için Christopher Fortune'un 2003 yılında yayınlanan The Analytic Nursery: Ferenczi's 'Wise Baby' Meets Jung's 'Divine Child' adlı çalışmasına da bakın. 20. Ayrıca Mahler, MS (1960)'a bakın. Algısal farklılaşmanın giderilmesi ve psikotik nesne ilişkileri, Bölüm 10, s. 183–192, Margaret S. Mahler, MD'nin Seçilmiş Makaleleri, Cilt 1. New York: Jason Aronson, 1979.

21. Ruth vakası Masterson ve diğerleri, 1989, s. 113'te okunabilir . 122–126.
22. Her ne kadar mevcut cildin kapsamı dışında olsa da, okuyucu Orcutt'un 2021 tarihli çalışması olan Diyagram 6.1, s. 166'ya yönlendirilmektedir . Diyagramın, yukarıda bahsedilen figür ile Masterson'ın şizoid bölünmüş birimler diyagramı arasında kavramsal ve teorik bir köprü görevi gördüğüne inanıyorum.

Machine Translated by Google

23. Dr. Orcutt'un tanımladığı gibi katılım : "Katılım, öncelikle mantığa değil duyguya ve içerikten ziyade bağlama yönelik bir müdahaledir. (Spotnitz ve diğerleri tarafından kullanılan metafor, aç bebeği beslemektir; açlığın neyle ilgili olduğunu açıklamak, durumu tam olarak karşılamaz)" (Masterson ve diğerleri, 1989, s. 124).

24. Ayrıca bkz. Ferenczi, S. (1929). İstenmeyen Çocuk ve Ölüm İçgüdüsü. Uluslararası Psikanaliz Dergisi, 10, 125–129.

25. Margaret Little , Sonsöz başlıklı bölümde şöyle yazıyor:
Analiste duyulan güven, onun güvenilirliği ve genel öngörülebilirliği deneyimlenerek inşa edilmelidir. Üzerinde çalışırken genellikle bolca tekrar gerekir... Başlangıçtaki hasar geri alınamaz, ancak önceki deneyimlerin yanına başka deneyimler eklemek, hastanın daha olgun, sanrısal olmayan benliğini harekete geçirmesini sağlar" (1990, s. 106).

26. Burada olumlu deneyim ve kullanımları hariç tutuyorum .
Brooke Laufer'in (2010) çalışmasında görüldüğü gibi karşı aktarım , Karşı aktarımın ötesinde: Şizofreni (Psikoz) tanısı konmuş hastalarla klinik ilişkilerde terapistlerin deneyimleri , Psikolojik, Sosyal ve Bütünsel Yaklaşımlar, 2 (2), 163–172.

27. Margaret Little'ın (1990) "Psikotik kaygılar ve sınırlama" adlı çalışması , Winnicott ile yaptığı bir analizin kişisel kaydında, karşı aktarımın, örgütleyici bir deneyime ihtiyaç duyan analiz edilen üzerindeki etkisi ayrıntılı olarak ele alınmaktadır.

28. Burada bahsettiğim duygulanım korkusu, gelişimsel model göz önüne alındığında farklı gelişim ve temsil düzeylerinde bulunabilir. Lütfen Bernd Nissen'in "Otistoid Dinamiklerde Duygusal" Fırtınalar adlı çalışmasına bakınız, 6. bölüm , s. 113-128, Ortaya Çıkan Benliğin İlkel Kaygılarıyla Başa Çıkmak. Miras

Machine Translated by Google

Howard B Levine ve DG Power tarafından düzenlenen Francis Tustin'in yanı sıra Steiner'ın Psişik İnzivaları ve Spotnitz'in narsistik aktarım çalışmaları.

Machine Translated by Google

Bölüm 3 Birlikten Ayrıma

Yumurtadan Çıkma ve Şizoid İkilem

Machine Translated by Google

Bölüm 5 Orada Birileri Var mı?

DOI: 10.4324/9781003358572-8

Ontolojik Güvensizlik ve Güvenli Bir Yer Arayışı Bağlantı

Dr. Masterson'ın gelişimsel teorisi göz önüne alındığında, o dönemde Masterson Enstitüsü'nün tıbbi direktörü olan Dr. Ralph Klein, şizoid ikileme gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımının öncülüğünü yapmıştır. Klein'a göre, incelenen analiz edilen kişiler, borderline veya narsisistik ikilemlerde görülen benzer gelişimsel güçlükler göstermiyor gibi görünmektedir.
Bunun yerine, başkalarıyla bağlantı kurarken oldukça tepkisel, hatta korku dolu tepkiler verdiler. Dr. Ronald Fairbairn ve Dr. Harry Guntrip'in çığır açan çalışmalarını inceleyen Klein, şizoid analizanların odak noktasının, ihtiyaç duyulan diğerinden ayrılmanın travması veya kaynaşma ihtiyacı ve idealize edilmiş savunma mekanizmalarına bel bağlamaktan ziyade, derin bir bağlantı korkusu olduğunu, çünkü bağlantı kurmanın sömürgeleştirilmişlik olarak deneyimlendiğini buldu.
Bu anlayış ve klinik yönelimle Klein, şizoidin Masterson geleneği içindeki intrapsişik ikilemini haritalandırmaya koyuldu.

Diğeri, Sahiplenen Kişi Olarak Travma Yaratmak ve Güvenlik Arayışı

Son derece yaratıcı ve bağımsız bir İskoç psikanalist olan WRD Fairbairn (1952), libidonun öncelikli olarak "haz arayışı" olduğu şeklindeki kabul görmüş kavramsallaştırmalar yerine, bebeğin diğerine duyduğu insani ihtiyaca odaklanarak Freudyen psikanalizi tek başına yeniden konumlandırdı. Fairbairn'in kıdemli analizcisi Harry Guntrip'in çok güzel bir şekilde yazdığı gibi, "Çocuğun kendi başına yapamayacağı tek şey, kendisine temel bir

Machine Translated by Google

“güvenlik duygusu, çünkü bu nesne ilişkisinin bir işlevidir” (1969, s.
193). Böyle bir ihtiyaç göz önüne alındığında, sahiplenme, kayıtsızlık ve canlı bir benliğin bastırılmasıyla karakterize edilen ortamlarda insani bağların eksikliği, ontolojik güvenlikten yoksun bir iç yaşam yaratır. Sevilmek ve sevgiye sevgi ve şefkatle karşılık vermek, temel bir insan etkileşimidir. Fairbairn şöyle yazar:

> Bir çocuğun en büyük ihtiyacı, (a) ebeveynleri tarafından bir kişi olarak gerçekten sevildiğine ve (b) ebeveynlerinin sevgisini gerçekten kabul ettiğine dair kesin bir güvence elde etmektir ... Böyle bir güvencenin yokluğunda, nesneleriyle ilişkileri, çocuksu bağımlılık tutumundan vazgeçmesini sağlayamayacak kadar fazla ayrılık kaygısıyla doludur : çünkü böyle bir vazgeçiş, onun gözünde, tatmin edilmemiş duygusal ihtiyaçlarının tatminini elde etme umudunu kaybetmekle eşdeğer olacaktır. Bir kişi olarak sevilme arzusunun ve sevgisinin kabul görme arzusunun engellenmesi, bir çocuğun yaşayabileceği en büyü
>
> Fairbairn, 1952, s. 39–40) (italikler eklendi)

Ian Suttie (1935), Harry Stack Sullivan (1953), Masud Khan (1989, 1996) ve Michael Eigen (1986, 1999) ve Ofra Eshel (2019) gibi analistlerin çalışmalarına benzer şekilde , güvenlik, emniyet ve yeni doğan benliğin korunması yeterince iyi çevrenin temel görevi olmaya devam etmektedir . Mahler'e geri dönersek ve Ralph Klein'ın (1995, Masterson ve Klein, 1995'te) ve Candace Orcutt'un (2021) çalışmalarıyla zenginleştirilirse , şizoid gelişimsel ikilemin , annenin karşılıklı yansıtmasının, ihtiyaçlarının ve psikolojik tercihlerinin bebeğin ihtiyaçlarının ve tercihlerinin yerini aldığı kişilerarası bir durum yarattığı gelişimin kuluçka aşamasında bulunabileceği kavramsallaştırılabilir . Daha spesifik olarak, yaşayabilir bir yumurtadan çıkma benliği duygusunun , "annenin kabul derecesiyle uyumlu" olması için kısıtlandığı, bastırıldığı veya ciddi şekilde engellendiği görülmektedir (Orcutt, 2021, s. 8). Oysa kendiliğinden

Machine Translated by Google

keşif beklenir, şizoid anne baskısı ile uğraşır ve şizoidin uyumu özgünlükten, dünyanın içinde ve onunla birlikte olmaktan, ruhsal "tepkiselliğe", mesafeli gözleme ve hatta uyuma doğru ilerler.
Sarah diyeceğim bir analizan şöyle diyor:

> Annemi gözlemledim - özellikle öfkesini... Ben çoğunlukla gözlemlerim ve bir şeyleri yakalarım, ama hissettiklerimi söylemekte başım belaya girdi... Düşündüklerinizi ve hissettiklerinizi söylemek tehlikelidir. Annem her zaman haklıydı, ben ise her zaman haksızdım. Emrettiği gibi davran. Geri çekilip gözlemlemek daha güvenli geldi... Devekuşu davranışlarım... Ve düşünmek zorunda kalmamak için çalışıyorum [Guntrip'in yapıp yapmaması ve olması]... Kendimi doldurduğumda, kendimi hissetme tehlikesi olmaz, 'ben' başımı belaya sokar... Uymak ve devam etmek daha güvenli... Kendim İÇİNDE oturuyormuşum gibi hissediyorum.

Orcutt, diğerinin kaygılı, kontrolcü ve baskıcı davranışlarına annelik etmenin çevresel keşiflerin çoğunu kısıtladığını ve boyun eğmenin oldukça tepkisel bir kişilik tarzını beslediğini ekler.1 Dolayısıyla, belirgin bir duygulanım yansıtmasının eksikliğine maruz kalan ontolojik güvensizlik konumundan ve deneyiminden hareketle, gerçek benlik marjinalleştirilmeye ve en kötü ihtimalle sahiplenilmeye karşı aşırı duyarlı kalır. Öz-koruma, dünyayla bir miktar temas kurarken diğerini uzakta tutmak için çeşitli "teknikler" kullanmayı da içerebilir; çünkü bağlantı kaybı, insanlar için dayanılmaz bir kozmik yalnızlık deneyimi anlamına gelir. Daha önce yazdığım gibi (Daws, 2013), bu teknikler bir süreklilik içinde görülebilir; en şiddetlisi, kişilerarası kaçınmacı görünen şizoidlere çağdaş şizoid DSM terminolojisine ("kimseye ihtiyaç duyma - kimsenin farkında olma" tutumu) benzerdir. Fairbairn, şizoidin tipik karakterizasyonunun biraz yanıltıcı olduğunu, çünkü birçok şizoidin (Ralph Klein tarafından "gizli şizoidler" olarak adlandırılır) sosyal olarak ulaşılabilir ve ilgili göründüğünü belirtti. Fairbairn burada şizoid "teşhircilik" ve şizoid "rol yapma"yı da dahil etti.

Her iki psikolojik teknik de, benliğinizi göstermenin , kendinizi vermemenin ve kendinizi herhangi bir şekilde sahiplenilmekten korumanın yollarıdır .

Machine Translated by Google

Fairbairn'in zekice klinik gözlemleri Fairbairn'in ünlü analizanı Harry Guntrip, şizoidleri şu özelliklere göre sınıflandırmıştır: [2]

(a) Tüm libidinal çabaların esas olarak içsel nesne ilişkilerine yönelik kaldığı içe dönüklük ; buna çoğu zaman, ancak zorunlu olarak değil, zengin ve çeşitli bir fantezi/hayal gücü yaşamı eşlik eder; şizoid için içsel yaşam, dış ilişkilere bir sığınak olarak deneyimlenir. (b) İçe kapanma veya esasen başkaları tarafından duygusal bir bakış açısıyla kişilerarası alana girmeye karşı bir isteksizlik

veya kaçınma olarak deneyimlenen, açık veya örtük bir kopukluk , yukarıdaki hasta tanımında açıkça görüldüğü gibi.

(c) Narsisizm ve işbirliği veya "başkalarıyla birlikte hareket etme" olarak görülen öz yeterlilik, bağımlılık ve sahiplenme korkularını

uyandırır. (d) Narsisizmde görülen görkemliliğin yansıtılmasının birleştirilmesi ihtiyacından ziyade, üstünlük veya diğerlerinden ayrı ve üstün olma duygusu .

(e) Savunmacı içe dönüklüğün yan ürünü olan etki kaybı , Davranışsal olarak, temel bir alaycılık, genel bir mesafelilik ve kişilerarası empati eksikliği tutumu olarak gözlemlenir. Şizoid için hissetmek, bağ kurmak ve bağ kurmak, sahiplenilmektir. (f) Aşırı öz yeterlilik ve üstünlüğe

(güvenlik mekanizmaları olarak) atfedilebilen aşırı yalnızlık , paradoksal bir şekilde sahiplenme korkularını yeniden odak noktasına getiren derin bir özlemle sonuçlanır.

(g) Kişiliksizleşme, bireysellik ve kimlik duygusunun kaybı deneyimini yansıtan bir disosiyatif savunmadır - çoğu şizoid birey için dayanılmaz bir kaygıdır. (h) Regresyon , çift yönlü bir savunma ve ihtiyaçtır

- hareket etme ihtiyacıdır "İçe doğru" ve "geriye doğru". Sürekli olarak kapalı alanlar, sığınaklar ve rahim benzeri deneyimler arayışı, şizoidin uyum sağlaması ve güvenlik hissi için merkezi öneme sahiptir.

Şizoidin Bölünmüş İç Dünyası [3]

Machine Translated by Google

Fairbairn, Guntrip ve Masterson'ın çalışmalarına dayanarak Ralph Klein, her biri kendine özgü öz-temsili, nesne temsili ve bağlayıcı duygulanımı olan iki ayrı ama birbiriyle ilişkili "birim"e dayanan bölünmüş bir intrapsişik paradigma kavramsallaştırdı (aşağıdaki şekle bakın). Birimler, efendi/köle (bağlanma) ve sadist nesne/sürgündeki benlik (bağlanmama) birimleri olarak tanımlanır. Efendi/köle parça birimi göz önüne alındığında, nesne temsili, hem zorlayıcı hem de sahiplenici olarak deneyimlenen ve içselleştirilen, yani kişiyi yalnızca "kullanmak" ve "yönlendirmek" isteyen bir efendi olan anneye ait bir parça nesnedir. Parça benlik temsili ise, bir işlev sağlayan köleleştirilmiş bir benliğin temsilidir. Parça temsillerini birbirine bağlayan merkezi duygu, hapsedilmiş ama bağlı olmak ve yabancılaşmamanın verdiği rahatlamadır. Klein bunun klasik bir örneğini şöyle anlatır:

> (Bir) karın konuşturmacısının dizindeki kukla gibi... Sıkışmıştım... Bana emrettiği dışında hareket edemiyor, hareket edemiyordum. Kendi kafamda bir şeyler vardı ama bu hiçbir fark yaratmıyordu. Kimse umursamıyor, kimse sormuyordu. Sadece onun duymak istediği ve beklediği kelimeleri mırıldanıyordum. Ve eğer boyun eğmezsem, terk edileceğimi hissediyordum. Bir kenara atılacağımı. Onun kontrolünden uzakta olacaktım ama yalnız, sürgünde olacaktım. Bağlantıda kalmak için onun kölesi olmalıydım.
>
> (Klein, Masterson ve Klein 1995, s. 62)

Şizoidler ayrıca kendilerini sıklıkla "fazla" (annenin/başkalarının "ölümü"), rahatsız edici, görünmeyen ama ihtiyaç duyulan ve "sadece orada" olarak tanımlarlar.

Sadist nesne/sürgündeki benlik parça birimi için nesne temsili, yabancılaşmış, sürgündeki bir benlik parçası temsiliyle ilişkili olarak sadist, tehlikeli, mahrum edici ve hatta terk edici olarak deneyimlenen ve içselleştirilen bir annelik parça nesnesidir. Sürgünde olmasına rağmen, deneyim kendi kendine yeten ve kendine güvenen bir deneyimdir. Birincil terk edilmişlik, öfke,
Terk edilme depresyonunun etkileri umutsuzluk, yalnızlık ve kozmik[5]
yalnızlık (boşluk) korkusudur:

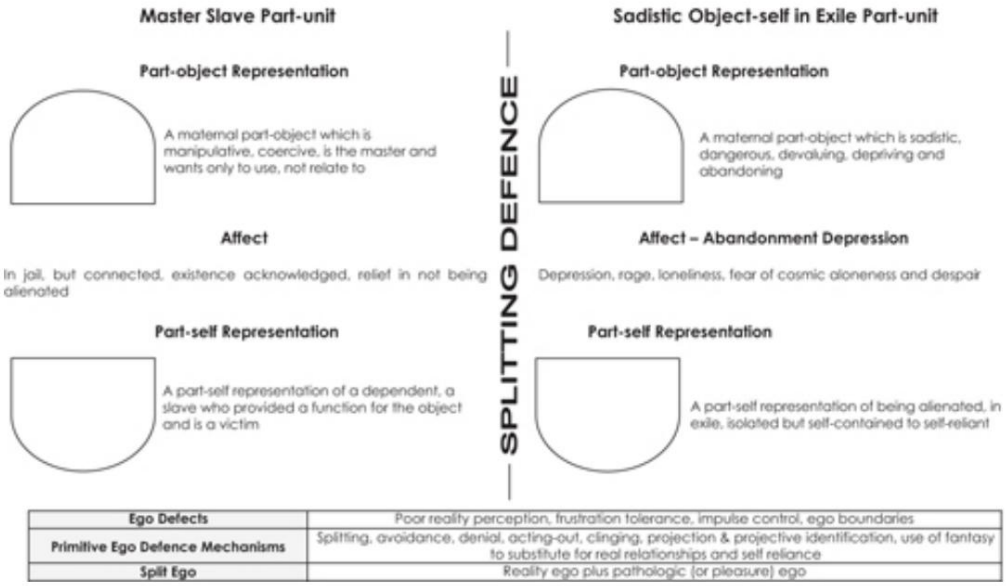
Machine Translated by Google

> Nesne temsilinin efendi olarak tanımlanmasıyla ne anlatılmak isteniyor? İç dünyada veya dış gerçeklikte ilişki kurmaya çalışan şizoid bir hasta, nesneyi manipüle edici, zorlayıcı ve el koyucu olarak deneyimleme eğilimindedir. Nesne köleleştirici ve hapsedicidir... Bağlanma, şizoidin sağlığı için tehlikeli olarak algılanır. Bağlanma niteliği, duygusal olarak tatmin edici ve destekleyici olarak ancak marjinal olarak nitelendirilebilir; yalnızca ilişkiyle ilişkili en temel ihtiyaçları karşılıyor gibi görünmektedir. Bazen yalnızca şizoid hastanın geri dönüşü olmayan noktanın ötesine fırlamasını engellemek için gerekli çekim kuvvetini uygulama işlevi görebilir.
>
> (Klein, Masterson ve Klein 1995, s. 59–60) (italikler eklendi)

Ayrıca Klein'a göre,

> Şizoid hasta için 'ev' bağlanmama birimidir.
> Bu tür hastalar genellikle sadist/kendini sürgüne göndermiş birimde 'yaşarlar'... Şizoid hastalar için, kendini sürgüne göndermiş birim, gitmek zorunda oldukları ve kendilerini her zaman güvenli bir şekilde kabul edecek yerdir. Diğer benlik bozukluklarına sahip hastalar, bağlanma deneyimleri (RORU veya her şeye gücü yeten nesne/büyük benlik birimi) içinde yaşamak için sürekli mücadele ederken, şizoid hastanın ilk ve temel kaygısı, sadist nesne/sürgündeki benlik birimi içinde varoluşunu sabitlemek ve güvence altına almaktır.
>
> (1995, s. 52)

Machine Translated by Google

Şekil 5.1 Şizoid Benlik Bozukluğunun Bölünmüş Nesne İlişkileri Birimi.

Yazarın bir analisti bunu şöyle tanımladı:

> Sanırım o (annem) benden nefret ediyordu, bunu kendine söyleyemedi ama bana karşı davranışları bunu ele veriyordu. Onu rahatsız ediyordum... Bana olan nefreti beni etkilemiyordu. Kafamın içinde şiirler okuyor, hatta bazen içimden şarkı söylüyordum. Onun dışında her yerdeydim. Aklımı başımda tutan buydu. Kendimi ondan tamamen ayırmayı ve sadece o emrettiği gibi davranmayı (köle) öğrenmeliydim ve her zaman yaptığım gibi yanlış yaptığımda, onu kendimden uzak tutmak için kendi içime dönüyordum (sürgün). Hâlâ yörüngede yaşıyorum.

Klein ve Masterson'a göre ve Fairbairn ile Guntrip'in de hemfikir olduğu üzere, şizoid danışan çeşitli davranış kalıpları sergileyebilir ve klinik görünümlerinde farklılıklar görülebilir. Pearson (2004, s. 45), şizoid kümeleri şu şekilde özetlemektedir:

Machine Translated by Google

1. Saf şizoid küme, esas olarak geri çekilme, içe dönüklük ve duygulanım eksikliğinden oluşur.
2. Narsisizm, üstünlük ve öz güvenin ağırlıklı olduğu narsistik küme .
3. Başlıca duyarsızlaşma, gerileme ve yalnızlık kümelerinden oluşan borderline küme .

Görünüşte karmaşık olmasına rağmen, rüya materyali sıklıkla analiz edilenin ve terapistin şizoid kümeleri ayırt etmesine destek olur.
Saf şizoidle ilgili olarak, Paul6 vaka çalışmasında (Daws, 2009) tanımlandığı gibi, bağlanma ihtiyacının kendisi savunmaları harekete geçirir veya Hedges'in (1997, s. 114) düşüncesinde, "Temas, korkulan unsurdur çünkü yerine getirilemeyecek bir sevgi, güvenlik ve rahatlık vaadi getirir ve [hastaya] bebekliğin ani ihlallerini hatırlatır." Paul'ün rüyalarında, kişi ihtiyaç ve iletişimin (yemek yeme), sosyal olmanın (bar), kendi imajını kullanmanın (narsisizm-sudaki yansıma) sadist nesneleri (iç sabotajcılar) ve kendini sürgün etme ihtiyaçlarını nasıl harekete geçirebileceğinin keskin bir şekilde farkına varır (Daws, 2009, s. 32–33):

> Rüya 1: Kız arkadaşımla yemek pişiriyorduk ve birlikte vakit geçiriyorduk... aniden bir grup silahlı adam mutfağa daldı ve bize ateş etmeye başladı... kaçmaya çalıştık.
> Rüya 2: Bir grup insanla patikada yürürken aniden biri bize ateş etmeye başlıyor... Nişanlım diğerleriyle birlikte siper almak için kaçarken ben çalılardan birine atlıyorum. Suikastçının bir sırtta oturduğunu görüyorum ve onu yakalamak için etrafında dönmeye başlıyorum.
> Rüya 3: Bir barda oturuyorum ve insanlar duvarın dibinde çeşitli masalarda oturmuş, içki içip eğleniyorlar. Aniden bir suikastçı duvardan ateş edip herkesi öldürüyor. Cinayetten sonra insanlar içeri girip barı temizliyor, duvarı onarıyor ve olay yerine yeni insanlar geliyor... oturuyorlar ve aynı şey tekrar oluyor... Onları uyarmaya çalışıyorum ama hiçbir şey insanların gelip tekrar oturmasını engelleyemiyor... Sonra rüyamda deniz kenarındaki huzurlu bir evde yalnız olduğumu gördüm [şizoid yoksunluk?].
>
> Rüya 4: İki kişiyle birlikte ormanda bir seri katili avlıyoruz. İkisi tek başlarına gidiyor ve ben yalnız kalıyorum. Katili aramaya başlıyorum. Susadığımı fark ediyorum, bir göl görüyorum ve su içmeye gidiyorum. Su içmek için eğildiğimde, arkamda seri katili görüyorum.
> Boynumdan yakalayıp boğazımı kesmeye çalışıyor. Diğerlerinin nerede olduğunu merak ediyordum... (kendini kaybetmiş bir şekilde bakıyor).

Daha sonra gelen çağrışımlar da ilgi çekiciydi (Daws, 2009, s. 33–34):

Machine Translated by Google

> Paul: Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum... Keşke bir bilgisayar gibi olabilsem... Düşüncelerim bana ait... Özgün düşüncelere sahip olmakla meşgulüm... Başkasının sonucu veya ürünü olmayan düşünceler... Sence insanların kendi düşünceleri var mıdır yoksa sadece bize verilenlere mi tepki veriyoruz... (melankolik oluyor). Biliyor musun, okuduğum bir bilimkurgu kitabındaki gibi - her şeyi içine çeken bir top... dönüyor. Dönerken her şeyi içine çekiyor ama aynı boyutta kalıyor... dünyanın çekirdeğine gidiyor ve dünyayı içine çekiyor... Her şeyi içine çekiyor [Aşk açlığa dönüştü, açlık tehlikelidir].
>
> Yine de aynı boyutta kalıyor...tuhaf.

Pavlus ayrıca hayatını "çöldeki bir yel değirmeni" olarak tanımladı; bu, yalnızlığı ve "emme topu"na benzer daha derin bir kaynakla gizli bir bağlantıyı yansıtıyordu. Yakınlık ihtiyacı ve beraberinde getirdiği korku, Guntrip'in "giriş ve çıkış programı" olarak adlandırdığı benzersiz bir ikilem yaratır. Bu uzlaşma, ne sahiplenme olasılığına izin veren ne de kopukluk hissi uyandıran bir tür ara yol olarak görülebilir. Şizoid süreçte belirgin olan akış, Masterson tarafından Şizoid Üçlü olarak adlandırılır ve şu şekilde açıklanır:

> Masterson ve Klein'ın bakış açısına göre, şizoid bireyde, benliğe doğru hareket, duyguları, yakınlığı veya kendiliğindenliği deneyimleme girişimi olarak ortaya çıkar ve bunu, ağırlıklı olarak saldırıya uğrama veya yutulma korkusu olan, ancak aynı zamanda nesneye zarar verme veya onu gücendirme ve geri çekilmesine neden olma korkusunu da içeren disforik bir duygulanım izler. Her iki korku da aynı anda mevcuttur. Savunma neredeyse her zaman mesafe koymadır ve bazen yakınlık fantezilerine çekilmeyi de

(Manfield, 1992, s. 221)

Bu, Paul'ün rüyalarında açıkça görülüyor. Yakınlık, ihtiyaçların oral türevleri (mutfak, bar), birlikte vakit geçirmek, sosyal olmak ve hatta kişinin kendi ihtiyacının (susuzluk) karşılanması, kişiliğin anti-libidinal, yani ihtiyaç karşıtı kısımlarının harekete geçmesini sağlıyor. 4. Rüya'da, daha sonra bu örüntüyü tanımlayabildik.

Machine Translated by Google

İhtiyaç duyduğunda ortaya çıkan anti-libidinal ikizi (sudaki yansıma, seri katili görme). Anılar kısa sürede su yüzüne çıktı ve annesi ve babasını, ihtiyaç ve isteklerine ilişkin eleştirel tutumlarla ilişkilendirdi. Kıskanç, sadist ve yıkıcı öz-nesne birimi, çeşitli kişilerarası senaryolarda belirginleşti ve her zaman aynı etkiye sahipti: vurmak, diğerine pusu kurmak ve benlik ihtiyaçları. 1, 2 ve 3. Rüyalarda, iç sabotajcının, yalnızca yakın ilişkilerde değil, sosyal ilişkilerde de korunmasız bir ihtiyaç duygusu deneyimi sırasında ortaya çıkıp çıkmadığını sık sık merak ettim.

Rüyaları takip eden serbest çağrışım , Paul'ün derinlerde yatan şizoid adaptasyonunu yansıtır; sevgi ve ihtiyaç korkusu açlığa dönüşür (mutfak senaryosu), ihtiyaçlar gerçekleştirildiğinde (içki içerken) narsistik ve kıskanç içsel sabotajcı tarafından saldırıya uğrar ve son olarak, ihtiyaçlar doğası gereği yıkıcı, yani yiyip bitirici ve yok edici (toprak anayı yiyip bitirici) olarak deneyimlenir. Paul'ün şizoid kaygıları ilişkilerini etkilemiş ve yakınlığa izin vermeyi imkansız hale getirmiştir.

Hatta onun fiziksel açlığının (ağızsızlığının) olmamasının bir nedeni bile olabilirim:

> İçe yansıtma (rüyayı içine çekme), gerçek hayatta dışsal nesne ilişkilerinden şizoid bir geri çekilmedir ve Fairbairn'in egonun temel bölünmesine dayanan evrensel bir şizoid olgu olarak gördüğü içsel rüya dünyasının yaratılmasındaki başlıca etkendir.
>
> (Guntrip, 1969, s. 299)

Guntrip'e göre "içeri çekme", anneyle özdeşleşme olarak açıklanabilir ve hem annenin bebeği yutması hem de bebeğin anneyi yutmasıyla deneyimlenir; karşılıklı bir yutma ve karşılıklı bir birleşme. Özdeşleşme, paradoksal bir şekilde, benliğin kaybını ima eder.

Sahte Sınırda Küme – Samantha, Cadı ve Defin

Machine Translated by Google

Samantha, yazara can sıkıntısı hissiyle başvurdu. Yetişkin hayatının büyük bir kısmını yalnız yaşayan Samantha'nın yetişkin bir oğlu var. Tiyatral, baştan çıkarıcı ve içine çeken bir anne, gelişimsel geçmişini gölgede bırakmıştı ve Samantha'nın ailedeki merkezi rolü, moderatörlük yapmaktı. Samantha, yoğun melankoli ve tarifsiz yalnızlık duygularından kurtulmak için mücadele etti. Samantha'nın adaptasyonunun büyük bir kısmının histerik bir dönüşüme atfedilebileceğinden zaman zaman emin olamayan aşağıdaki rüyalar, sözde sınırda şizoid kişilik bozukluğunun daha derin bir şekilde anlaşılmasını destekledi.

yapı:

> Samantha: Bir tema parkındayım - hareketli ve canlı [canlanmış görünüyor] - yiyecek var... ve bir cadı! [yiyecek ve ihtiyaç kötü nesneyi harekete geçiriyor] Korkutucu [korkuya neşe]. Sonra tema parkının hemen yanında bir toplama kampı olduğunu fark ettim (ağlamaya başlıyor) - çamurda duran mahkumların olduğu bir çit - zayıflamışlar, boş bakışlı ve açlar. Onlara yardım etmek istiyorum (ağlıyor). [bölünmüş birimlerin sağ tarafına doğru hareket ediyor]

Şizoid bir anlayışa ve müdahalelere uyum sağladıktan sonra, Samantha hem sadist nesneyi, hem kendini sürgüne göndermeyi hem de köle konumunu daha duygusal bir netlikle rüyalarında gördü: "Bir odadayım.Nazi görünümlü bir doktoru [sadist nesne] ve oğlumu görebiliyorum. Askıya alınmış bir animasyon tankına girmem gerekiyor. Başka seçeneğim olmadığını biliyorum. Hem üzülüyorum hem de rahatlıyorum."

Keşif, başkalarıyla birlikte olmanın (kendim ve anne olmanın) emredilmeyi, kontrol edilmeyi (toplama kampı) ve bağlanmayı (annelik ve kölelik olarak sevgi) ima ettiğini ortaya çıkardı. Askıya alınmış canlandırma tankı, gelişimsel geçmişi ve ilişkilerle ilgili deneyimleri göz önüne alındığında, gerçek benliğin gömülmesinin acı verici bir sembolü olarak hizmet etti.

Sahte Narsistik Şizoid – Bay Ajan Adam

Uzun boylu, bilgili ve seçkin görünümlü bir mühendis olan Simon, birlikte yaşadığı partneri onun kararsızlığı (evlenmek), aşırı bencilliği (ki bunu narsistik olarak nitelendirdiler) ve mesafeli tavırları karşısında sabırsızlanmaya başlayınca bana danıştı. 10 yıldır birlikte yaşıyorlardı ve evliliğin boş bir ilişki olduğu bilinciyle yaşıyorlardı.

Machine Translated by Google

Batı ritüeli. Bir yandan Simon, partnerine hayrandı ve ona değer veriyordu ama sonunda partnerinin fikir değişikliğinden dolayı ihanete uğramış hissediyor ve sürekli evlenme baskısından giderek daha fazla rahatsız oluyordu. Terapötik olarak Simon'la etkileşime girmekte zorlandım çünkü saygılı bir mesafede tutulduğumu ve düşünce akışına uyum sağlamak için incelikli bir manevra yaptığımı hissettim (ben köleleştirilmiş kişi, o efendi mi?). Simon'ın hayata ve davranışa yaklaşımını oldukça benmerkezci ve benmerkezci olarak yorumlamak zor olmazdı, ancak varlığı daha gözlemci, mesafeli ve "yukarıdan" geliyordu. Güvenlik yorumlarına karar verdim ve Simon'ın sürekli kaçan, takipçilerini "izlemek" için görünmeyen yerlerde saklanan bir ajan olma hayalleri getirmesiyle ödüllendirildim. Üçüncü seansta aşağıdaki hayalleri ve çağrışımları paylaştı:

Simon: Bir rüya gördüm. Bir grup insanla birlikteydim ve orada ne yaptığımı bilmiyordum. Antropolog muyduk? (Kültür gözlemleme teması) Bir tarafta ilkel insanlarla dolu devasa bir tencere vardı - yakaladıkları insanları pişiriyorlardı! Bu bana Loray'ı hatırlattı - bağlılık ile adanmışlık arasındaki farkı biliyor musun? Bir tavuk, efendileri için her gün yumurtladığı için adanmış sayılır, ama bir domuz sadece yenmek için beslendiği için adanmış sayılır!

2. ve 3. Rüyalar [pes edip evlenmeye karar verdikten sonra].
Çok sinir bozucu bir rüya gördüm - uçuyordum ama yüksekte değildim; bir şey beni kontrol ediyordu. Yerden birkaç metre yüksekte uçuyordum. Sola ve sağa gidebiliyordum ama yukarı veya aşağı gidemiyordum - bir şey beni orada tutuyordu. Sonra diğer rüya beni rahatsız etti.8
Bir casustum ve bir mafya üyesi tarafından yakalandım.
Ciddi görünümlü bir adam. Beni büyük, beyaz bir arabaya götürdü ve bagajı açıktı. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Ona katılmazsam beni öldürüp bir yere atacaktı. Başka seçeneğim olmadığını biliyordum. Ona katılıp yaşayacaktım, yoksa mafya üyesi olacaktım.
Ya da hayır diyip bir bagajda ölüp gidecektim.

Machine Translated by Google

Paylaşılan rüyaların armağanları göz önüne alındığında, Simon kapalı iç dünyasını ve bölünmüş nesne ilişkileri birimlerinin çevreye, özellikle de yakında evleneceği eşine yönelik çeşitli yansımalarını anlama sürecine başladı. Simon, "birleşme", yani "evlilik" olasılığı tarafından kontrol edilme, sahiplenilme ve yutulma korkularıyla cesurca mücadele etti.
Şizoid ikilemlerin ve semptomatolojinin çeşitli alt tiplerinden bağımsız olarak, şizoid hasta belirli, istikrarlı ve köklü bir içsel bölünme yaşar. İşte tam da bu bölünmenin ele alınması ve terapötik olarak ele alınması gerekir.

Şizoid İkilemin Psikanalitik Terapisi ve Altın Saçlı Kız İlkesi – İhtiyaç

Güvenlik ve Çevresel Önem

Aktarım

Şizoid analizanla anlamlı bir teması, müdahaleci-kontrolcü veya mesafeli-ilgisiz olmadan sürdürmek için gereken terapötik tutum zorlu olabilir. Tanımı gereği, terapinin süresi (kısa ve uzun vadeli) de müdahale seçimini etkileyecektir. Bununla birlikte, sınırda ikilemler açıklama ve yüzleşmeye yanıt verirken ve narsisistik danışanlar narsisistik kırılganlığın (acı, kendini savunma) yorumlanmasına iyi yanıt verirken (Daws, 2013), şizoid danışanın, şizoid ikilemin ve uzlaşmanın yorumunun ele alınabileceği fikir birliği eşleştirmesi kullanılarak psikoterapötik diyaloğa katılmaya davet edildiğinde en iyi şekilde yanıt verdiği görülmüştür.9 Geçiş dili ve benim "Altın Saçlı Kız" olarak adlandırdığım ilke, duygusal ve bilişsel yaklaşım yoluyla kişilerarası güvenliğin doğal bir ölçüsünü sağlamak için kullanılır .

Terapistin diğerine notlar olarak sunduğu düşünceler, nihayetinde talep olmaksızın düşünülebilecek olasılıklar olarak hizmet eder ("Düşünüyordum", "x hakkında merak ediyorum ve doğru anlayıp anlamadığımı bana bildir" vb.) şizoidin, deneyimlediği ve bulduğu kişilerarası mesafe, düşünce ve duygunun "tam doğru" ölçüsünü bulmasını destekler.

Machine Translated by Google

Tekrarlamak gerekirse, şizoid ikilemin yorumlanması birincil müdahale olmaya devam ediyor ve Klein tarafından şu şekilde tanımlanıyor: "Şizoid ikilem, hastanın çatışma ve kaygı yaşamadan başka bir kişiye duygusal olarak ne çok yakın ne de çok uzak olabilmesidir."

(Klein, Masterson ve diğerleri, 1995, s. 44). Mastersoncu Jerry Katz'ın klinik bir örneği, geçiş dilinin kullanımını, Goldilocks ilkesini ve şizoid ikilemi örneklemektedir:

> Benimle aynı odada olmanın nasıl bir deneyim olabileceğini düşündüm. Bunun size mantıklı gelip gelmediğini merak ediyorum. Bana çok yakın veya çok uzak olmak sizin için bir ikilem yaratabilir gibi geliyor. Benimle bağlantı kurma isteğiyle hareket etmeniz, sizi reddedilmiş, zorlanmış veya manipüle edilmiş hissetmenize neden olabilir - tıpkı istediğini yapmak zorunda olan, aksi takdirde hiçbir şeye sahip olamayan bir köle gibi. Öte yandan, kendinizi çok uzakta tutmak, kendinizi derinden izole ve kopuk hissetmenize neden olabilir.
>
> (Katz, Masterson ve diğerleri, 2004, s. 102)

Klein ayrıca ikinci bir kritik müdahaleyi de ortaya koydu: şizoid uzlaşma. Terapötik bir ittifak kurmanın uzun süren çalışmasından sonra, hastanın terk edilme depresyonunun acı verici zorluğuyla yüzleşmesi beklenir: "Burada terapist tüm savunma ve direnç belirtilerini aramalı ve hastanın terk edilme depresyonunu aşmadan nispeten güvenli ve rahat bir mesafede 'uzlaşma' veya 'uzlaşma' isteğini yorumlamalıdır" (Klein, Masterson ve ark., 1995, s. 44). Uzlaşmanın bir davranış, düşünce örüntüsü veya ilişkisel yaklaşım olabileceği söylenebilir (Katz, 2004). Çeşitli uzlaşmaları yorumlayarak, analiz edilen bunların nasıl aktif olarak, ancak kesinlikle bilinçsizce, mesafe yarattığını görebilir ve kişilerarası müzakere ve yakınlığın (çeşitli yansıtılmış korkuları olmadan) bir seçenek olabileceğini görebilir. Gerçekten de, şizoid analiz edilen ne kadar yüksek işlevliyse, analist ilişkisel zorlukları doğrudan o kadar rahat ele alabilir. Şizoid analizanın analizin ihtiyaçlarına (köle) kolayca uyum sağlayabileceğinin farkında olmak çok önemlidir.

Machine Translated by Google

(pozisyon) veya son derece entelektüel tartışmalara katılmak, onları çok ilgiliymiş gibi gösterir, ancak çok fazla duygusal değişime yol açmaz. İkincisi, ihtiyatlı klinik yargı ve müdahale gerektiren analitik bir zorluk olmaya devam ediyor.

Son olarak, şizoid ikilem ve uzlaşmanın dinleme sürecini ve yorumlama stratejilerini desteklemek için, Masterson'ın benzersiz algoritması ("şizoid üçlüsü" olarak anılır) da klinisyeni seans içinde yönlendirebilir. Önceki bölümlerde belirtildiği gibi, borderline üçlüsü öz-aktivasyonun (ayrılma-bireyleşme) kaygıya, dolayısıyla savunmaya yol açması olarak özetlenebilirken; narsisistik üçlüsü kusurluluğun kaygıya, dolayısıyla savunmaya yol açması olarak özetlenebilirken, şizoid üçlüsü yakınlık/temas kaygıya, dolayısıyla savunmaya yol açması olarak özetlenebilir. Bir örnek:

> John, eşinle bu çatışmayı anlatırken yaşadığın zorluğun farkına vardım. Bu konudaki düşüncelerini benimle paylaşır mısın? Eşinle iyi bir gün geçirdiğinde, kendini kapana kısılmış, boğulmuş, çok fazla şey isteyen biri gibi hissettiğini ve sonra da onun öfkelendiği bir sessizliğe çekildiğini fark ettim. Acaba onunla iyi bir gün geçirmek, yakın olma, belki de fazla yakın olma konusunda kaygı yaratmıyor mu? Sessizliğe ve ofisine çekilerek, ondan, kaygından ve ikiniz arasında büyüyen yakınlıktan daha güvenli bir mesafe yaratmaya mı çalışıyorsun?

Şizoid İkilemle Terapötik Olarak Birlikte Olmak – Thea 10 Davası

60'lı yaşlarının başındaki Thea, depresyon tedavisi için sevk edildi. İki çocuğun ilk çocuğuydu ve annesini, kendisini çok zor durumda bırakan bir kız çocuğu dünyaya getiren kırılgan bir kadın olarak tanımladı. Thea'ya sık sık, sakinleştirilemeyen ve durmadan ağlayan çok zor bir bebek olduğu hikayeleri anlatılırdı. Thea'nın babası, annesinin hamileliği sırasında annesine sadakatsizlik etmişti ve bu, Thea'nın yetişkinliğinde dehşetle keşfettiği bir şeydi. Thea geliştikçe ve özellikle de doğumundan sonra

Machine Translated by Google

Küçük kardeşi Thea, babasına daha yakın hale geldi. Ebeveyn evliliği sona erdikten sonra, babasının artık yetişkin olan çocuklarıyla daha fazla görüşmeyi reddetmesi nedeniyle bu durumun olumsuz sonuçları olacaktı. Thea bu kaybı çok acı verici buldu. Thea'nın kendi evliliği de, kocasının on yıl sonra haber vermeden onu terk etmesiyle acı bir şekilde sona erdi.

Thea'nın çok bağlı olduğu bir oğlu var. Beklendiği gibi, oğlunun göçü oldukça sancılı ve uzun süren bir depresyona yol açtı. Thea'nın oğlu ve eşi onu yanlarında yaşamaya davet etmiş olsalar da, Thea bunu yapmakta isteksizdi; çünkü onun önemli bir yük olacağını ve bir yükümlülük duygusunun onu tuzağa düşüreceğini düşünüyordu.

Thea'nın güçlü ve sarsılmaz bir inancı, hayatında güçlü bir düzenleyici ilkesi vardır. Güçlü inançlarının bir sonucu olarak Thea, inanç temelli bir topluluğa katılmış ve topluluk üyelerinin refahıyla ilgilenen bir ajansın başkanlığını yapmıştır. Thea, çekici, nazik ve empatik bir kişiliğe sahip olmasına rağmen, boşandıktan sonra önemli bir romantik bağ kurmamıştır. Hayatını seçtiği mesleğe ve ajans işine adamayı tercih eder. Dindar olmak Thea'yı çeşitli ikilemler ve karmaşık duygularla karşı karşıya bırakmıştır. Thea, "sessiz bir hayat" istemesine rağmen, "büyük bir kız" olmak zorunda kaldığını görerek ihtiyaçlarını ve arzularını bir kenara bırakmak zorunda kaldığını belirtir. Thea, çoğu eyleminde "Tanrı'nın kontrolde" olduğu fikriyle kendini güvende hissedebildiğini belirtir. Kilise ve ajansın kendisine adil bir şekilde ücret verme konusundaki isteksizliği nedeniyle Thea bazen "büyük bir kızgınlık, hatta öfke" hisseder.

Dahası, Thea'nın çabalarının takdir edilmemesinin de kendi etkisi oldu, "Her şeyi hazırlamak için bir aydır köle gibi çalışıyordum (gülüyor)" ve meslektaşları bunu "çocuk oyuncağı" olarak görüp onun katkısını küçümsüyorlardı.

Analist: "Acaba bu durum size, ne almanız gerektiğini bilmenize rağmen, onu alamadığınızda şikayet etmeye cesaret edememenizin ikilemini hatırlatıyor mu? Bu durum, ihtiyaçlarınız ve hayatta kalmanız için mücadele etmenin ne kadar zor olduğunu hissetmenize neden oluyor."

Thea: "Evet, ve neden bana neyin hak edildiğini bilmiyorlar, ve ben de bana neyin hak edildiğini bilmek zorunda olan kişiyim."

Analist: "Hakkınız olanı isterseniz, açgözlü olarak algılanırsınız. Sanki şöyle diyorsunuz: İhtiyaçlarım var,

Machine Translated by Google

ve bu normaldir, ancak ihtiyaçlarımı fark etmezseniz, o zaman öyle bir yerde sıkışıp kalırım ki, eğer bu ihtiyaçlara sahip olduğunuzu söylerseniz, kötü olursunuz, ancak ihtiyaçlara sahip olduğunuzu söylemezseniz, kimse fark etmez."

Thea: "Bu sanki beni reddediyormuş gibi hissettiriyor."

Thea, kendine "yetişkin ol ve kabullen" diye hatırlatarak bu durumla başa çıkıyor; "Nerede olacağımı ben seçtim. Hapishanede falan değilim." Tam bir ikilem!
Hayatı boyunca bununla yüzleşti ve aklıma erken yaşta mahrum bırakılmış bir bebek geldi. Thea sürekli olarak "içimde gerçekten korkunç bir şey yapacak bir parça var" düşüncesiyle rahatsız oluyor ve iş yerindeki kararlarında desteklenmediğinde "Korkunç bir şey mi yaptım?" diye endişeleniyor. Bu ilkel ikilemin sonucunda Thea, hayatının erken dönemlerinde, bir bebek olarak ona hayatı tehdit eden bir dehşet yaşatan muhtaç kısımlarını ayırarak annesini mahvetmeyecek şekilde doğuştan gelen ihtiyaçlarını ve arzularını yönetmeye karar verdi. Yine de bunlar yoğun bir kaygı yaratmaya devam etti ve Gerçek Benliği, yaratıcılığı, doğallığı ve neşesi pahasına dünyada hayatta kalmak için kaçınılmaz bir şekilde pazarlık yapacak bir parça doğurdu: "Sanırım yalnız olduğumu hisseden ama muhtemelen kendimi yalnız bırakan türden bir insanım." Bir daveti geri çevirdiğinde bile Thea, "Keşke onlarla olabilseydim ama aslında bu... çok fazla çaba gerektiriyor. Kendi başıma olmayı tercih ederim," diye düşünürdü. Thea'nın kendi başına olmayı tercih etmesi, bağımsızlık ve beceriklilik duygusunu gösterse de, daha derin ve acı dolu bir öz-deneyimi de içeriyordu: "Hiçbir şey istemeye hakkım olduğuna inanmıyorum. Bu yüzden her zaman bağımsız olmaya çalıştım." Yine de Thea, güvenebileceği bir partnere sahip olmayı da özlüyor: "Özlüyorum. Nasıl olacağını hayal bile edemiyorum ama çok korkutucu geliyor, bu yüzden hayatımda başka bir erkek olma düşüncesinden bile kaçıyorum - asla."

Thea'nın ilişki kurma biçimi, kendisinin kendi kendine yetmesi gerektiğine olan inancında kendini gösteriyordu.
benimle bile sınırlıdır.

Analist: "Acaba burada benimle bir ilişki içinde olmanız, sanki bana bir şey borçlu olduğunuzu hissettiriyor mu diye merak ediyorum [Efendiler-köle birimi]"

Thea: "Sana ödeme yapıyorum ve sana hiçbir şey borçlu olduğumu hissetmiyorum. Bu rahatlama; aksi takdirde benim için korkunç bir yük olurdu ... bir...

Machine Translated by Google

Seni bunaltmak istemem, bu yüzden belki de bazı kısımlarımı düzenliyorum, ama neyi düzenliyorum bilmiyorum çünkü gerçekte nasıl olduğumu bilmiyorum."

Analist: "Buraya gelip ağlamanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Çok nadir ağladın ve belki de benim de ağlamanın seni alt edeceğinden korkuyorsundur diye düşündüm."

Thea: "Evet, öyle düşünürdüm: Kendi başıma kaldığımda ağladım. Biliyor musun, gerçekten hıçkıra hıçkıra ağladım ama sonra, "Bu beni nereye götürüyor?" diye düşündüm. Bu yüzden durdum."

Analist: "Sanki hayatında hiç teselli edilme veya avutulma deneyimi yaşamamışsın gibi. Tek başına ağlamakla benim yanımda ağlamak arasında ne fark var?"

Thea: [Bunun sürekli bir ikilem olduğunu düşündü] "[Başkalarının] duygularını incitmeden ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Sevilmek istemeye karşı kendimi savunmasız bırakırsam beni terk ederler. Onları seviyorsam onlara ihtiyacım olduğunu anlamazlar. Ama yine de, onları sevmemin bana hayatlarını borçlu oldukları anlamına gelmediğini anlıyorum. Sanırım ihtiyaçlarım var ve bunların karşılanmasını istiyorum. İhtiyaçlarımın nasıl... ne kadar... karşılanması gerektiğini ve ihtiyaçlarım konusunda mantıksız mı davranıyorum bilmiyorum ve bilmiyorum, belki bazen deniyorum ve karşılanmıyorlar, bu yüzden ihtiyaçlarımı azaltıyorum."

Bu, Thea'nın şizoid ikileminin çok açık bir ifadesiydi: Thea kendi ihtiyaçlarını reddedip başkalarının ihtiyaçlarına yanıt veriyordu; bu da onu tükenmiş, kullanılmış ve hatta zaman zaman öfke dolu bırakıyordu. Öfke, Thea'nın yalnız ve yabancılaşmış olsa da güvende olabileceği, kendini "normal olmayan" biri olarak görebileceği sürgüne çekilme sürecini yeniden canlandırdı; bu, sık sık tekrarlanan bir nakarattı. Şizoid ikilem göz önüne alındığında, terapötik süreç zamanla, temasın Thea'yı alt edebileceği karşı-aktarımsal korkuyu anlamamızı sağladı. Geriye dönüp bakıldığında, böyle bir korku, sadist nesne ilişkileri biriminin karşı-aktarımsal yansıtmalı özdeşimi olarak yorumlanabilir. Thea sık sık uzun uzun konuşuyor, sonuçsuz bir kovalamaca olmasa da bir kovalamaca hissi uyandırıyordu . Thea ayrıca terapiye karşı da çok temkinliydi; terapötik bir ittifaka girmektense, pratik bir çözüm bulma amacıyla meselelerle ilgilenmeyi tercih ediyordu. Thea ayrıca başlangıçta haftalık terapi görüşmelerine karşıydı, tedaviye olan ihtiyacını tamamen göz ardı ediyor ve inandığı diğer insanlarla kendini karşılaştırdığında kendini zayıf görüyordu.

Machine Translated by Google

Daha büyük zorluklarla karşılaştı. Bana bağlanma isteğine izin vermesinin sıkıntı yarattığı anlaşılıyordu. Ancak, yaklaşık iki yıl sonra Thea daha düzenli katılımlara alıştı, ancak bu konuda hâlâ bazı ikilemler yaşıyordu. Yine de, terapi ilişkisi giderek derinleşti ve terapi bittiğinde samimi bir sevgi ve sıcaklıkla vedalaştık.

Terapinin başlangıcında, Thea'nın iç dünyasıyla ilgili meseleleri dile getirmek istemediği de açıktı. Ben de zaman zaman bağ kurmakta zorlanıyor, neredeyse yabancı bir ülkeyi ziyaret eden bir yabancı gibi hissediyordum.
Yine, yabancılaşmış anti-libidinal parça biriminin karşıaktarımı üzerinden ne kadar ilginç ve gizli bir bakış. Thea, ancak birkaç yıl sonra içsel durumlarını davranışlarına ve ilişkilerindeki duygusal yakınlık eksikliğine bağlamaya başladı. "Birisi bana iyi davranırsa, ona borçlu olduğumu hissederim ve o ilişkide olmak istemem çünkü bunu ödemek zorunda kalırım" diye açıkladı. Ve yine, belki de var olma hakkına sahip olmadığından korkarak, "Sanırım ya borçluyum - tam olarak kime borçlu olduğumu kelimelere dökemeyebilirim ve bu ama... borçlu hissediyorum, burada olma hakkı için borçluyum." "Sevilmek bir yük," "nasıl ödeyeceğini bilmiyor. Benden ne beklendiğini bilmiyorum. (İç çeker) ve sonra düşünmeye başlıyorum, 'Acaba gerektiği gibi hizmet ediyor muyum?'" Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, "genellikle insanların [kendi] alanını işgal etmesi konusunda çok gerginleşiyor." Sürgünde olmaktan daha da kötüsü, Thea'nın ilişkilerdeki çeşitli deneyimleri olabilir ve bunları incitici, bıçaklama, delme, taşlanma, yani üzerine taş atılması, bir şeylerin havaya uçması, alay konusu olma, savunmasız olma ve hissetme, savunmasız olma, kurumaya bırakılma ve başkaları tarafından "kırılma" [sadist nesne ilişkileri birimi] olarak tanımlıyor. Yine de Thea, "hayatındaki herkes beni terk ediyor ve bu da benim nasıl [terk edilme türevi] olduğumu kanıtlıyor" diye düşünüyor. "Bu ben olmalıyım çünkü bu çok sık oluyor, her şeyi havaya uçuran ben olmalıyım." Bu temel mücadele Thea'yı ifade edilemeyen bir öfkeyle baş başa bırakıyor. Thea haklı olarak öfkeli olduğunda ve hayal kırıklığını ifade etmek istediğinde bile, bundan kaçınıyor ve diğerini "yok edebileceğinden" endişeleniyor. Tekrar tekrar, "Kendime suçluluk duymama izin veriyorum ve eğer izin vermezsem kendimi çok kötü hissediyorum çünkü sert olduğumu hissediyorum, biliyor musun" (sanki bu evrensel bir kuralmış gibi).

Thea annesini şöyle hatırlıyor: "Sanırım o... artık kendini aşıyordu ve ne yapacağını bilmiyordu. Ben ne kadar öfkelenirsem, o da kendini o kadar aşıyordu." Sonuç olarak annesi

Machine Translated by Google

"Patlayacakmış gibi [onun] etrafında parmak ucunda dolaşırdı." Daha sonra Thea şöyle açıkladı: "Annem benden korkuyordu. Ona zarar vereceğimden değil, sadece bana hayran olduğundan... 'o dünyanın en fantastik yaratığı' gibi bir hayranlık değil, daha çok patlayacağımdan korkuyordu." Annesinin "hayatı boyunca... bana... normal olmadığımı söylemesinden" üzüntüyle bahsetti. "Bunun onun için ne anlama geldiğini biliyordum." Bu şekilde Thea, ilişkinin sadist tarafı oldu, yıkma gücünden korkuyordu, annesine karşı herhangi bir düşmanlık beslemek yerine (tükenmiş, tatmin edici olmayan) bir ilişkiye sahip olmanın "çılgın, sıkışmış kişi" olduğunu düşünüyordu. "Annemin başa çıkamamasına neden olan bir şey olduğunu hissettim. Sanırım onu mahvetmiş olabilirim." Buna karşılık, bir anne başa çıkamadığında bunun bir bebek için korkunç olup olamayacağını yüksek sesle merak ettim. Thea, "Anneyi kurtararak bebek kendini kurtarır. Onu kurtarmamam mümkün değil çünkü hayatta kalamayacağım." dedi.

Thea, endişelenmelerine gerek olmadığı ve "burada bulunma haklarının olduğunu kabul etmeleri gerekmediği için hayvanlara büyük hayranlık duyuyor. Bu harika olmalı." "Başka kimsenin alanını işgal etmediğini [veya] kimsenin insan haklarını ihlal etmediğini. [Bu] buradaki alan, bedenim ve her şey benim alanım ve bunun için kimseye hiçbir şey borçlu olmadığımı" bilme arzusunu dile getirmesi zaman aldı ve ben de "bu bir misyon beyanı gibi geliyor" diye yanıtladım ve o da kıkırdayarak "evet, benim misyon beyanım" dedi. Bu tür iletişimsel eşleştirme olayları daha sık hale geldi. Bir keresinde, iki meslektaşım yumruklaştığında, çatışmalarının saçmalığı hakkında şakalaştık ve sonunda Thea'nın ofisine geldiklerinde, biri onu suçladı ve bunun kendi hatası olduğunu söyledi. Bu noktada güldü. "Senin hatan!" diye bağırdım ve ikimiz de (gürültülü bir şekilde) güldük.

Thea için farklı davranışları, düşünceleri ve hisleri denemeye başlamak (kendini aktive etme) bir rahatlamaydı. "Belki kendime biraz alan tanımayı deneyebilirim, böylece beni bunaltmaz... Böylece şimdi daha fazla bağışıklık kazanıyorum (gülüyor) bu iyi bir şey." Ayrıca psikiyatriste gittiğinde daha fazla ilaç istemekten çok uzak olduğunu fark etti, "Sanırım istemeyeceğim.
Şimdi kendimi daha güçlü hissediyorum." Ve en dokunaklısı, "Eskiden yalnız kalmak ve yalnız ölmek istiyordum. Ama artık istemiyorum. Beni sevenlerle ve benim de sevdiğim insanlarla olmak istiyorum. Ve yalnız ölmeyeceğimi bilmek istiyorum."

Machine Translated by Google

Karşı Aktarım Tutmada Karşı Aktarım Zorlukları Şizoid Analizanın Savunmacı Benliği

Sunulan vaka çalışmalarında da görüldüğü gibi, şizoid ikilem içinde çalışan analist, bölünmenin her iki tarafındaki yansıtılan kısmi benlik veya kısmi nesne ilişkileri birimlerinin alıcısı olabilir veya onlarla rezonansa girebilir. Yani, analitik sürecin kişilerarası talepleri, analistin örneğin köleleştirilmeyi, köleleştiriciyi (efendi), sadist kontrolcüyü (sürgün eden) veya terapötik saatte sürgün edilmeyi deneyimlemesine neden olabilir. Yaratıcı bir uyum içinde, bu, analizanın SR veya OR'si hakkında önemli bilgiler sağlayabilir ve analizanın terapötik ihtiyacına, ego kapasitelerine ve terapi aşamasına göre tutulabilir ve araştırılabilir. Şizoid analizanlarla çalışan analistlerin tipik bir karşıaktarımsal tepkisi ve deneyimi, sürgün edilmektir. Anlamlı terapötik temas ihtiyacı, paradoksal olarak birçok kişide köle konumunu teşvik eden, müdahaleci ve istilacı yorumlara yol açabilir. Belirtildiği gibi, çeşitli değişimler mümkündür ve sürecin çalışmayı destekleyip desteklemediğini görmek için dikkatlice izlenmesi ve araştırılması gerekir.

Notlar

1. Ayrıca Winnicott'un İnsan Doğası adlı eserinin III. bölümüne (Birim Statüsü Oluşturulması), 4. ve 5. Bölümlerine , En Erken Devletler ve Varoluşun Birincil Durumu: İlkel Öncesi Devletler'e bakınız (s. 126–134). Çarpma görsel olarak büyük bir etkiyle ifade ediliyor!

2. Ayrıca Guntrip, 1969, Bölüm 1, Bölüm 1-3, Şizoid Kişiliğin Klinik Tanımları ve Bölüm 3, Bölüm 6-9, Temel Ego Zayıflığının Doğası'nı da inceleyin .
3. Fairbairn'in 1944 yapısal teorisi ayrıntılı bir Bir hastanın rüyasının analizi (bkz. Fairbairn, 1952, s. 95–106). Rüyayı nesne ilişkileri perspektifinden analiz ettiğimizde, yani her öz-yapı için bir nesne yapısı olduğu anlaşıldığında,

Machine Translated by Google

Bağlantılı duygulanımla Fairbairn, hastanın kendisi ve önemli diğerleri hakkında ayrı görüşlere sahip olduğunu belirtti. Aşağıdaki yapı çiftleri Fairbairn tarafından gözlemlendi ve Celani'nin bu serideki gelecek kitabında daha ayrıntılı olarak okunabilir: a. Merkezi Ego ve İdeal Nesneyle (diğer "iyi veya besleyici nesne") ilişkisi. Bu yapı

büyük ölçüde bilinçlidir. b. Büyük ölçüde bilinçdışı olan ve Reddeden Nesne ile ilişkisinde büyük ölçüde ihmal edilmiş, aşağılanmış ve öfkeli çocuğun içsel bir öz-temsilini içeren

Anti-libidinal Ego; bu, istismarcı ve ihmalkar bir ebeveynin içsel bir temsilidir. c. İkinci bilinçdışı çift, çocuğun özlemini çektiği, hatta özlemini çektiği iyi ve sevgi dolu ebeveynin Heyecan Verici Nesne ile ilişkisindeki fantezisi olan Libidinal Ego'dur; bu, umut sunan sevgi dolu ve bağlı bir ebeveynin fantezileştirilmiş bir temsilidir. d. Travma geçirmiş askerler

ve istismara uğramış çocuklarla çalışan Fairbairn, bağ ve sevgi ihtiyacının o kadar güçlü kaldığı ve çocuğun, Harlow'un maymunları gibi, asgari ebeveyn yatırımıyla iyi bir ebeveyn yarattığı acı verici endopsişik gerçeği fark etti. Anti-libidinal ego göz önüne alındığında, libidinal benliğin amacı açıktır: reddeden nesneleri yeniden biçimlendirmek ve

temas ve sevgiyi (ikincisi Kötü Nesneye bağlanma olarak adlandırılır) sağlamak için istek ve ihtiyaçlarını bilmek.

4. Deneyimli okuyucu ve klinisyenler burada Dr. Orcutt'un The Unanswered Self (2021) adlı eserinde şizoid bölünmüş nesne ilişkileri birimlerinin 6. Bölüm , Diyagramlar'da, özellikle Dr.

Orcutt, alternatif bir diyagramı tasvir eden başarılı bir argüman sunuyor

Machine Translated by Google

Kuluçka zorluğu. Tartışma, öz durumların Masterson, travma ve dissosiyasyonla ilişkisinin ayrıntılı olarak ele alındığı 7. Bölüm'de daha da ileri götürülmektedir.

5. Ayrıca James Hollis'in Swamplands of the Soul: New Life in Dismal Places (1996) adlı çalışmasına da bakınız . Bu dönüştürücü ve oldukça parlak kavramsallaştırmada Hollis, 4. Bölüm'de Depresyon, Desuetude ve Umutsuzluk arasındaki temel psikolojik farklılıkları ele alıyor. Çölde anne ve baba olarak çalıştığım birçok şizoid, toplumdan sürgün edilmiş, kayıp krallıkların çocukları olan desuetude'a çok benzer deneyimler anlatmıştır.

6. Bu dava ilk olarak Daws, L. (2009) tarafından yayınlanmıştır . Rüyayı görmek: Endopsişik ontoloji arayışı. Psikanalitik Psikolojide Sorunlar, 31(1), 21–40.
7. Guntrip için , “fantezi öncelikle endopsişik yapının bir ifşasıdır” (1969, s. 322).
8. Rüya öncesi önceki seansta kendi rüyasını tartışmıştı . Evlenme konusunda belirsizlik yaşıyor ancak bunu yapmadığı takdirde onu kaybedebileceğini 'kabul ediyor'.
9. Dr. Orcutt'a beni bu konuda bilgilendirdiği için minnettarım . Şizoid uzlaşma ilk olarak Harry Guntrip'in 1969 tarihli eserinde tanımlanmıştır .
10. Açıklamanız için Dr. Anne-Marie Lydall'a ve analistinize teşekkür ederim .

Machine Translated by Google

Bölüm 4 Ayrımı

Ayrılık Bireyselleşme

Gelişimin Alt Aşamasını Uygulamak – Narsistik İkilem ve

Ayrılık Bireyselleşme

Yakınlaşma Alt Aşaması

Gelişim – Sınırda İkilem

Machine Translated by Google

Bölüm 6 Füzyon ve Her Şeye Gücü Yetmenin Tiranlığı

Narsistik İkilem

DOI: 10.4324/9781003358572-10

giriiş

Sağlıklı narsisizm, gelişimsel gerekliliği ve çeşitli yaratıcı işlevleri, klinik ve kültürel ortamda sıklıkla karşılaşılan kötü huylu dönüşümleri tarafından büyük ölçüde gölgede bırakılmıştır. Narsisizme yönelik terapötik yaklaşımlar, başta Dr. Otto Kernberg (1975) ve Dr. Heinz Kohut (1971) olmak üzere çeşitli psikanalitik akademisyenler tarafından detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Masterson'ın (1976, 1993, 2004) ve Klein'ın (Detrick ve Detrick, 1989) çalışmalarını inceleyen okuyucu, çeşitli analistlerin narsisizmin etkisine ilişkin özgün klinik görüşleri arasındaki örtüşme ve farklılıklarla ilgili çeşitli tartışmalarla karşılaşır; yani, narsisizmin faydalı nitelikleri (benlik nesnesi ihtiyaçları), kötü huylu nitelikleri (psikopati, kötü huylu narsisizm) ve füzyonel komplekslerle (sahte öz-uyum) ilişkisi.

Masterson'ın düşünceleri şimdi daha derinlemesine incelenecek.

Masterson'ın Gelişimsel Benliği ve Nesnesi Narsisizm İlişkilerine Yaklaşım

2. Bölümde incelendiği gibi , yürümeye başlayan çocuk gelişimin uygulama alt evresinde kendine özgü bir gelişimsel paradoksla yavaş yavaş uyanır. Koruyucu bir birliğin parçası olmak ve dik hareket kabiliyetini edinmek,

Machine Translated by Google

Güçlü bir libidinal kapasite ve kaynaklar dalgası. Mahler'e göre bu dalga, yürümeye başlayan çocuğun dünyayla olan aşk ilişkisinde, keşifçi davranışlarında, tükenmez merakında ve çarpmalara ve düşmelere karşı duyarsızlığında belirgindir.1 Dünyayla olan aşk ilişkisine ve onun sarhoş edici büyüsüne rağmen, doğal değerler dünyasının, şüphelenmeyen yürümeye başlayan çocuğun üzerine, zaman zaman büyük bir şaşkınlık ve umutsuzlukla, giderek daha fazla aydınlanması beklenir. Sınırlar da hem fiziksel hem de psikolojik olarak kısa sürede hissedilir ve annenin veya çevrenin hiçbir önleyici yaklaşımı, yürümeye başlayan çocuğu böyle bir sönmeden, hatta hayal kırıklığından koruyamaz. Bu yoğun psikolojik gelişim aşamasında, duygusal olarak uyumlu ve duyarlı bir anne olmazsa olmazdır. Anne uyumu, keşif ihtiyaçlarını yönlendirir, benlik ve nesne temsilleri üzerindeki şişirme-söndürmenin karmaşık duygusal alanlarını yönetir ve yürümeye başlayan çocuğun büyüyen yeteneklerinin ve gelişen kişiliğinin (özgün öz-söz) tadını çıkarırken ve gurur duyarken hassas sınırlar koyar. Masterson'a göre, annelik eden kişinin temel tutumu (ve dolayısıyla davranışı), çok ihtiyaç duyulan her şeye gücü yetme duygusunun sancılı gelişim sürecini daha önemli bir gerçeklik odaklı uyumla birleştiren psikolojik bir ebeliktir. Bu tür bir ebeliğin aşağıdakileri sağlaması beklenir:

A) Benliğin nesneden giderek farklılaşması .
B) Benlik ve nesnenin giderek farklılaşması .
C) Çocukluktaki her şeye gücü yetme yetisinin giderek etkisizleştirilmesi ve gerçeklikteki (ve genel öğrenmedeki) görevlerin üstesinden gelmekle bağlantılı ego işlevlerinin şehvetli bir şekilde harekete geçirilmesi, böylece neden-sonuç ilişkisinin, yani doğa yasaları dünyasının içselleştirilmesini destekler. Bu ikincisi, sağlıklı özsaygı ve öz güvenin, yalnızca fantezi ve her şeye gücü yetmeyle değil, gerçeklikle birleşmesi gerektiği fikrini destekler.

Çocukluktaki her şeye kadir olma halinin kademeli ve başarılı bir şekilde etkisizleştirilmesine rağmen, alt evrelerin uygulama kalıntıları, yakınlık, eylemlilik ve yaratıcılıkta yüceltilmiş kendi özel Cennetlerimizde yansımaya devam ediyor. Çocukluktaki her şeye kadir olma halinden vazgeçmek, yeterince uyumlu bir anne, baba ve çevreyle bile , yıllarca süren olgunlaşma, pratik, başarısızlık ve yasın ürünü olan ideal bir zihin durumudur. Masterson'ın düşüncesine göre (1993),

Machine Translated by Google

> Sağlıklı narsisizm, [2] veya gerçek benlik, bir duygu olarak deneyimlenir kendini yeterli ve yetkin hisseden, çoğunlukla gerçeklikten kaynaklanan, bir miktar da fanteziden gelen bir benlik duygusudur. Bu benlik duygusu, başkalarına karşı uygun bir ilgiyi içerir ve öz saygısı, gerçekliğin sunduğu zorlukların ve görevlerin üstesinden gelmek için öz-iddianın kullanılmasıyla korunur. Bu benlik duygusunun altında yatan içsel ruhsal yapı, nesne temsilinden ayrılmış, çocuksu görkemliliği ve her şeye gücü yetme gücü etkisiz hale getirilmiş ve bütünleşmiş bir benlik temsilinden oluşur; yani hem olumlu hem de olumsuzu aynı anda barındırır ve özerk bir şekilde işlev görebilir.
>
> (s. 12) (italikler eklendi)

Mahler'in izinden giderek, bu aşamadaki zorluklar, yakınlaşma çatışmasını etkili bir şekilde önleyebilir ve yürümeye başlayan çocuğu, çocuğu ve daha sonra yetişkini, büyüklenmenin kırılganlık ve gerçeklik kaygılarına karşı çaresiz bir koruma işlevi gördüğü, her şeye gücü yeten, kaynaşmış bir birimin psikolojik gerçekliğine hapsolmuş halde bulabilir. Masterson, bu yanılsamanın, gerçekliği (ki bu acı vericidir) sürekli olarak inkar etmek için geliştirilmiş çeşitli savunma mekanizmaları tarafından bozulmadan korunduğunu ve her şeye gücü yetmenin bozulmadan kaldığını yazar.

> Narsistik kişilik bozukluğunun fiksasyonu bu olaydan [yakınlaşmadan] önce gerçekleşmelidir çünkü klinik olarak hasta, nesne temsilinin öz-temsilin ayrılmaz bir parçasıymış gibi davranır - her şeye gücü yeten, ikili bir birlik. Bir yakınlaşma krizinin var olma olasılığı bu hastada pek de belirgin değil gibi görünüyor. Dünyanın onun istiridyesi olduğu fantezisi var; bu narsistik, görkemli öz-yansıtmasına uymayan veya onunla uyuşmayan gerçeklik algılarını kaçınma, inkâr ve değersizleştirme yoluyla mühürlemesi gerekiyor.
>
> Sonuç olarak, uyum sağlamanın maliyetine katlanmak zorunda kalıyor

Machine Translated by Google

> gerçekliğin büyük bölümlerinin inkar edilmesi gerektiğinde her zaman söz konusu olan şey budur.
>
> (Masterson, 1981, s. 12–13) (italikler eklendi)

Masterson, klinik çalışmaları göz önüne alındığında, böyle bir gelişimsel zorluğun nasıl ortaya çıkabileceğine dair çeşitli olasılıklar sunuyor. Olası açıklamalardan biri, annenin çocuğuna narsistik bir uzantı olarak güvenmesi ve çocuğun büyüklenme duygusunu gerçeklik kaygıları ve sınırlamaları pahasına teşvik etmesi olabilir:

> Hiçbir oğlum matematikte bu kadar yetersiz olamaz . Büyükbaban (son derece başarılı anne tarafından babası) kadar zekisin. Harika şeyler yapacaksın! Öğretmenin ne dediğini unut - sadece bir öğretmen. Matematikte iyi olsalardı öğretmen olmazlardı, değil mi? Hepsi aptal!

Gerçekten de, örnek verildiğinde, terk edilme ve değersizleştirilmeyi önlemek için çocuğun, yansıtma ve taleplere (idealleştirme ve büyüklenme) uymak zorunda kalan annesinin idealleştirme eğilimlerini ve ihtiyaçlarını kabul etmekten başka seçeneği yoktur: "Mükemmel olmazsam, kötü ve terk edilmiş olurum" veya Ralph Klein'ın yazdığı gibi, "Mükemmel (özel) biriyim, ancak bunu (özelliği) onaylamana ihtiyacım var" (Klein, Detrick & Detrick, 1989, s. 321).

Bir diğer gelişimsel yol ise, ebeveynlerin çocuğun doğal narsisistik gelişimsel ihtiyaçlarına ve potansiyeline yönelik tutumlarını açıkça veya gizlice reddetmek ve çocuğu narsisizmini "gömmeye" veya aşırı yaralanma, savunmasızlık ve yalnızlığa karşı kendini korumak için gizlice her şeye gücü yeten fanteziler beslemeye zorlamaktır. Klein'a göre,

> Bu durumda, çocuk için ilişki kurma modelinin çalışma şekli şu şekilde daha iyi ifade edilebilir: "Sen mükemmelsin (her şeye gücü yetensin) ve ben senin gücünün (özelliğinin) bir parçası olabilirim (paylaşabilirim)... Çocuk nesneyi idealleştirmeli ve ardından o nesnenin 'ışıltısında güneşlenerek' kendini özel hissetmelidir. Bu şekilde,

Machine Translated by Google

> Çocuğun büyüklenmeci benliğinin aynalama ihtiyaçları, dolaylı da olsa karşılanır.”
>
> (Klein, Detrick ve diğerleri, 1989, s. 321'de)

Masterson'dan bir örnek: "Gerçek Benliğim kapana kısılmış durumda... Enerjilerim gerçek benliğime değil, bu canavarı, bu klonu (sahte büyüklenmeci benliği) beslemeye gitti. Çocukken suyun üzerinde yürüyebilme fantezisi kurardım" (1985, s. 46).

Son olarak, hayal edilebilecek en feci şekilde, herhangi bir pratik gerçeklik (füzyon, enflasyon, her şeye kadirlik, duyarsızlık vb.) saldırıya uğrayabilir ve değersizleştirilebilir; yani, yukarıda bahsedilen şizoid hastanın (Paul) rüya materyaline benzer şekilde, tüm yansıtmalar bir seri katili (anti-libidinal, olumsuz biçimde kaynaşmış saldırgan birim) çağrıştırabilir ve ihtiyaç duyulan narsistik süreçleri ve durumları etkili bir şekilde öldürebilir! Lieberman'ın (2004) özlü yazısında, ortaya çıkan narsistik stil/tip ile aşağıdaki gelişimsel gerçeklikler açıkça görülmektedir:

> Narsistik hastanın benlik duygusu, bu duyguların herhangi birinde veya hepsinde meydana gelen kopmalar nedeniyle çok ciddi şekilde yaralandığında, çocuk:
>
> 1. Gerçek benliğinizi bir kenara bırakın ve görkemli (açık/teşhirci) olarak narsistik ilişkiyi yeniden yakalamaya çalışın.
>
> 2. Gerçek benliğinizi yerin altına itin, nesneyi idealleştirin ve uyum sağlamaya çalışın (dolap).
> 3. Nesne bu kadar narsistik bir şekilde zarar vericiyse, kuşatma altında, parçalanma veya bölünme tehlikesi altında hisseder. Çocuk, annesi tarafından yansıtılmaktan veya annesini idealleştirmekten vazgeçecektir . Diğerinin sert ve saldırgan (değersizleştirici) olduğu algısına karşı kendini korumak için dışa yansıtılan saldırgan-boş birim güçlü bir şekilde gelişir .

Machine Translated by Google

(s. 81–82) (italikler eklendi)

Masterson'a göre narsisistin gelişimsel saplantısı, üç gelişimsel olasılığa sahip bölünmüş bir iç dünyayı yansıtır: açık/gösterişçi, gizli veya değersizleştirici narsistik benlik bozukluğu.

Narsisist Kişinin Bölünmüş İç Dünyası Hasta

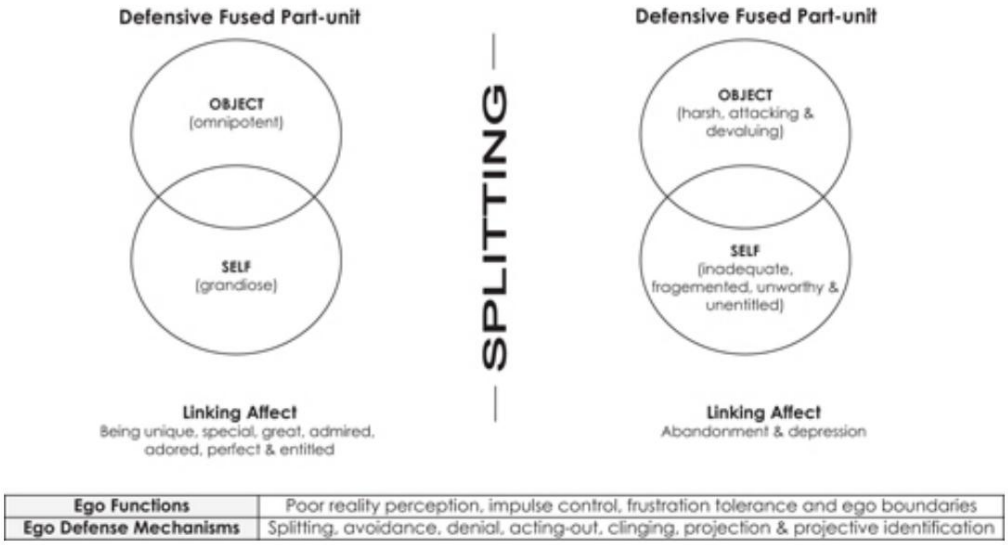
Şizoid ve borderline benlik bozukluklarında olduğu gibi, NPD'nin karşılaştığı gelişimsel zorluklar, iki kaynaşmış birimden oluşan bir intrapsişik bölünmeyle beslenen kapalı bir intrapsişik sistem olarak anlaşılabilir.
Bu kavramsallaştırma, teşhirci, değersizleştirici ve gizli narsisistik benlik bozukluğu gibi narsisistik yapılardaki çeşitliliği anlamak için de kullanılabilir. Görkemli (açık) narsisistin içsel psişik yapısı (aşağıdaki şekle bakın), görkemli bir öz-temsil ve "az çok sürekli olarak etkinleşen tek bir birim halinde kaynaşmış" her şeye gücü yeten bir nesne temsilinden oluşur (Masterson, 1981, s. 29).

Bu önemlidir çünkü şizoid ve borderline intrapsişik birimlerden farklıdır, çünkü daha belirgin bir farklılaşmayı yansıtırlar! Özellikle borderline hastanın pratikteki oldukça kaotik sunumu göz önüne alındığında, bu durum sezgiye aykırı görünebilir. Masterson'a göre, ikincisi RORU ve WORU'nun benlik ve nesne temsilleri arasındaki kararsızlığa atfedilebilir (bkz. Bölüm 6). Oysa gizli narsisist (kısa süre sonra tartışılacaktır) hariç, belirgin narsisistin savunmaları bölünmenin sol tarafında kalmak için sürekli olarak etkinleştirilir. Bu tür bir savunmacılık, saldırganlığa serbest erişimle birleştiğinde, çevreyi yansıtma kaynakları sağlamaya zorlar ve hem öz deneyimi hem de ego işleyişini, borderline benlik bozukluğundan daha başarılı bir şekilde dengeler. Belirgin analizan daha sonra kolayca "daha yüksek" bir işleve sahip olarak ortaya çıkabilir.

Analiz edilen kişinin çekicilik ve diğer meşru yetenekler gibi çeşitli doğal yeteneklere sahip olması durumunda, farklılaşmanın daha da karmaşık hale gelebileceği söylenmelidir. Saygınlığa duyarlı birçok birey,

Machine Translated by Google

Olağanüstü yeteneklere sahip olan ve ailelerine, işlerine ve toplumlarına iyi hizmet eden gençlerdir. Zorluk, böyle bir analizanın intrapsişik, kişilerarası ve gerçeklik değerlendirmeleri açısından nasıl işlev gördüğünde ortaya çıkar. Ancak Masterson'a göre, narsisistin sahte benliği, borderline bireyin sahte benliğinden daha başarılıdır. Belirtildiği gibi, bu durum, "altta yatan saldırgan veya boş nesne ilişkileri kaynaşmış birimi" (Masterson, 1981, s. 29) savunan ve koruyan savunmacı kaynaşmış/ görkemli birimin sürekli aktivasyonuna ve dolayısıyla acı verici bir depresyon, parçalanma (dağılma) hissi veya tükenme durumlarının olasılığına atfedilebilir. Bu durum, nesneyi kaybetme korkusunun özünde , ayrılığa duyarlı kaygı (bir borderline ikilemi) ile çelişir. Bir vaka şu hususu açıklayabilir:

Şekil 6.1 Narsistik Kişilik Bozukluğunun Bölünmüş Nesne İlişkileri Birimi.

İş yerinde iş arkadaşlarımdan (narsistik kaynaklar) ara sıra alkış alabiliyorum; ancak evde eşimden ve çocuklarımdan da aynısını bekliyorum. Çocukken, ebeveynlerimden daha karmaşık, hava geçirmez bir hak sahibi olma makinesi icat edeceğimi hissettiğimi hatırlıyorum , böylece onların hissettiği gibi aşağılanmış ve bağımlı [olumsuz birim] hissetmeyecektim. Hak sahibi olma duygusu benim öz imajımdır [büyüklük birimi].

Machine Translated by Google

> Onlar olmadan dağılıp gideceğim ve kendimi yalnız, aşağılanmış, terk edilmiş, bağlantısız hissedeceğim [parçalanma kaygısı]. Ben sadece büyük bir hak sahibi olma makinesiyim [görkemli birim]... Sadece sihir bekliyorum [alt faz füzyonu çalışıyorum], tek başıma olduğum gerçeğiyle yüzleşemiyorum. Karım benim bir parçamdı. Veda edemiyorum. Bu, fantezi dünyasında yaşamanın bedeli. Hak sahibi olmam sihirli bir şekilde geri kazanılmadığı sürece buna değmezdi.
>
> Benim başıma böyle bir şey gelmiş olamaz.
>
> (Masterson, 1985, s. 49)

Kısacası, savunma amaçlı kaynaşmış birim, aynı zamanda benzersiz, hayranlık duyulan, özel, mükemmel ve hak sahibi olma gibi bağlayıcı etkileri de destekler:

> %100 bir ilişki istiyorum. Neden daha azına sahip olayım ki? Karım bana bir kahraman gibi davrandığında, onun için her şeyi yaparım. Bana bir kahraman gibi davrandığında, her şeyi başarabilir, her şeyin üstesinden gelebilirim!

Buna karşılık, saldırgan bir şekilde kaynaşmış birim, saldırı, kusur, utanç ve değersizlik duygularının alanı olarak görülebilir; burada, bozulmuş benlik, büyük yetersizlik ve kırılganlıkla mücadele eder.

> Düşüşüm. Dünyanın zirvesindeydim ve hiçbir şeyin hayallerimi yıkamayacağını hissediyordum. Neler olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bunu sık sık duyduğunuza eminim - şüphesiz bir insan.
> Bu daha da fazlası! Kendimi çok iyi hissettiğim, yeterince iyi olmadığımı hatırlamadığım birçok anı hatırlıyorum. Babam başarısız olacağımı, değersiz olacağımı söylemişti.

Kohut'un (1971) çok dokunaklı bir şekilde tanımladığı gibi , bölünmenin sağ tarafının farkındalığı, narsistik yapılara sahip olan kişiler için travmatik olarak deneyimlenebilir ve büyük bir terapötik bakıma ihtiyaç duyulur (Orcutt, 2021).

Machine Translated by Google

Masterson, tanısal olarak, narsisistik güçlüklerin çeşitli "alt tiplerinin" benzer bir intrapsişik bölünmeyi paylaştığını, ancak intrapsişik dengeyi korumak için farklı savunma mekanizmalarına güvendiğini savundu. Sergilemeci benlik bozukluğunun (şişirilmiş sahte savunmacı benlik) tedavisinde, klinisyen, terapinin başlangıç aşamalarında, esas olarak savunmacı/libidinal görkemli benlik-her şeye gücü yeten nesne ilişkileri kaynaşmış biriminin, yani güç, mükemmellik vb. içeren görkemli bir kısmi nesne temsilinin, mükemmel, üstün, hak sahibi olma ve benzersiz, hayranlık duyulan ve takdir edilen hissetme bağlantı duygusuyla birleşmiş görkemli bir kısmi benlik temsiliyle kaynaşmış olduğunun farkında olacaktır. Açık/sergilemeci analizan bu kaynaşmış birimi yansıtırken , hasta altta, sürekli olarak saldırgan nesne ilişkileri kaynaşmış birimine karşı savunma yapar; bu birim,

> Sert, cezalandırıcı ve saldırgan olan kaynaşmış nesne temsili ve terk edilme depresyonunun etkisiyle aşağılanmış, saldırıya uğramış, boş ve bağlantılı olma öz temsili, sınırda kişilik bozukluğu tarafından tanımlanan nesne kaybından ziyade parçalanma ve benliğin parçalanması olarak deneyimlenir.
>
> (Masterson, 1993, s. 18–20) (italikler eklendi)

Orcutt'un (2021) bir analizcisi bunu şu şekilde tanımlıyor:

> Hissettiklerimi hissetmemek için savaşırım, her şeyi yaparım. Parçalanırken ne kadar güçlü olduğumu göstermeye çalışıyorum. Bana ne kadar iyi olduğumu söylemezsen hiçbir şey beni bir arada tutamaz. Yalnızım, paramparçayım. Çaresizim. Seyircisi olmayan bir gösteriyim ve sahne ayaklarımın altında dağılıyor.
>
> (s. 152)

Sergilemeci bozukluğun aksine, gizli narsisistin içsel ruhsal yapısı, sergilemeci narsisistten farklıdır çünkü sergilemeci narsisist duyarsız, küçümseyici ve hatta duygusuz görünür.

Machine Translated by Google

Nesnelerine karşı, gizli narsisist (sönmüş sahte savunmacı benlik) hem diğerine bağımlı hem de ona karşı savunmasız görünür. Benliğin yüceliği, idealize edilmiş her şeye kadir nesnenin yansıtılması ve ardından o nesnenin "ışığında keyif sürmesi" ile korunur; "Kendimi diğer kişinin gözünde olumlu bir şekilde yansıtamıyorsam, benliğim yoktur."
(Lieberman, Masterson ve ark., 2004, s. 79). Bu durum, ruh halindeki değişkenliğe daha fazla yatkınlığa neden olur ve bu nedenle gizli narsisistler disforik duygulanımlara ve depresyon duygularına daha fazla "erişim" sağlar. İdealize edilmiş nesne başarısız olduğunda, gizli narsisist (etkinleştirilen) içsel saldırgan nesneyi dışsal nesneye yansıtabilir ve buna karşılık saldırıya uğramış, aşağılanmış ve parçalanmış hissedebilir; bu da yeni bir idealize edilmiş öteki arayışını gerekli kılar.

Değersizleştirici narsisistin travmatik benzeri durumunda, çok ihtiyaç duyulan görkemli benlik ve ötekinin idealizasyonu yokmuş gibi görünür. Bunun yerine, belirgin olan şey aktif bir konuşlanma halidir.[3] Lieberman'a (2004) göre :

> Benliğin yüceltilmesi veya diğerinin idealleştirilmesi söz konusu değildir, ancak çocuk paranoyak, şizoid savunmalarla kuşatma altında bir yaşam sürer.4 Tedavide, hastanın parçalanmış benliği, saldırgan nesnenin veya bozulmuş benliğin terapiste yansıtılmasıyla savunulur. Bu hastaların bazıları, çevrelerindeki insanlara karşı küçümseyici bir üstünlük duygusunu sürdürmek için Değersizleştirme savunmasını kullanırken, diğerleri düşük düzeyde işlev görüyor gibi görünür ve genellikle Şizoid Kişilik Bozukluğu hastalarıyla karışt
>
> (s. 79)

Böylece, değersizleştiren analizan, bölünmenin yalnızca sağ tarafında işlev görür - gelişimsel bir trajedi ve acı verici bir zihin durumu. Pearson (Masterson ve ark., 1995, s. 310-311), değersizleştirme durumunu, çeşitli içsel ve kişilerarası mekanizmalar aracılığıyla "içselleştirilmiş zulmeden ve aç, kıskanç benlikle ilişkili saldırganlığı boşaltarak ve yansıtarak" hasarlı, savunmasız benliği korumak olarak kavramsallaştırmıştır.
Pearson'ın kavramsallaştırmaları (1995) aşındırıcı niteliği açıkça göstermektedir

Machine Translated by Google

Saldırgan birimin sürekli yansıması. Uç bir örnek yeterli olabilir. Bir klinisyen, saygıyla ilgili bir ikilemi anladığını gösterdikten sonra, ciddi şekilde ihmal edilmiş ve utandırılmış, sürekli sözlü saldırılara, küçümsemeye, alaycı kahkahalara ve köken ailesi tarafından değersizleştirilmeye maruz kalmış bir analizan şu şekilde tepki verdi:

> Ne yaptığını anlıyorum! Sanki yetersizmişim (bozuk benlik) gibi bana acıyorsun. Seni bu kadar özel yapan ne? [Olumsuz birim ve saldırganın OR'siyle özdeşleşiyor]
> Neyden bahsettiğini bildiğini sanıyorsun ama kulağa saçmalık gibi geliyor - saçma sapan psikolojik saçmalıklar. Beni aptal mı sanıyorsun? [Olumsuz birimin SR'sine geçişi yansıtıyor]
> Asıl aptal sensin. Beni yumuşatmak ve beni aşağılamak için bu saçmalıkları söylüyorsun. Sana ve üstünlüğüne lanet olsun, seni kibirli herif.

Terk Edilme Depresyonu ve Narsistik İkilem

Narsistik analizan için terk edilme depresyonu, gerçek öz-aktivasyon veya nesnenin gerekli beslenmeyi -kusursuz yansıtmayı- sağlayamamasıyla aktive veya uyarılabilir. Değersizleştirme ve bölme gibi savunmalar, libidinal kaynaşmış birimi yeniden canlandırabilir ve saldırganlığa "serbest erişim", nesneyi mükemmelliği yansıtmaya zorlamanın, hatta manipüle etmenin bir yolu olarak da kullanılabilir ve bu da görkemli savunma birimini yeniden canlandırır. Bu durum, özellikle kötü huylu narsisistlerde ve psikopatik eğilimleri olanlarda zorlayıcıdır; ancak saygı travması zaman ve hassas müdahaleyle aşılabilir. Sürekli aktif bir görkemli birime bağımlılık göz önüne alındığında, narsistik hastaların depresyon ve insan başarısızlığıyla yaşadıkları zorluk gerçekten kavranabilir! Narsistin deneyimlediği terk edilme depresyonunun unsurları, borderline kişilik bozukluğunun unsurlarına benzerdir; yani intihara meyilli depresyon, cinayete meyilli öfke, panik, suçluluk, umutsuzluk, çaresizlik, boşluk ve boşluk hisleri. Klinik olarak, depresyonun kolayca e

Machine Translated by Google

Gösterişçi narsisist, gösterişli savunmacı yapısı nedeniyle depresyon yaşarken, gizli narsistin yaşadığı depresyon utanç, aşağılanma ve dağılma duygularını içerir. Narsistik bozukluklarda kıskançlık ve öfke duyguları her zaman mevcuttur. Depresyon deneyiminden aktif olarak kaçınmak, terapide bir engel olabilir.

Ayırıcı Tanı ve Tedavi

Narsistik hastayı borderline ve şizoid hastadan ayırmak Masterson Yaklaşımı'nın merkezinde yer alır. Pearson'ın (Masterson ve ark., 2005) belirttiği gibi, benlik bozukluklarının kendine özgü dilini veya "anlatılmamış benliğini" anlamak, terapötik çerçeveye bir gerileme dili (borderline), büyüklenmeci sönmeye karşı koruma (narsisizm) ve tehlikeye atılmış temasta güvenlik arayışı (şizoid) sağlar. Masterson'a göre, borderline intrapsişik yapı, benlik ve nesne temsillerinin daha farklılaşmış ve ödüllendirici ve geri çeken birimler arasında dönüşümlü olarak bölünmüş olması bakımından narsistik intrapsişik yapıdan gelişimsel olarak farklıdır. Narsistik hastaların benlik ve nesne temsilleri kaynaşmış durumdadır ve bağlanma birimi (büyüklenmeci birim) sürekli olarak etkinleştirilir. Masterson'a (1993) göre :

> Narsistik savunma tarzı, benlik ve nesne temsillerinin kaynaşmadığı, aksine ayrıştığı ve ödüllendirici ve geri çekilmeci parça birimlerine bölündüğü borderline kişilik tipinden farklıdır. Bu iki parça biriminin yansıtılması sürekli değil, dönüşümlüdür... Borderline kişilik tipi hasta, narsistik kişilik tipi hasta gibi saldırganlığa serbestçe erişemez. Bu nedenle, geri çekilen nesne yansıtmasıyla karşı karşıya kalan öz-iddia, öz saygı için uygun değildir. Sınırda hasta, nesneye yapışarak veya ondan uzaklaşarak kendini savunur.
>
> (s. 27) (italikler eklendi)

Machine Translated by Google

Masterson5, parça birimlerinin yansıtılmasının "kusursuz" olmadığını ve bu nedenle teşhirci narsistin daha zırhlı eğilimlerinden yoksun olduğunu ileri sürer. İkincisi göz önüne alındığında, borderline kişilik, gerçeklik değerlendirmelerine, "özellikle de öz-aktivasyona karşı ödüllendirici ve geri çekilme tepkilerine" daha duyarlı olarak görülür (1993, s. 27). Bu durum, aktarım eyleminde de farklılıklar yaratır. Teşhirci narsisist, sürekli olarak etkinleştirilen görkemli benliği tarafından zırhlanmış gibi görünür; bu da kibir ve benmerkezcilik görünümü verir ve sıklıkla diğerini reddeder. Borderline hasta, kendini küçümseyen davranışlar ile mantıksız öfke ve/veya öfke patlamaları arasında gidip gelir. Masterson, narsisistik hastaların deneyimlediği öfkenin genellikle bağlantıdan yoksun "soğuk" bir öfke olarak deneyimlendiğini ekler. Buna karşılık, borderline hastanın öfkesi genellikle yoğun bir öz-nefret etrafında merkezlenir; bu nedenle terapist daha büyük bir bağlantı deneyimleyebilir.

Narsisistin idealleştirme ve yansıtma yansıtmaları ile borderline bireyin ödüllendirici ve geri çekilme yansıtmaları göz önüne alındığında, psikanalitik tekniğin de farklı amaçları olacaktır. İlk olarak, borderline hastayla tercih edilen yöntem olan yüzleşme, ya teşhirci narsisistleri yeniden travmatize etme ya da gizli narsisistle uyum sağlama riski taşır. İddia edildiği gibi, kaynaşmış büyüklükçü benlik ve nesne temsilinin sürekli aktivasyonu, inkâr eğilimleri ve saldırgan benlik-nesne birimine karşı "hava geçirmez" savunmasıyla, hastanın yüzleşmeyi, ne kadar iyi zamanlanmış ve hassas olursa olsun, eleştiri ve kıskanç saldırılar olarak deneyimlemesine ve altta yatan olumsuz birimi harekete geçirmesine yol açar . Narsisistik ikilem için, narsisistik kırılganlığın yorumu merkezi öneme sahiptir. Bunun yerine vurgu aşağıdaki sıralamada olmalıdır:

(a) Acı: Yorumlamanın bu kısmında terapist, hastanın yaşadığı acı verici duygulanımı aktif olarak belirler ve kabul eder. (b) Benlik: Hastanın kendi deneyimi üzerindeki etkiye odaklanır ve böylece anlayışı gösterir.

(c) Savunma: Hastanın kendisini acı verici etkilerden korumak, savunmak ve rahatlatmak için kullandığı savunmayı/savunmaları belirleyin ve bunlara odaklanın.

Machine Translated by Google

Gizli bozuklukla çalışırken, daha da önemli terapötik zorluklar ortaya çıkar. Tekrarlamak gerekirse: Gizli narsisist, görkemli birimin sürekli aktivasyonunu sağlayamıyor gibi görünmektedir, bu da duygulanımda önemli bir dalgalanmaya ve dolayısıyla daha büyük yetersizlik duygularına yol açmaktadır.
Depresyona yol açan kendini harekete geçirme ve savunma üçlüsü, gizli narsisti de etkiler. Son olarak, gizli narsisti idealize ettiği diğerinin "ışıltısında keyif almaya" ihtiyaç duyduğundan, bu davranış sıklıkla sınırda ikilemde sıklıkla görülen yapışma savunması olarak yanlış yorumlanabilir.
İkincisi göz önüne alındığında, çatışma iki klinik gerçeğe yol açacaktır:

(a) "Anlamıyorsun" şeklinde saldırılarla ve değersizleştirmeyle karşılık vermek "ben"
veya (b) Uyumluluk, ancak etkide hiçbir değişiklik olmadan.

Son olarak, birçok klinisyen, çeşitli şizoidlerin zaman zaman narsisistik görünebileceğini haklı olarak gözlemlemektedir. Şizoid kişiliğin sergilediği narsisizm, şizoid hastanın üstünlük yoluyla güvenlik ihtiyacı olarak anlaşılmalıdır. Özetle, şizoid, diğerlerinden üstün davranarak kendini güvende ve öz yeterli hissedebilir ve bu, mükemmel bir şekilde yansıtılmaya (veya idealize edilmiş diğerinin ışıltısında güneşlenmeye) ihtiyaç duyan, altta yatan görkemli bir benlik temsilinin sonucu değildir. Şizoid için kaynaşma, sahiplenme anlamına gelir! Gelişen psikoterapötik süreç, bazen bu son gerçeklikler arasında ayrım yapmanın tek yoludur.

Narsistik Benlik Bozukluklarıyla Terapötik Çalışma – Jim ve Dolap İkilemi

Aşağıda, gizli narsistik benlik bozukluğu teşhisi konmuş bir bireyle yapılan psikoterapi sürecindeki müdahalelerin sinoptik terapötik anları yer almaktadır. Müdahaleler, hastanın duygusal incinme, yaralanma, parçalanmış hissetme veya küçük ve önemsiz hissetme konusundaki hassasiyetinin empatik bir şekilde farkına varmasını sağlamayı içerir.

Başka bir deyişle, analist ve analiz edilen, kırılgan benliğin içsel ruhsal ikilemlerine dair içgörülerini, utanç verici olmayan bir şekilde, giderek daha fazla kazanırlar .

Machine Translated by Google

önemlidir çünkü bireylerin "ayrı" düşünceliliğe karşı farklı tolerans seviyeleri olacaktır ve füzyonu varsayabilir veya bekleyebilirler.

Beş yıl boyunca haftada bir kez psikodinamik psikoterapi gördükten sonra Jim, analistinden beklediği şeyin kendisiyle aynı olması olduğunu fark ettiğini dile getirmeye başladı. Jim, bu şekilde, sahip olduğu her türlü kötülüğün kabul edilebilir olduğunu hissedebileceğini düşündü, çünkü tıpkı benim gibi, iyi ve kabul edilebilir bir analistiydi. Gizli narsisistik intrapsişik ikilemden beklenebileceği gibi, Jim öncelikle analistini idealize ediyordu. Jim ayrıca analistinin evli ve çocuklu olduğunu ve analistinin iyi bir baba ve koca olduğuna, yani örnek alınacak bir şey olduğuna inandığını da öğrendi. Jim'in annesi de idealleştirme eğilimlerini ve özlem dolu ihtiyaçlarını etkiledi ve gizli çatışma göz önüne alındığında, Jim, artık analiste yansıtılan iyi olmanın ne anlama geldiğine dair annesinin tanımına ("iyi bir insan/iyi adam") tüm kalbiyle katıldı. İdealleştirme göz önüne alındığında, Jim'in kafasındaki analist hiçbir yanlış yapamaz ve onu mükemmel bir şekilde "anlıyor". Jim ayrıca çeşitli teşhirci cinsel fantezilerini (örneğin, sertleşmiş penisini gösterme ihtiyacı, bir başkasının penisinden heyecanlanması ve onunla birlikte bu heyecanın tadını çıkarması) tartışmaya başlayacak kadar kendini güvende hissediyordu. Jim, bunların bazılarını bilinçli olarak, karşılıklı mastürbasyon ve keşiflerin yaşandığı gençliğinden örneklerle ilişkilendirdi.

Cinsellik, istekler ve fanteziler, Hristiyan yetiştirilme tarzında, okul ve ev ortamında kesinlikle yasaktı, hatta tabuydu; bu da istek ve fantezilerini içten içe, gizlice saklamasına neden oluyordu. Jim'in hayat boyu süren fantezisi, bir dolapta yaşamayı, dünyayı görebilmek için dışarı bakmayı, ancak dünyanın onu görememesini içeriyordu. Şizoid bir havası da olsa, kapalı narsisizmin güçlü bir yansımasıydı .

Aktarıma dönersek, analist Jim'in getirdiklerine yoğun bir ilgi veya heyecanla, yani kusursuz bir yansıtmayla karşılık vermezse, Jim'in daha az bilinçli kısmı kendini somut bir şekilde kısıtlanmış ve engellenmiş hissederdi. Jim, iç dünyasını terapide (veya herhangi bir yerde) paylaşma konusunda çoğunlukla temkinli ve temkinli olsa da, analistin ruh hali ve zihin durumu, onun açıklığını ve paylaşım yeteneğini belirlemede çok önemliydi.

Terapide, analist zamanla Jim'in benzersiz zihin durumunun ve canlılık hissinin, bağlantılı veya bağımlı olduğu şeklinde yorumlamalara girişebilir.

Machine Translated by Google

Analistin/ötekinin "aynılığı" - özellikle de analistin/ötekinin ihtiyaç duyulan bir canlılık, yansıtma ve iyilik kaynağı olması. Aynı zamanda, analistin/ötekinin de kendini duygusal olarak güvenli bir şekilde gösterebilmesi için benzer şekilde hissetmesi ve düşünmesi gerekiyordu. Analistin/ötekinin ruh hali, Jim'in kendi benlik algısında da hayati bir rol oynadı. Analist/öteki iyimser, açık, pozitif, sıcak ve misafirperverse, ortaya çıkıp etkileşim kurmak güvenliydi.

Analist/diğeri boş, tarafsız veya kayıtsızsa (bunun ipuçları olabilir, örneğin analist yorgun, biraz donuk veya dikkatsiz görünüyor olabilir), Jim'in "dolaptan" çıkmayı, etkileşime girmeyi acı verici bulduğunu söyledi.

Jim: Merhaba! (El sıkışarak ve umursamaz bir tavırla) Uzun bir gün mü geçirdin? Yorgun görünüyorsun!

Analist: Sizin için önemli olan, sizinle iletişime geçtiğimizde müsait ve dikkatli olmamdır. tanışmak.

Jim: Evet, ama aynı zamanda senin nasıl olduğunla da ilgileniyorum.

Analist: Endişenizi anlıyorum. Aynı zamanda, içeri girip kendinize odaklanmanız zor olabilir mi diye merak ediyorum, sonra da kendinizi savunmasız hissetmemem için odak noktanızı bana mı kaydırıyorsunuz?

Jim: Doğru, ama bunca yıldan sonra bile kendimden bahsetmeye başlamak hâlâ tuhaf geliyor. Tuhaf. Yapmak istediğim şey bu ve buraya gelmemin asıl amacı da bu, ama yine de zor. Ve soğuk bakarsan, içimi dökmek benim için zor.

Analist: Beni nasıl deneyimlediğiniz ve gördüğünüz, kendinizi nasıl hissettiğiniz ve yönettiğiniz konusunda hayati bir rol oynuyor gibi görünüyor.

Jim: Sanırım benim eşim için de aynı şey geçerli. Annem için de.

Analist: Hımm?

Jim: Eşim benim sosyal gücümün kaynağıdır. O mutluysa ben de mutluyum, o kötüyse ben de kötüyüm.

Analist: Yani senin benlik duygun onun zihinsel durumuyla bağlantılı.

Jim: Evet, başka türlü olabileceğini sanmıyorum."

Zamanla Jim, saldırgan ben-öteki biriminin yükselişine rağmen, kendine odaklanmayı giderek daha fazla becerdi. Kendini daha fazla keşfetme ve harekete geçirme, daha belirgin bir içsel psişik çatışma ve destek ihtiyacını da beraberinde getirdi:

Machine Translated by Google

Analist: Burada çelişkili görünüyorsunuz. Bir yandan duygusal olarak paylaşmayı arzuluyor, bir yandan da kendinizi savunmasız bırakma konusunda endişeleniyorsunuz. İçinize kapanarak veya çekingen davranarak kendinizi koruyorsunuz...

Jim: Paylaşmak, tüm kusurların, zayıflıkların, eksikliklerinle gerçekten görülmek, olabilecek en korkutucu ve riskli şey. Bu konu hakkında buradan başka hiçbir yerde konuşamam.

Analist, Jim'in terapi dışında da duygusal bağ kurmasının mümkün olabileceğini söylediğinde, Jim bir sonraki seansta, ondan kurtulmak istediğime veya tedavinin sona erebileceğini ima ettiğime dair yorumum üzerine düşünceleriyle geri döndü. Ben de bu ilişkinin onun için ne kadar anlamlı olduğunu ve ayrılık getiren, bireyselliğinden ve özgünlüğünden bahseden her türlü iletişimin ilişkiyi tehdit ettiğini söyleyerek karşılık verdim.

Bu ikilem ilişkilerinde sürekli olarak yaşanıyordu ve sevgi dolu bir eşi ve mutlu çocukları olmasına rağmen Jim, hiçbir zaman tam anlamıyla kendisi olamayacağını hissediyordu. Bu nedenle, başkalarının ihtiyaçlarıyla çakışma riskine rağmen, gerçek ihtiyaçlarını ifade etmekten sürekli kaçınmak zorundaydı. İç dünyasında ve hayatında yalnızca bir kişinin ihtiyaçlarına yer varmış gibi görünüyordu ve bu onun değildi! Çoğu yetişkin için paylaşmak ve desteklenmek hayatın bir gerçeği olsa da, Jim gelişimi boyunca duygusal hayatına ne pahasına olursa olsun dikkat etmemeyi ve annesininkiyle aynı duyguları paylaşmayı öğrenmişti.

Jim, mükemmel bir şekilde aynı fikirde olmayı (diğerinin kendisi hakkındaki imajına yansıyarak) ve diğerinin ihtiyaç ve duygularıyla uyum içinde olmayı öğrendi. Dolayısıyla, başkalarının kendisinden ne beklediğini düşündüğü gibi "olmak" yerine, kendi özgün hayatını bulup yaşamak konusunda sürekli bir baskı altında kaldı.

Jim: Konuştuğumda ve biri dikkatle dinleyip ilgi gösterdiğinde, sanki ateşin sıcaklığı (ellerimi önünde tutuyorum) gibi oluyor. Sonra ateşi canlı tutmam gerektiğini hissediyorum, yoksa soğuyacak. İlgilerini kaybediyorlar; sıkılmalarına sebep oluyorum.

Analist: Duyulmak ve dinlenmek güzel bir duygu; bir bağ (füzyon?) varsa canlı ve sıcak hissediyorsunuz, ancak diğerinin ilgisini ve heyecanını canlı tutmak için baskı veya sorumluluk hissetmeye başlıyorsunuz; aksi takdirde, onlara hiçbir faydanız olmuyor.

Machine Translated by Google

Jim: Ayrıca senin konuşman için de yer bırakıyorum çünkü başkaları "Aagh, sus artık, olur mu?" diye düşünürken ben gevezelik eden kişi olmaktan nefret ediyorum.

Analist: Söyleyecekleriniz neden gevezelik olsun ki?

Jim: Bilmiyorum... ama riske giremem. Her zaman iyi, hatta mümkünse mükemmel olmalıyım, yoksa aşağılanma ve hor görülme riskini göze alırım. Bazen sırf sohbetin akışını sağlamak, itibarımı korumak için yalan söyler veya uydururum.

Jim, mükemmeliyetçiliğin ilişkileri üzerindeki etkisi ve aşağılanma ve saldırı korkusuyla cesurca çalışmaya devam etti ve zamanla önemli ölçüde içsel ve kişilerarası özgürlük yaşadı.

Karşı-aktarım ve Tutulması Narsistik Analizanın Savunmacı Benliği

Vaka çalışmalarında ve intrapsişik birimler bölümünde de görüldüğü gibi, narsistik ikilem içinde çalışan analist, görkemli ve savunmacı sahte benliğin çeşitli SR ve OR'leriyle yansıtıcı özdeşleşmenin alıcısı olabilir veya bu özdeşleşme aracılığıyla etkilenebilir. Birleştirilmiş birimlerle çalışmak, hava geçirmez oldukları ve narsistik savunmalar çok güçlü veya doğrudan sorgulandığında soğuk öfke uyandırabileceği için benzersiz zorluklar ortaya çıkarır.

Benliğin hayranlık ve kusursuz yansıtma ihtiyacının belirgin narsisistik bozukluğuna tahammül etmek ve onunla uyum sağlamak, gizli narsisti utandırmama veya sürekli değersizleştirme nedeniyle değersizleştiren narsisti dışlamama ihtiyacını göz ardı etmek zordur. Saldırgan bir şekilde kaynaşmış birim ise, çökmüş, parçalanmış ve tükenmiş bir benliği, değersizleştiren ve saldıran bir başkasıyla ilişkide tutmak teknik olarak elektriklenmiş bir ip cambazlığı olarak kaldığı için daha da zorlaşır. Yıkıcı bir zihin durumu ve beklenmedik olsa da, terk edilme depresyonuyla başa çıkmaya çalışan, saygıya duyarlı bir analizan, diğer benlik bozukluklarına göre daha büyük fiziksel ve duygusal risk altında olabilir.

Masterson, Emergent Self (1993) kitabının üçüncü bölümünün 9 ila 11. bölümlerinde, karşı aktarım ve yansıtmalı özdeşleşmenin süpervizyon formatında, açıkça tartışıldığı ayrıntılı süreç tartışmaları sunmaktadır .

Machine Translated by Google

Hem analistin hem de analiz edilenin bozulmuş benliğinin kaynaşmış birimlerinin terapötik olarak nasıl canlandırıldığını göstermektedir.

Notlar

1. İç ruhsal anneyi taklit eden çevresel füzyon
   çevre füzyonu.
2. Masterson'a göre , "Narsizm patolojik mi yoksa
   Sağlıklılık, öz-hissetme duygusunun niteliğine ve dış nesneyle ilişkisine dayanır. Örnek vermek gerekirse: Eğer bu kitabı sizi daha iyi bir terapist yapacak ve hastalarınıza daha fazla yardımcı olmanızı sağlayacak bilgiler edinmek için okuyorsanız ve bu bilginin kaynağı olarak beni kabul ediyorsanız, bu sağlıklı narsisizmdir. Öte yandan, eğer kitabı kendinizi eşsiz ve özel hissettirecek bir bilgi edinmek için okuyorsanız ve bu hissin kaynağı olarak benim katkımı kabul edemiyorsanız, bu teşhirci bozukluğun narsisizmidir. Son olarak, eğer bu kitabı beni idealize ettiğiniz ve okurken bu idealizasyonun parıltısında güneşlendiğiniz için okuyorsanız, bu gizli narsisistik bozukluğun narsisizmidir. Öte yandan, eğer bu kitabı öğrendiklerimi başkaları tarafından kullanılabilmesi için öğretmek amacıyla yazdıysam ve öğrencilerin bu süreçteki önemini kabul ediyorsam, bu sağlıklı narsisizmdir. Eğer kitabı, özel, eşsiz, görkemli benliğimi mükemmel bir şekilde yansıtabilmek için yazdıysam ve öğrenciyi kabul etmiyorsam, bu teşhirci narsisizmdir.

   Sonuç olarak, eğer izleyiciyi idealize edilmiş ve öz saygımın kaynağı olarak görüyorsam ve hayranlık kazanmak ve böylece kendi büyüklenmeciliğimi pekiştirmek için kitabı yazdıysam, bu gizli narsisizmdir” (1993, s. 13).

Machine Translated by Google

3. Ayrıca Rena Moses-Hrushovski'nin (1994) çalışmasına da bakınız . Dağıtım: Karakter Savunması Olarak Güç Mücadelelerinin Arkasına Saklanmak.
4. Jerry Katz'a (2004, Masterson ve Lieberman, 2004) göre , değersizleştirici narsisistin içine kapanık ve paranoyak hali, olası aşağılanma ve utanca karşı sürekli bir korumadır, başlı başına bir sahiplenme değildir. Şizoid benlik bozukluğunda bu durum beklenir.

5. Masterson'ın 1981 tarihli çalışmasının 16-27. sayfalarına ve 230. sayfasına bakarak onun kavramsallaştırmasının Heinz Kohut ve Otto Kernberg'in kavramsallaştırmasıyla karşılaştırılmasına bakın.
6. Bölüm 4'e bakın .

Machine Translated by Google

Bölüm 7 Ayrılık Hassasiyeti ve Sınırda İkilem

DOI: 10.4324/9781003358572-11

1. Bölüm'de belirtildiği gibi , Masterson'ın orijinal psikanalitik çalışması (1967, 1972), dışa vurumcu ergenlerin yatılı tedavisine odaklanmıştır. Ergenlerin dışa vurumculuğunu (davranışsal alan) kontrol altına almak için güvenli bir ortam sağlama ve köken ailelerinden ayrılmayı kolaylaştıran net bir terapötik odak ve sınırlar sağlama yoluyla, yatarak tedavi gören ergenler değişmez bir şekilde depresyon belirtileri göstermiştir. Yani, klasik Freudcu düşünceye uygun olarak, düşünülemeyen ve dolayısıyla dışa vurumculukta ifade edilemeyen şeylerin yönetimi, sonunda Masterson'ın temel gelişimsel kavramlarından biri olan terk depresyonunun aktivasyonunun odak noktası haline gelmiştir. Daha spesifik olarak, Margaret Mahler'in gelişimsel modelinin klinik çalışmalarına dayanan Masterson, sınırda ikilemi, başarısız bir ayrışma-bireyleşme sürecinin ve terk depresyonunun sürekli olarak engellenmesinin açık bir gelişimsel ifadesi olarak izlemiştir. Sınırda ergenin temel duygusal özelliğini ve kişilerarası ikilemini klinik olarak anlayabilecek yeteneğe sahip olan Masterson, Kernberg ve diğer nesne ilişkileri teorisyenlerine benzer şekilde, bozukluğun kendine özgü endopsişik gerçekliğini haritalamaya koyuldu.

Sınırda Bölünmüş Nesne İlişkileri Birimleri

Analizand

Ayrışma-bireyleşme gelişim modeline dalmış olan Masterson (1972) , kısa sürede çocuğun gelişen Gerçek Benliğini desteklemede anne libidinal erişilebilirliğinin önemini fark etti . Masterson'ın (1972) gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımının merkezinde, sınırda ergenin ikilemi, bilinçli olarak

Machine Translated by Google

ve ayrılık-bireyleşme travmaları nedeniyle bilinçsizce bağlanma veya uzaklaşma ilişkisini besledi . İkincisi, açıkça çocuğun kendine özgü bireyselliği ve doğal ayrılık-bireyleşme ihtiyaçları pahasınaydı.

Özetle, böyle bir durum, çocuğun ayrılık ve bireyleşme (öz-aktivasyon) ihtiyaçlarını ifade ettiğinde onu geri çekerek veya cezalandırarak ve gerileyen veya iç içe geçmiş davranışları (bilinçli veya bilinçsiz) aktif olarak destekleyerek elde edilir. İkinci durumda, ayrılık-bireyleşme aşaması ciddi şekilde bastırılır ve çok ihtiyaç duyulan özerklik çabaları sekteye uğrar. Özünde, borderline çocuk bireyleşmediği için "ödüllendirilir" ve böylece belirli bir benlik ve nesne temsilinde, ego işlevlerinde ve savunma mekanizmalarının kullanımında yansıyan bilinçdışı bir ayrılık-bireyleşme karşıtı sistem başlatır . Birincil anne meşguliyetinin ve annenin libidinal mevcudiyetinin, sürekli ego gelişimi için hayati önem taşıdığı iyi araştırılmış bir gerçektir. Geleceğe-ayrılığa duyarlı analizanın annesi, geri çekilme veya ödüllendirme paradigması içinde hareket ederek ayrılık-bireyleşme sürecini desteklemek için çabalarken, çocuğun endopsişik dünyası, öz-aktivasyon pahasına diğerine1 hizmet edecek şekilde yapılandırılır. Geri çekilme ve ödüllendirme paradigması, bilinçdışı motivasyonun ve mesafe koyma ve tutunma gibi çeşitli savunma mekanizmalarının bir parçası haline gelen terk edilmişlik hissinin temelini oluşturur . Masterson'ın orijinal kavramsallaştırmasında (1972),

> Terk edilmişlik duyguları daha sonra bilinçaltına çekilir ve orada bir çıban gibi gömülü kalır; ezici ama gizli güçleri, onları kontrol altında tutmak için kullanılan savunma mekanizmalarının inatçılığı ve gücüyle gözlemlenebilir. Ancak bu savunmalar, hastanın ayrışma-bireyleşme aşamalarından özerkliğe doğru gelişimsel hareketini etkili bir şekilde engeller. Hasta, gelişimsel bir duraklama yaşar.
>
> (s. 23)

Böyle bir endopsişik ikilem ve borderline hastanın aktif olarak büyümesine asla izin verilmediği (eğer büyümek istediği için cezalandırılmazsa) gerçeği göz önüne alındığında,

Machine Translated by Google

Bunu yapın!), terk edilme duygularına karşı çeşitli içsel uyumlar geliştirilir. Psikanalitik olarak, geri çekilen-ödüllendiren bir annenin içselleştirilmesi, hem bölünmüş bir ego hem de bölünmüş nesne ilişkileri birimiyle karakterize edilen bir iç dünya yaratır ve daha sonra yansıtır (veya bir ifadesidir). Bölme savunma mekanizmasının kullanımıyla, küçük çocuk ve daha sonra yetişkin, birlikte yorumladıkları benlik ve nesne temsilleriyle iki çelişkili ilkel duygulanım durumunu etkili bir şekilde birbirinden ayırabilir. Birimler, geri çekilen nesne ilişkileri parça birimi (WORU) ve ödüllendirici nesne ilişkileri parça birimi (RORU) olarak tanımlanabilir (aşağıdaki şekle bakın).

WORU2 içinde, nesne temsili, çocuğun olumlu öz-iddiasının gerçekliğinde destek ve libidinal kaynaklarını geri çeken, eleştirel, reddedici, düşmanca ve öfkeli olarak deneyimlenen bir annesel kısmi nesnenin temsilidir. WORU'nun kısmi öz-temsili, acı verici yetersizlik, çaresizlik, suçluluk ve boşlukla karakterizedir. Bağlantılı duygular, altta yatan terk edilme depresyonunu maskeleyen hayal kırıklığı, kronik öfke ve kızgınlıktır.

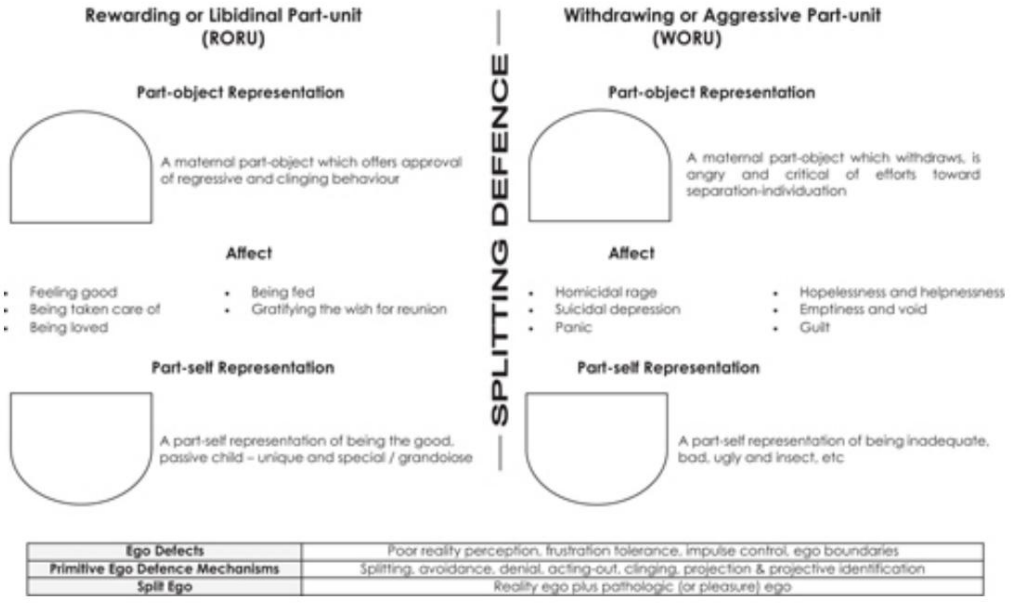
Buna karşılık, RORU, sevgi dolu, onaylayan ve ayrılma-bireyleşmeme davranışlarını ve bağlanma eğilimlerini destekleyen bir annelik yan nesnesiyle karakterize edilir. Yan benlik temsili, iyi, uyumlu ve pasif bir çocuk olmayı temsil eder. Bağlantılı duygu ise, kendini iyi hissetme ve tatmin olma duygusudur ve yeniden birleşme arzusunu harekete geçirir:

> Ancak gerçeklik açısından, her iki parça birimi de patolojiktir; sanki hastanın iki alternatifi vardır, yani ya kendini kötü ve terk edilmiş hisseder (geri çekilen parça birimi) ya da kendini iyi hisseder (ödüllendiren parça birimi) ve bunun bedeli olarak gerçekliği inkar eder ve kendini yıkıcı davranışlarda bulunur.
>
> (Masterson, 1976, s. 63)

Geri çekilen bir annenin yaşadığı yoğun duygusal çalkantı göz önüne alındığında, ego savunmaları, düşünülemez kaygılara ve duygulanım fırtınalarına karşı içsel bir hayatta kalma stratejisi olarak görülebilir. Yine Masterson mantığı, sınırda savunmaların ayrılık stresi3 ve/veya bireyleşme4 çabaları ve stres faktörlerinde belirgin olabileceğini belirtir. Bu, temel bir gerçekliktir ve

Machine Translated by Google

Genel literatürde, özellikle de daha yüksek işlevli borderline kişilik bozukluğu olanlarda sıklıkla göz ardı edilir; yani, savunma mekanizmaları yalnızca kayıplarla değil, aynı zamanda başarı ve büyümeyle de harekete geçer, çünkü bu, bilinçsizce geri çekilecek birincil nesneden ayrılmayı ima eder. Masterson'ın borderline ergenleri (ve yetişkinleri), Bowlby'nin bebeklerine benzer şekilde davranır; yani, borderline kişilik bozukluğu olan kişi, terk edilmişlik duygularına karşı, kaybedilen nesneye itiraz ederek veya ona yapışarak ve "yeniden bir araya gelme arzusunu ifade ederek" savunma yapabilir. (Masterson, 1972, s. 35) ve eğer bu son stratejiler başarısız olursa, depresyon, öfke ve hatta kopma/uzaklaşma ile tepki verirler . Masterson'a (1976) göre , sınırda yetişkin analizanlarda şu uzaklaştırma savunmaları görülebilir: (a) hiç ilişkisi olmamak ve izole bir şekilde yaşamak, (b) yalnızca başkalarıyla ilişkisi olan erkeklerle veya kadınlarla ilişki yaşamak (ilişkiler), (c) iki veya daha fazla kişiyle derin ilişkiler yaşamak ancak seçim yapma ve bağlanma konusunda başarısız olmak, (d) sahte ilişkiler yaşamak ve ilişki katılım ihtiyacıyla tehdit ettiğinde devam etmek ve (e) "yakınlık konusunda kaygı duyan ve ilişkideki çatışmayı kendisine yükleyen" bir partner seçmek (1976, s. 77).

Şekil 7.1 Sınırda Benlik Bozukluğunun Bölünmüş Nesne İlişkileri.

Machine Translated by Google

Birincil Terapötik Yaklaşım
Sınırda İkilem

Başarısız bir ayrışma-bireyleşme sürecinin sonucu olarak ortaya çıkan geri çekilme ve ödüllendirme paradigması, kendine özgü terapötik zorluklar ortaya çıkarır. Masterson'a göre, klasik psikanalitik çerçeve, özünde bulunan tarafsızlığıyla, bölünmüş birimlerin aktive olmasına ve derinlemesine çalışılmasına olanak tanır. Bu, çok net ve kesin terapötik sınırlar belirleyerek, borderline örgütlenme düzeyini (daha yüksek veya daha düşük seviyeli borderline ve tip) netleştirerek, net terapötik hedefler belirleyerek (hasta tarafından dile getirildiği ve öz aktivasyonun bir parçası olarak), sürekli netleştirme ve yüzleşme sürecini destekleyerek, bölünmüş birimlerin aktivasyonunu sınırlandırarak, terk edilmişlik depresyonunun derinlemesine çalışılmasını destekleyerek6 ve iletişimsel eşleştirme süreci aracılığıyla "Gerçek Benlik"in ortaya çıkışını destekleyerek elde edilir. Borderline birey, RORU'sunun ve patolojik ego ile ittifakının ego-sintonik olduğuna inandığı için, WORU'nun ve terk edilmişlik depresyonunun gerçekliğini inkar etmek için gereken yıkıcı davranış, terapinin çok erken aşamalarında ele alınır. Terapinin başlangıç aşamalarındaki (yıllarca sürebilen) merkezi terapötik odak noktasının, RORU ile patolojik ego arasındaki ittifakı, esas olarak yüzleşme yoluyla ego-distonik hale getirmek olduğu ileri sürülmektedir.

Yüzleşme , gözlemleyen egoyu desteklemeye çalışırken, süperego temelli bir müdahaleden ziyade "kendini" güçlendiren bir davettir.7 , 8 Yüzleşmenin amacı, tedavi sürecinde karakter çalışmasının taleplerine ve dönüşümlerine dayanacak şekilde genel ego işleyişini güçlendirmek için egoyu güçlendiren bir temas kurmaktır. Masterson'a göre,

> Yüzleşmenin kendi tehlikeleri de vardır. Yüzleşmenin işe yaraması için terapistin 'gerçekten orada' olabilmesi, empati kurabilmesi ve hastanın duygu durumuna 'uyum sağlayabilmesi' gerekir. Yüzleşme, hastanın çağrışımlarının içeriğine ve hastanın duygu durumuna sadık kalarak gerçekleştirilmelidir. Hastanın yararına olduğu açıkça görülmelidir.

Machine Translated by Google

> Hayır, dinamik temanın özünde var olan otorite, terapistin otoritesiyle yer değiştirir. Ve faydalı bir yüzleşme olabilecek şey, terapistin manipülasyonuna dönüşür. Terapistin bu tehlikeye karşı en önemli koruması, kendi duygu durumlarının ve narsisizminin derecesinin farkında olmasıdır. Ancak o zaman, yüzleşmenin kendi narsisizmini tatmin etmek için kendi duygularından kaynaklanmadığından emin olabilir.
>
> (1976, s. 101) (italikler eklendi)

Masterson, yüzleşmenin sessizce, kararlılıkla ve tutarlı bir şekilde başlatılması gerektiğini savunmuştur. Klinisyen öfkeli veya çekişmeli hissediyorsa, bir adım geri çekilip analitik gözlemleyen egoya güvenmek, hatta gerekirse süpervizyona katılmak en iyisidir. "Hasta terapistin öfkeli olduğunu hissederse, öfkeyi yüzleşmenin geçerliliğinden kaçınmak için kullanacaktır; yani terapist bunu doğru olduğu için değil, öfkeli olduğu için söylüyordur" (1976, s. 11). 101). Analiz edilene odaklı ve incelikli bir yaklaşım sergilenmesine rağmen, terk edilme depresyonu göz önüne alındığında direnç zorlayıcı olabilir. Bu tür çıkmazlarda Masterson, belirli bir ölçüde terapötik şaşkınlık önermektedir.

> Bu kuralın özenle seçilmiş bir istisnası vardır. Direnç, büyük yüzleşmelere rağmen devam ediyorsa ve terapötik ilerlemeyi engelliyor gibi görünüyorsa, hastayı direncinin inatçılığının tehlikeleri konusunda uyarmak için belirli bir miktarda terapötik şaşkınlık gereklidir.
>
> (1976, s. 101)

Çatışma psikolojisi hakkında özel bir not yeterli olabilir, çünkü sıklıkla hastaya saldırmak, eleştirmek veya karşı çıkmak olarak yanlış anlaşılır. Çatışma sanatı, terapistin "empati, iç gözlem, yaratıcılık, anlayış ve bilgi kapasitesine" büyük ölçüde bağlıdır.

Machine Translated by Google

(Klein, 1989a, s. 216) hastanın kuşatılmış gerçek benliğinin ifadesini büyütmek ve netleştirmek için "terapötik bir 'yankı odası'nın" geliştirilmesine olanak sağlamak (Klein, 1989a, s. 217). Dolayısıyla yüzleşmenin amacı şudur (Klein, 1989a, s. 220):

1. Limit ayarı.
2. Gerçeklik testi.
3. Uyumsuz düşünce, duygu veya davranışların sonuçlarını açıklığa kavuşturmak.
4. Uyumsuz düşünce, duygu veya davranışların motivasyonunu sorgulamak.

Özenle ve önceden düşünülerek yapılan ikinci yaklaşımın, analiz edilenin "duyguları tanımlama ve kontrol etme, seanslar aracılığıyla bunları dile getirme ve uyumlu ve gerçekçi bir şekilde davranma" sorumluluğunu üstlenme becerisine güven aşılaması beklenir (Klein, 1989a, s. 219–220). Sınır belirlemenin WORU'yu yeniden harekete geçirmesi ve bunun da bir direnç olarak RORU'yu yeniden harekete geçirmesi beklenir:

> Direnç, gerçekliğin netleştirilmesi, terk edilmişlik duygularının aşılması (parça-birimin geri çekilmesi), daha fazla direnç (parça-birimin ödüllendirilmesi) ve daha fazla gerçekliğin netleştirilmesi gibi sırayla ilerleyen dairesel bir süreç ortaya çıkar ve bu da daha fazla çalışmaya yol açar.
>
> (Masterson, 1976, s. 64)

Ayrıca , terapinin derinlemesine çalışma aşamasında kullanılan temel teknik olan yorumlamanın , yukarıda belirtilen alanlarda da görüldüğü gibi, adımlardan oluşan bir süreç olarak görülmesi gerektiği de belirtilmelidir . Yorumlama sürecindeki ilk "adımlar" genellikle netleştirme ve yüzleşmeyi içerir. Netleştirme, analiz edilenin öznel deneyiminin net bir şekilde anlaşılmasını ve bastırılmış, formüle edilmemiş, reddedilmiş ve kaçınılmış alanları ilişkiye dahil etmeyi amaçlar. Netleştirme,

Machine Translated by Google

Yargılayıcı olmayan bir yaklaşım, düşünce, duygu ve davranış farkındalığını genişletme umuduyla benzersiz bir dikkat biçimidir. Dolayısıyla, netleştirme sürecinin doğal olarak yüzleşme sürecine yol açtığını ve motivasyon ve savunmanın ele alınacağı terapinin bir başka derinleşmesini sağladığını anlamak kolaydır. Yine, bunun analiz edilene karşı düşmanca bir yaklaşım olmadığı, acı verici gerçekliğin veya acı verici gerçeklik(ler) le yüzleşmenin etkisini vurguladığı unutulmamalıdır . Analiz edilenin daha fazla değerlendirme ve formüle etmeyi gerektiren düşünce, duygu ve davranışlarının incelikli, düşünceli ve hatta yaratıcı bir şekilde ele alınmasıdır.

Yorumlama, gerektiğinde, analiz edilenin bilinçli davranışları, düşünceleri ve duyguları ile bunların altında yatan olası, esasen bilinçdışı gerçeklikler arasında bağlantı kurmayı içerir. Masterson'a göre, ikincisi, analiz edilenin bir aktarım geliştirebildiği ve çalışma aşamasının etkilerine tahammül edebildiği durumlarda kullanılmalıdır. Terapötik eyleme dökme aşamasında yoruma güvenmek, RORU savunma birimini destekleyerek analiz edilenin yerine yapması gereken işi devralabilir, bilinçdışı ihtiyaçların, isteklerin ve kaygıların psikolojik etkileri çok yoğun veya üzerinde düşünülmesi zor olabileceğinden, bozulmuş benliğini bastırabilir ve son olarak, belki de bir karşı aktarım eyleme dökme (RORU veya WORU'nun OR'siyle rezonansa girmekten kaynaklanabilir) olabilir. Analiz edilen, Gerçek Benliğin güçlenmesi nedeniyle çalışma aşamasında "tam" bir yoruma tahammül edebilir ve kullanabilir. İkincisi, tanımı gereği, önemli savunmanın tanımını, savunmayı motive eden kaygıyı ve savunulan temeldeki istek, ihtiyaç veya korkuyu içerecektir.

Özetle, borderline bozukluk için temel paradigmanın, gerileme ve ayrışma-bireyleşmeden aktif olarak geri çekilme, yani öz-aktivasyon için ödül olduğu kavramsallaştırılabilir. Masterson'a göre, "bireyleşme depresyona, depresyon da savunmaya yol açar . "

(Masterson, 1985, s. 80) ve sınırda üçlü olarak kavramsallaştırılabilir .
Borderline üçlüsü psikanalitik psikoterapide sürekli olarak izlenmeli ve uygun şekilde ele alınmalıdır.

Şimdi çeşitli kavramların uygulamasını gösteren bir vakaya dönüyorum
Masterson modelinde açıkça görülmektedir.

Machine Translated by Google

Jessica Örneği – Mesafe Kullanımı, Kaçınma ve Nesneye Odaklanma

Savunma 9

Yazara başvuran 38 yaşında, Kafkasyalı kadın hasta Jessica, 9 yıldır birlikte olduğu partnerinden zor bir şekilde ayrıldığını belirterek, "Neden burada?" diye sordu.
Klişe bir söz - bir ayrılık." Ayrılıktan bu yana Jessica hayatını, kendi deyimiyle "alışkanlıklarını" yeniden değerlendiriyor ve hem WORU hem de RORU ile bağlantılı olan şu gerçekliklere odaklanması gerektiği sonucuna vardı:

(a) İnsanları aktif olarak uzaklaştırdığı için yakınlık kurmada zorluklar yaşıyor, yani kaçınma ve mesafeli savunmalar kullanıyor. "Arkadaşlarımı uzaklaştırdım. Hissettiklerimi söylememe eğilimindeyim; insanlara duymak istediklerini söylüyorum.
İlk altı ay genellikle mükemmel geçiyor. Kendimden hoşlanmıyorum. İçime kapanma eğilimindeyim, sürekli sarılıyorum, öpüyorum ve sonunda en iyi arkadaş oluyoruz. Onları kendimden uzaklaştırıyorum. Ayrıca bağlanmak istemeyen insanlarla da ilişki kuruyorum; bilinçaltımda bunu biliyor ve bundan nefret ediyorum ama yaptığım şey bu. 16 yaşımdan beri böyleyim; 16 yaşımdan beri 'anne sorunları' yaşıyorum. Genellikle dışarı çıkıp partilere gidiyorum ve sakinleşmek için içiyorum. Gerçeklerden kaçıyorum."
(b) Gerçek kendini ifade etme pahasına başkalarını memnun etmek. (c) İsteklerini ve ihtiyaçlarını belirtmek ve desteklemek, yani kendini harekete geçirmek. (d) Aşırı içki içmek, partilere gitmek, televizyon izlemek, mizah ve stres yaşadığınızda ve kaçınmanın işe yaramadığı durumlarda "zavallı ben" tavrı gibi çeşitli mesafe savunmalarını yönetmek.
(e) Özellikle öfke olmak üzere kendi duygularını, “gerçeklik” düşüncesi ve çeşitli terk edilme temalarıyla bağlantılı olarak tolere etmek.

Jessica'ya dair ilk izlenimim, kendisini geri planda tutması gereken, bunalmış, korkmuş ve kendi duygusal gerçeklerinden emin olmayan bir çocuk olduğu yönündeydi.

Daha sonra, kişinin kendi duygularına sahip olmasının, geri çekilme ve cezalandırmayla karşılandığı ortaya çıktı. Köken ailesine gelince, Jessica üç evlatlık çocuğun en büyüğüydü. İlk seanslarda Jessica, çocuklarına bir dakika (genellikle itaat için) özel davranan bir anneden, bir dakika sonra aşırı derecede tacizci, düşmanca davranan bir anneye kadar uzanan bir anneyi anlattı.

Machine Translated by Google

eleştireldi ve bir sonraki adımı reddediyordu - kocasını ve çocuklarını para ve ruh halleriyle etkili bir şekilde manipüle ediyordu. Jessica'nın babası duygu fırtınalarını yönetemiyor gibiydi ve geri çekiliyordu; Jessica daha sonra bu davranışıyla özdeşleşecekti:

> Bize evlat edinildiğimiz ve özel olduğumuz söylendi.
> Hemen ardından "Biz piç çocuklarız" derdi. Hatta babamın
> bizi istemediğini ve kendisi olmasaydı, bize çok kırıcı şeyler söylerdi.
> Bu yüzden insanları mutlu ediyorum [RORU]. İstediğimi
> söylemiyorum [kendini harekete geçirme]. Güvensizlik
> sorunlarım var. İlişkilerimde de aynı; çoğu annemden geliyor.
> Kendi yolu ve o her zaman haklı! Gerisi yanlış. Bir fikriniz varsa veya
> ona karşı çıkıyorsanız, o da size karşı çıkar, hayatı zehir eder.

Masterson'ın WORU ve RORU birimleri açıklamada acı verici derecede belirgin görünüyordu. Aşağıdakiler, birimlerin daha ayrıntılı örnekleridir:

Jessica: Annemi önceki seansta konuşmuştuk. Seans sonrasında kendime "Ne yapmak isterdim?" diye sordum. Benim görüşümün bir önemi yok.

Analist: Bana daha fazlasını anlatabilir misiniz?

Jessica: Tamam, bu sanki zihnimde bir şüphe tohumu [içsel nesne olarak anne] gibi. Hayatımı yaşamak istiyorum ama tohum hâlâ orada... Onun yapmamı istediği şeyi yapıyorum .

Analist: Nasıl yani?

Jessica: Diz ameliyatından bahsetmiştim ya. Erkek arkadaşıyla konuşup karar vermişler, hatta bir liste yapmışlar, imzalamamı istedikleri evraklar var. Ona ben bakmalıyım!
"Hayır" dedim.
"Tamam, oraya vardığımızda yüz yüze konuşuruz" dedi. Ben yine "hayır" dedim.
"Tamam, kenara koyuyorum, sonra imzalarsın" dedi.

Analist: Genellikle annenizin dediğini mi yapıyorsunuz?

Machine Translated by Google

Jessica: Evet, o zaman bana iyi davranırdı. Bana güzel şeyler almak onun tarzıydı. Şimdi bile bunu yapıyorum. Ne hissettiğimi söylemek istersem, bir şeyler alırım. Beni böyle ödüllendirdi. Sonra onun gözünde itibar kazandım [RORU]. Eskiden, onun dediğini yaptığım sürece hisselerimizin artıp azaldığını söylerdik ve sonra bana iyi davranırdı. Yapmadığımda, istediğini elde edene kadar bana bağırıp çağırırdı. 16-17 yaşlarındayken beni sık sık evden kovardı [reddetme WORU]. Bu, sürekli bir şakaya dönüştü - işte X'in çocuğu yine geliyor. Birkaç hafta sürerdi, sonra tekrar geri dönerdim.

Analist: Babanız neredeydi?

Jessica: Eve gelir, bir bira içer, çimenlerin büyümesini izler, akşam yedide uyurdu. Çatışmalardan hoşlanmaz; ayrıca ondan kaçınırdı. Sadece huzuru korumak istiyordu.

Analist: Annenize hayır demek zor olmalı; yaşananlar göz önüne alındığında Bana anlattın, hayır demek nasıldı?

Jessica: Kız kardeşim bunu yaptığımı inanamadığını söyledi.

Analist: Bunu annenize söylemek sizin için nasıl bir deneyimdi ?

Jessica: Tamamen panikledim [WORU etkileri]. Dünyayı aradım... annem ağlayarak "Seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun; sen özelsin" dedi [suçluluk ve RORU]. Ama ne zaman manipülatif davrandığını anlıyorum. Ona inanmayın. Ona kızgındım - biliyor musunuz, bunu ona hiç bu kadar güçlü bir şekilde söylememiştim. Annem hayatımı yönetti, büyümeme izin vermedi - yapmak istediğim şeyi [kendimi etkinleştirme ve bireyselleşme] yapacak kadar cesur olmadım. Bu onun hayatı değil, benim hayatım. Pişmanlıklarım var. İstediğimi yapsaydım. Analist: Yani senin hayatın gibi görünse de, annenin algılarına kapılmışsın. ...

Jessica: Evet!

Analist: Ve duygularınızı görmezden gelir, uyuşturur ve zehirlersiniz. hissettin.

Jessica: Evet! 17 yaşımdan beri aşırıya kaçıyordum - bu bir kaza değildi - kendimden hoşlanmamaktan ve öfkelenmekten (WORU'nun olumsuz öz temsili) kaçıyordum. Bu birikiyordu. Karşılaşmam gereken bir şey oluyordu. Haftalar geçtikçe birikiyor ve

Machine Translated by Google

Sonra içimi dökerdim ama nasıl hissettiğimi söylemezdim [aşırı tepki verme]. Kırgın hissettiğimi söylemem. "Hiçbir şeyim yok" derdim. Aslında içimden "Hiçbir şeymişim gibi hissediyorum" [boşluk ve hiçlik], yeterince iyi değilmişim gibi ve öfkeliyim [terk edilme etkileri]. Kendimi değersiz hissediyorum. Dürüst olmak gerekirse, hayatımın çoğunda böyle hissediyorum. Yaşlandıkça, beş yıl öncesine kadar her şeyi içimde tuttum. Hiçbir şey söyleme, hiçbir şeyle başa çıkma ve kaçınma. Kendime kızgınım" [gülmeye başlar].

Analist: (Yavaşça) Neden gülüyorsunuz?

Jessica: Savunma amaçlı bir şey – gerçekten ne hissettiğimi söylemek yerine.

Analist: Hissetmeye başladın ve gülerek onu uzaklaştırdın [savunma olarak kaçınma].

Jessica: İnsanların beni ciddiye almasını istemiyorum çünkü ağlamaya başlıyorum... Kolay yolu seçtim; beni öfkelendiren de bu. Annelerden korktuğumu biliyorsun! Beni reddedeceklerinden korkuyorum, kendimi sindirilmiş hissediyorum.

İkincisinden bahsetmek paradoksal olarak daha fazla öz-aktivasyona, ilişkilerde istek ve ihtiyaçlarını "ifade etmeye" ve denemeye yol açtı, ancak aynı zamanda öz-aktivasyon korkusu, kaçınma ve nesneye savunmacı odaklanma sorunlarını da yeniden gündeme getirdi. İkincisi, beklenen gelişimsel sürecin bir parçasıdır ve öz-aktivasyonun kaygıya, kaygının da savunmaya yol açtığı algoritmasında özetlenmiştir:

Jessica: Tembel olduğumu fark ettim. Genelde soru sorup, yapmak istediğim şeyi [kendini harekete geçirme] yapmak yerine en iyi cevabı buluyorum. Tamam, belki tembel doğru kelime değil; neydi o kelime? Cevaplara duygusal olarak bağımlı mı? [Bana beklentiyle bakıyor - nesneye savunmacı bir şekilde odaklanıyor.] İşte, yine tembelim! [Kendini savunmaya geçiyor.]
Bunu tarif etmenin kolay bir yolu yok [bana bakıyor].

Terapist: Ayrıca, sana bir söz vermemi mi bekliyorsun?

Jessica: [gülüyor] Bu konuda boş bir soru!

Analist: Yani bu sizin için önemli, kendiniz için bir cevap bulmaya çalışıyorsunuz, kelimeden memnun değilsiniz, sonra bana soruyorsunuz ve sonra boşluğa düşüyorsunuz.

Jessica: Evet, genelde böyle oluyor, önemli şeyler hakkında düşündüklerimi (sahte benliğimi) maskelemek benim için uzun zaman alıyor.

Machine Translated by Google

Mesela bir tartışma, sen benimle kavga ediyorsun; düşünmem üç günümü alır... tamam... (Bir şeyin farkındaymış gibi gülümser)... sonra yine yapmak istediğimi yapmıyorum...

Analist: Nasıl yani?

Jessica: Benim düşündüklerime inanma, söylemem...

WORU'nun aksine RORU, gerileme eğilimlerini seven, onaylayan ve destekleyen bir annelik parçası nesnesi ile karakterize edilir.
Öz temsilin bir kısmı, tıpkı Jessica'nın durumunda olduğu gibi, iyi, uyumlu ve pasif bir çocuk olmaktır. İkincisini yönetmek için çeşitli mesafe koyma mekanizmaları kullanıldı. Jessica'nın sınırda savunmaları, terapi boyunca sürekli olarak, bozuk gerçek benliğini koruyan içsel hayatta kalma stratejileri olarak görüldü. Ayrılık stresi (erkek arkadaş) ve çeşitli bireyselleşme çabaları (annesine karşı gelmek, kendi kararlarını vermek vb.), tipik mesafe koyma ve kaçınmacı adaptasyonlarını (içki içmek, televizyon izlemek, çatışmalardan aşırı kaçınmak vb.) baskıladı. Korkunun büyük bir kısmı daha sonra annesi tarafından reddedilmekle ilişkilendirildi.

Jessica: Benim korkumun asıl sorun olmadığını düşünüyorum, yani konuşma korkusu. Daha çok beni reddedeceğinden korkuyorum (ağlıyor) [terk edilme depresyonu]. Hisselerimin düşmesinin sebebi bu. Korkunun %80'i bu.

Analist: Hissettiklerini söylememek reddedilmek anlamına gelmez.
Jessica: Evet.

Jessica, erkek arkadaşının reddedilmesiyle yüzleşme ve kendini destekleme kapasitesinin arttığından bahsetmeye devam etti ve şöyle devam etti: "Öfke benim için reddedilme gibi bir şey [birçok borderline hastada tipik bir durum - Jessica öfkelendiğinde, büyük olasılıkla içine kapanmış ve bu nedenle reddedilme deneyimlemiştir]. Öfke olmadığı sürece istediğini yapabilir. Annem de öyle. Bunun bir çocuğun algısı gibi olduğunu biliyorsunuz! Aslında ben de öfkelendiklerinde onlardan biri oluyorum, korkmuş küçük bir kız gibi. Yoğun geldiğini biliyorum ama ben böyle hissediyorum.

Machine Translated by Google

Jessica terapiye devam etti ve hayatındaki karmaşıklıklara daha fazla dahil oldu. Anlatılan RORU ve WORU ile karşılaşmaya devam etti, ancak mesafe ve kaçınma savunmalarını kısa devre yaptırmak için alternatif ve kendi ürettiği yollar bulmakta ısrar etti.

Karşı-aktarım ve Tutulması Sınırda Analizanın Savunmacı Benliği

Vaka çalışmasında da görüldüğü gibi, sınırda ikilem içinde çalışan analist, WORU veya RORU'nun tanımlandığı şekliyle çeşitli SR ve OR'lerinin yansıtılmasının alıcısı haline gelebilir veya bu yansıtılmayla özdeşleşebilir. Analitik sürecin kişilerarası talepleri, analistin analiz edilenin çaresizliğini "yönlendirmek" istemesi (RORU'nun OR'siyle örtüşmesi) veya analiz edilenin talepleri karşısında bunalmış hissetmesi veya kinle tepki vermesi (WOR'un OR'siyle örtüşmesi) nedeniyle hastayı gereğinden fazla desteklemesine yol açabilir.

Masterton için Kurtarma Fantezisi (1985, s. 54), en yaygın karşı aktarım gerçekliğidir ve terk edilme depresyonunun çevrede yarattığı yoğunluğu yansıtır. Masterson ayrıca, sınırda analiz edilenlere yönelik birçok yapılandırılmış yaklaşımın (alt düzey, psikotik, hassas ve kronik intihar eğilimli analiz edilenler hariç) bu fantezinin ürünü olduğuna inanmıştır (bkz. Masterson, 2000). Analistin RORU ve WORU'nun SR'siyle rezonansa girebileceği, analiz edilenin ise RORU-WORU çatışmasının OR kısmını canlandırabileceği de açıktır. Bölünmüş birimler, analistin OR ve SR'nin izdüşümünü izlemesine ve sınırda analiz edilenin karşılaştığı içsel ikilemlerle empatik olarak özdeşleşmesine yardımcı olur. Klinik süpervizyon ve karşı aktarım ve yansıtmalı özdeşleşme taleplerini barındırıp işleyecek bir iç yankı odası geliştirmek, tartışıldığı gibi analiste hassas ve bilgili müdahalelerde önemli ölçüde yardımcı olabilir.

Notlar

Machine Translated by Google

1. Klinik olarak, kişinin kendi aleyhine sürekli olarak nesneye odaklanması.

2. Eigen'in (1981) düşüncesine göre : "Bu makale, özellikle cezalandırıcı olan anne terk etme hareketlerinin, zihinsel ve fiziksel öz ilişkilerin bütünlüğünü nasıl tehdit ettiğini ve sıklıkla intihar dürtüleriyle nasıl ilişkilendirildiğini gayri resmi olarak incelemektedir. Cezalandırıcı terk etme tehditleriyle, annenin çocuğu tehdit etmek ve bastırmak için ayrılığı aktif olarak kullanmasını kastediyorum. Bazı durumlarda, anne kendi veya çocuğunun valizlerini toplayıp ayrılıyormuş gibi davranabilir. Hatta evden ayrılabilir veya daha da kötüsü, çocuğu dışarı çıkarıp yabancı bir yerde tek başına bırakabilir. Çocuk, annenin çocuğu onsuz kalma tehdidiyle korkutmamak için duygularını bastırmayı öğrenir" (s. 561).

3. İkincisi , aşağıdaki gibi epigenetik gerçekliklerden kaynaklanıyor olabilir: Ergenlik, orta yaş ve yaşlılık, örneğin aileden/anneden ayrılma zorunluluğu, hastalık vb. gibi sebeplerden kaynaklanan travmalar. En önemlisi, ayrılığın kaçınılmaz olduğu gerçeğini kabul etmektir.

4. Ayrıca bkz. Waska, R. (2006). Değişimin Tehlikesi. İlerlemeyi Travma Olarak Yaşayan Hastalarda Kleinian Yaklaşımı. Londra ve New York: Routledge.
5. Masterson'ın (2000) sınırda teşhis kategorilerine bakın ; bunlar bağımlı, pasif-agresif, zorlayıcı ve histeriktir.
6. Kısa süreli Mastersonian çalışmada terk edilme depresyonunun üstesinden gelmenin mümkün olmadığı ve odak noktası olmadığı unutulmamalıdır . Egoyu güçlendirmek ve bölünmüş birimlere meydan okumak odak noktası haline gelir.
7. “ Hasta regresyona girdiğinde gözlemleyen ego farkındalığını kaybedecektir” (Masterson, 1976, s. 101).
8. Terapötik eyleme dökme, klinisyeni en kolay şekilde bir süperego pozisyonuna, Lacan'ın terimleriyle Üstat'a çekebilir ve

Machine Translated by Google

Okuyucu bu konuda Wurmser (1978, 1981) ve Langs'ın (1973, 1974, 1978a, 1980) olağanüstü çalışmalarını da inceleyebilir .

9. Bu dava daha önce Daws, L. (2012)'de yayınlanmıştır. Sınırda Benlik Bozukluğunda Savunma Olarak Uzaklaşma, Kaçınma ve Nesneye Odaklanma Kullanımı – Mastersonian Yaklaşımı. Uluslararası Psikoterapi Dergisi, 16(1), 18–29. İzin alınarak yeniden basılmıştır.

Machine Translated by Google

Bölüm 8 Masterson Yaklaşımının Sonucu ve Geleceği

DOI: 10.4324/9781003358572-12

Psikanaliz, Freudyen, Kohution, Kleinyen, nesne-ilişkisel, nöro-psikanalitik ve bağlanma kuramları gibi alanlarda, insan ruhunun ve psikanalitik geleneğin doğasında var olan yaratıcılığı kanıtlayan literatürün çoğalmasına tanıklık etme şansına sahiptir. 1950'lerin sonlarından 2005'teki son yayınına kadar Masterson'ın çalışmalarını aktif olarak okuyan ve inceleyen bir klinisyen olarak, Masterson'ın engin anlayışı, klinik baskı altında düşünme becerisi, çağdaş klinik ve teorik kanıtları Masterson Yaklaşımı'na entegre etme becerisi ve hepsinden önemlisi, Gerçek Benliğin koruyucusu olarak psikanalitik sürece olan samimi bağlılığından etkilenmemek elde değildir. Masterson'ın çalışmalarının, ayrışma-bireyleşmenin yaşam boyu süren taleplerine ilham verici bir yaklaşım olarak kalmasını ve hem analizanlar hem de analistler için yeni ve yaratıcı ufuklar açmasını içtenlikle umuyorum. Çeşitli Masterson Enstitüleri'nin içinden ve dışından, birçok kıta ve dilden çeşitli klinisyenler, Masterson'ın temel fikirlerini bütünleştirip geliştiriyor. Çalışmaları, benlik bozukluklarının tedavisine ve anlaşılmasına katkı sağlamaya ve travma odaklı pratiği güçlendirmeye devam edecek. Psikanalitik açıdan, Masterson'ın çalışmaları, Otto Kernberg, Heinz Kohut ve neo-Kleinian Dr. Susan Kavaler Adler gibi önde gelen isimlerin benliğin gelişiminde yasın rolünü anlama konusundaki teorik ve klinik katkılarına önemli ölçüde katkıda bulunmaktadır. Onun metanetine ve psikanalize ve Gerçek Benliğin gelişimine olan sevgisine minnettarız.

Machine Translated by Google

Bibliyografya

Bader, E. ve Pearson, PT (1988). Efsanevi eş arayışı: Çift terapisinde tanı ve tedaviye yönelik gelişimsel bir yaklaşım. New York: Brunner Mazel.

Berg, J. ve Lundh, LG (2022). Psikoterapistlerin karşıaktarımındaki genel kalıplar. Psikanalitik Psikoloji, 39(2), 145–153.

Bergman, A. (1999). Bizimki, seninki, benimki. Karşılıklılık ve ayrı benliğin ortaya çıkışı. Northvale, NJ: Jason Aronson, INC.

Betan, E., Heim, AK, Conklin, CZ ve Westen, D. (2005). Klinik uygulamada karşı aktarım fenomenleri ve kişilik patolojisi: Ampirik bir araştırma. Amerikan Psikiyatri Dergisi, 162, 90–898.

Bleger, J. (2013). Simbiyoz ve belirsizlik – Psikanalitik bir çalışma. Londra ve New York: Routledge.

Bollas, C. (1986). Nesnenin gölgesi. Düşünülmeyen bilinenin psikanalizi. Londra: Free Association Books.

Bollas, C. (2012). Düşmeden önce onları yakalayın: Psikanaliz arıza. Londra ve New York: Routledge.

Bollas, C. (2013). Düşmeden önce onları yakalayın: Psikanaliz arıza. New York: Routledge.

Bollas, C. (2015). Güneş patladığında: Şizofreninin bilmecesi. New York: Yale Üniversitesi Yayınları.

Brandchaft, B., Doctors, S. ve Sorter, D. (2010). Bir özgürleştirici psikanaliz. Brandchaft'ın öznelerarası vizyonu. New York ve Londra: Routledge.

Buechner, F. (1991). Sırları anlatmak. San Francisco, CA: HarperCollins.

Machine Translated by Google

Chatham, PM (1985). Sınırda kişilik bozukluğunun tedavisi. New York: Jason Aronson, Inc.

Ciccone, A. ve Lhopital, M. (2022). Doğumdan Psişik Yaşama. Londra ve New York: Routledge.

Colarusso, CA (2000). Ayrışma-bireyleşme fenomeni Yetişkinlik: Genel kavramlar ve beşinci bireyselleşme. Amerikan Psikanalitik Derneği Dergisi, 48, 1467–1489.

Cohen, M. (2003). Zamanımdan önce gönderildi. Bir çocuk psikoterapistinin yenidoğan yoğun bakım ünitesindeki hayata bakışı. Londra: Karnac Books.

Crastnopol, M. (2015). Mikro travma. Birikimli ruhsal yaralanmaya dair psikanalitik bir anlayış. New York ve Londra: Routledge.

Daws, L. (2009). Rüyayı görmek: Endopsişik ontoloji arayışı. Psikanalitik Psikolojide Konular, 31(1), 21–40.

Daws, L. (2012). Sınırda benlik bozukluğunda savunma olarak uzaklaşma, kaçınma ve nesneye odaklanmanın kullanımı. Mastersoncu bir yaklaşım. Uluslararası Psikoterapi Dergisi, 16(1), 18–29.

Daws, L. (2013). Çeşitli teorik ve klinik bir inceleme Sınırda benlik bozukluğunun tedavisinde bulunan karşı aktarım algoritmaları: Masterson geleneği. Uluslararası Psikoterapi Dergisi, 17(1), 23–41.

Eigen, M. (1977). "İstenmeyen" hastalarla çalışma üzerine. Uluslararası Psikanaliz Dergisi, 58, 109–121.

Eigen, M. (1981). Anne tarafından terk edilme tehditleri, zihin-beden ilişkileri ve intihar istekleri. Amerikan Psikanaliz Akademisi Dergisi, 9(4), 561–582.

Eigen, M. (1986). Psikotik çekirdek. Londra: Karnac (2004).

Eigen, M. (1996). Psişik uyuşukluk. New York: Jason Aronson Inc.

Eigen, M. (1998). Psikanalitik mistik. Londra: Özgür Çağrışım. Kitaplar.

Eigen, M. (1999). Zehirli beslenme. Londra: Karnac.

Eigen, M. (2001). Hasarlı tahviller. Londra: Karnac.

Eigen, M. (2001). Ecstasy. Middletown, CT: Wesleyan Üniversitesi Yayınları.

Eigen, M. (2002). Rage. Middletown, CT: Wesleyan Üniversitesi Yayınları.

Eigen, M. (2004). Hassas benlik. Middletown, CT: Wesleyan University Press.

Eigen, M. (2006). Şehvet. Middletown, CT: Wesleyan Üniversitesi Yayınları.

Machine Translated by Google

Eigen, M. (2007). Duygular önemlidir. Londra: Karnac.
Eigen, M. ve Phillips, A. (Ed.). (1993). Elektriklenmiş ip cambazlığı. Londra: Karnac (2004).
Elkin, H. (1958). Benliğin kökeni üzerine. Psikanalitik İnceleme, 45, 57–76.
Elkin, H. (1972). Benlik ve bebeklikte ego yapılarının gelişimi üzerine. Psikanalitik İnceleme, 59, 389–416.
Eshel, O. (2019). Analitik birliğin ortaya çıkışı: Analitik birliğin kalbine Psikanaliz. Londra: Routledge.
Fairbairn'in 1944 tarihli yapısal teorisi, bir hastanın rüyasının ayrıntılı bir analizinden ortaya çıkmıştır (bkz. Fairbairn, 1952, s. 95–106) - Yani - 1952'deki tartışmadan bahsediyorum.
Fairbairn, WRD (1941). Psikozlar ve psikonevrozların gözden geçirilmiş psikopatolojisi. Kişiliğin nesne ilişkileri teorisi. New York: Basic Books, 1952.
Fairbairn, WRD (1952/1984). Kişiliğin psikolojik çalışmaları. Londra: Routledge & Kegan Paul.
Ferenczi, S. (1913). Gerçeklik duygusunun gelişimindeki aşamalar. Psikanalizde seks: Sandor Ferenczi'nin seçilmiş makaleleri, 1950 (Cilt 1) (s. 213–239). New York: Basic Books.
Ferenczi, S. (1929). İstenmeyen çocuk ve ölüm içgüdüsü. Uluslararası Psikanaliz Dergisi, 10, 125–129.
Fordham, M. (1994). Çocuklar bireyler olarak. Londra: Özgür Çağrışım. Kitaplar.
Fordham, M. (2019). Benliğe dair keşifler. Londra: Routledge.
Fortune, C. (2003). Analitik kreş: Ferenczi'nin 'bilge bebeği' Jung'un 'ilahi çocuğu' ile buluşuyor. Analitik Psikoloji Dergisi, 48(4), 456–466.
Freud, S. (1914). Narsisizm üzerine: Bir giriş. J. Strachey (Ed.) içinde. Standart baskı, Cilt 14 (s. 67–102). Londra: Hogarth Press, 1967.
Frisch, P. (2018). Bütün terapist, bütün hasta: Modern psikoterapide Reich, Masterson ve Jung'un entegrasyonu. Routledge.
Galatzer-Levy, RM (1988). Manik-depresif hastalık: Analitik Deneyim ve bir hipotez. A. Goldberg (Ed.). Öz psikolojide sınırlar. Öz psikolojide ilerleme (Cilt 3) (s. 87–102). Hillsdale, NJ: Analitik Yayıncılık.

Machine Translated by Google

Gomberoff, JM, Carmen Noemi, C. ve Pualuan de Gomberof, L.
(1990). Otizmli nesne: Nevrotik ve sınırda hastaların aktarım ve karşı aktarımlarında narsisizmle ilişkisi. Uluslararası Psikanaliz Dergisi, 71(2), 249–259.

Greenberg, E. (2016). Sınırda, narsisistik ve şizoid adaptasyonlar: Aşk, hayranlık ve güvenlik arayışı. CreateSpace Bağımsız Yayıncılık Platformu.

Greenspan, SI (1989). Egonun gelişimi. Kişilik teorisi, psikopatoloji ve terapötik süreç üzerindeki etkileri.
Madison, CT: Uluslararası Üniversiteler Yayınları, Inc.

Grotstein, JS (1986). Güçsüzlüğün psikolojisi: Psikopatoloji için yeni bir paradigma olarak öz düzenleme ve etkileşimsel düzenleme bozuklukları. Psikanalitik Araştırma, 6, 93–118.

Grotstein, JS (1996a). 'Gerçek'in Yetimleri: I. Psikoz ve diğer ilkel zihinsel bozuklukların nörobiyolojik ve psikososyal boyutlarına ilişkin bazı modern ve post-modern bakış açıları. JG'de
Allen & DT Collins (Ed.). Psikozun çağdaş tedavisi.
"Beyin on yılında" ilişkileri iyileştirmek (s. 1–26).
Northvale, NJ: Jason Aronson Inc.

Grotstein, JS (1996b). 'Gerçek'in Yetimleri: II. Psikoz ve diğer ilkel zihinsel durumların tedavisinde nesne ilişkileri teorisinin geleceği. JG Allen ve DT Collins (Ed.). Psikozun çağdaş tedavisi. "Beyin on yılı"nda ilişkilerin iyileştirilmesi (s. 27–48). Northvale, NJ: Jason Aronson Inc.

Grotstein, JS (1997). Tek kişilik ve iki kişilik sistemlerin entegrasyonu psikolojiler: Karşıt görüşte Otoktoni ve Ötekilik. Psikanalitik Üç Aylık Dergisi, 66, 403–430.

Guntrip, H. (1969). Şizoid fenomenler, nesne ilişkileri ve benlik.
New York: Uluslararası Üniversiteler Yayınları.

Hamilton, NG (1988). Benlik ve diğerleri. Nesne ilişkileri teorisi uygulama. Northvale, NJ: Jason Aronson, Inc.

Hamilton, NG (1996). Psikoterapide benlik ve ego.
Northvale, NJ: Jason Aronson, Inc.

Hamilton, FJ ve Masterson, JF (1958). Genel uygulamada psikozların yönetimi. Kuzey Amerika Tıp Klinikleri, 42(3), 823–837.

Machine Translated by Google

Hazell, J. (Ed.). (1994). Kişisel ilişkiler terapisi. HJS Guntrip'in derlenmiş makaleleri. Northvale, NJ: Jason Aronson, Inc.

Hedges, LE (1992). Karşıaktarım yorumlanması. Northvale, NJ: Jason Aronson.

Hedges, LE (1994a). Kayıp bebek annesinin peşinde. Northvale, NJ: Jason Aronson.

Hedges, LE (1994b). Organizasyon deneyimini işlemek: Psikotik, şizoid ve otistik durumları dönüştürmek. Northvale, NJ: Jason Aronson.

Hedges, LE (1997). Aktarım psikozundan kurtulmak. LE'de Hedges, R. Hilton, VW Hilton ve OB Caudill, Jr. (Ed.). Terapistler risk altında: Terapötik ilişkinin yakınlığının tehlikeleri (s. 109–145). Northvale, NJ: Jason Aronson.

Hedges, LE (2000). Korkutucu aktarımlar: Çocukluğun artçı şokları travma. Northvale, NJ: Jason Aronson.

Heller, L. ve LaPierre, A. (2012). Gelişimsel Travmanın İyileştirilmesi: Erken Dönem Travmasının Öz Düzenlemeyi, Öz İmajı ve İlişki Kurma Kapasitesini Nasıl Etkilediği. Kuzey Atlantik Kitapları.

Hollis, J. (1996). Ruhun bataklıkları: Kasvetli yerlerde yeni yaşam. Şehir İçi Kitapları.

Katz, J. (2004). Şizoid kişilik bozukluğu. JF Masterson ve AR Liberman (Ed.). Kişilik bozukluklarına yönelik bir terapist rehberi: Masterson yaklaşımı: Bir el kitabı ve çalışma kitabı (s. 91–110). Phoenix, AZ: Zeig, Tucker & Thiesen, Inc.

Kavaler-Adler, S. (1993). Tedavide nesne ilişkileri sorunları preoedipal karakter. Amerikan Psikanaliz Dergisi, 53(1), 19–34.

Kavaler-Adler, S. (1995). Engellenen yas sürecini açmak preödipal karakter. Amerikan Psikanaliz Dergisi, 55(2), 145–168.

Kavaler-Adler, S. (2000). Yaratma zorunluluğu: Kadın yazarlar ve şeytan sevgilileri. New York: Other Press.

Kavaler-Adler, S. (2003). Yas, maneviyat ve ruhsal değişim: Psikanalizin nesne ilişkilerine dair yeni bir bakış açısı. Londra: Brunner-Routledge.

Kavaler-Adler, S. (2006). “Mezuniyetim annemin cenazesidir”: Paranoid-şizoid konumdan depresif konuma dönüşüm

Machine Translated by Google

Başarı korkusu ve içsel sabotajcının rolü. Uluslararası Psikanaliz Forumu, 15, 117–130.

Kavaler-Adler, S. (2007). Ebeveynsel içsel nesnelerin yasını tutmaya teslim olmanın önemli anları. Psikanalitik İnceleme, 94, 763–789.

Kavaler-Adler, S. (2013). Pişmanlığın anatomisi: Ölüm içgüdüsünden onarım ve sembolleştirmeye, canlı vaka çalışmalarıyla. Londra: Karnac/ Routledge.

Kavaler-Adler, S. (2014). Psişik yapı ve yas tutma kapasitesi: Narsisistler neden yas tutamazlar. MindConsiliums, 14(1), 1–17.

Kavaler-Adler, S. (2017). Yaratıcılığın karanlık tarafı: Zorlantılar, engeller ve yaratımlar. MindConsiliums, 17(4), 1–29.

Kavaler-Adler, S. (2018). Karakterde kalp kırıklığının başlangıcı bozukluklar: İlkel etkiler ve sembolleştirme yoluyla ilişki ve yakınlığa giden yolda. Uluslararası Psikanaliz Forumu, 27(4), 207–218.

Kemberg, O. (1975). Sınırda kişilik bozuklukları ve patolojik narsisizm. New York: Aronson.

Khan, M. (1979). Sapkınlıklarda yabancılaşma. Londra: Hogarth Press.

Khan, M. (1989). Gizli benlikler: Teori ve pratik arasında Psikanaliz. Londra: Routledge.

Khan, M. (1996). Benliğin mahremiyeti: Psikanalitik teori ve teknik üzerine makaleler. Karnac.

Klein, R. (1989a). Yüzleşme sanatı. JF Masterson ve R. Klein (Ed.). Benlik bozukluklarının psikoterapisi. Masterson Yaklaşımı (s. 215–230). New York: Brunner/Mazel.

Klein, R. (1989b). Masterson ve Kohut: Karşılaştırma ve karşıtlık. D. W. Detrick ve SP Detrick (Ed.). Öz psikoloji: Karşılaştırmalar ve zıtlıklar (s. 311–328). Hillsdale, NJ: The Analytic Press.

Kramer, S. ve Akhtar, S. (1994). Mahler ve Kohut - Perspektifler gelişim, psikopatoloji ve teknik. Northvale, NJ: Jason Aronson, Inc.

Kohut, H. (1971). Benliğin analizi. New York: International Universities Press.

Langs, R. (1973). Psikanalitik psikoterapi tekniği (Cilt. 1). New York: Jason Aronson.

Machine Translated by Google

Langs, R. (1974). Psikanalitik psikoterapi tekniği (Cilt. 2). New York: Jason Aronson.

Langs, R. (1976). İki kişilik alan. New York: Jason Aronson.

Langs, R. (1978a). Dinleme süreci. New York: Jason Aronson.

Langs, R. (1978b). Geçiş tekniği. New York: Jason Aronson.

Langs, R. (1979). Gözetim deneyimi. New York: Jason Aronson.

Langs, R. (1980a). Etkileşimler: Aktarım ve karşı aktarım alanı. New York: Jason Aronson.

Brooke Laufer, B. (2010). Karşı aktarımın ötesinde: Terapistlerin şizofreni (Psikoz) teşhisi konmuş hastalarla klinik ilişkilerindeki deneyimleri. Psikolojik, Sosyal ve Bütünleştirici Yaklaşımlar, 2(2), 163–172.

Lawson, CA (2000). Sınırda anneyi anlamak. Çocuklarının yoğun, öngörülemez ve değişken ilişkiyi aşmalarına yardımcı olmak. New York: Jason Aronson, Inc.

Lieberman, J. (2004). Narsistik kişilik bozukluğu. JF'de Masterson ve AR Lieberman (Ed.). Kişilik bozukluklarına yönelik bir terapist rehberi: Masterson yaklaşımı: Bir el kitabı ve çalışma kitabı (s. 73–90). Phoenix, AZ: Zeig, Tucker & Thiesen, Inc.

Little, M. (1990). Psikotik kaygılar ve kontrol. Kişisel bir Winnicott ile yapılan bir analizin kaydı. New York: Jason Aronson, Inc.

Lomas, P. (1973). Doğru ve yanlış deneyim. Londra: Allen Lane.

Mahler, M. (1952). Çocuk psikozu ve şizofreni üzerine: Otizmli ve simbiyotik çocukluk psikozları. Margaret S.'nin seçilmiş makalelerinde. Mahler, MD, Cilt 1. New York: Jason Aronson, 1979.

Mahler, M. (1961). Bebeklik ve çocuklukta üzüntü ve keder üzerine: Simbiyotik sevgi nesnesinin kaybı ve yeniden canlandırılması. Margaret S. Mahler, MD'nin seçilmiş makaleleri, Cilt 1. New York: Jason Aronson, 1979.

Mahler, M. (1965). Erken çocukluk psikozu üzerine: Simbiyotik ve otistik sendrom. Margaret S. Mahler, MD'nin seçilmiş makalelerinde, Cilt 1. New York: Jason Aronson, 1979.

Mahler, M. (1966). Temel ruh hallerinin gelişimine ilişkin notlar: Depresif etki. Margaret S. Mahler, MD'nin Seçilmiş Makaleleri, Cilt 2. New York: Jason Aronson, 1979.

Machine Translated by Google

Mahler, M. (1967). İnsan simbiyozu ve değişimleri üzerine
Bireyselleşme. Margaret S. Mahler, MD'nin Seçilmiş Makaleleri, Cilt 2. New York:
Jason Aronson, 1979.

Mahler, M. (1971). Ayrışma-bireyleşme sürecinin incelenmesi ve psikanalitik durumdaki
sınırda kişilik bozukluklarına olası uygulanması. Çocuğun Psikanalitik
Çalışması, 26, 403–424.

Mahler, M. (1972a). Ayrışmanın ilk üç alt fazı hakkında-
Bireyselleşme süreci. Margaret S. Mahler, MD'nin Seçilmiş Makaleleri, Cilt 2. New York:
Jason Aronson, 1979.

Mahler, M. (1972b). Ayrışmanın yakınlaşma alt evresi
Bireyselleşme süreci. Margaret S. Mahler, MD'nin Seçilmiş Makaleleri, Cilt 2. New York:
Jason Aronson, 1979.

Mahler, M. (1974). Simbiyoz ve bireyselleşme: İnsan bebeğinin psikolojik doğuşu. Margaret
S. Mahler, MD'nin seçilmiş makaleleri, Cilt 2. New York: Jason Aronson, 1979.

Mahler, MS (1979a). Margaret S. Mahler'in seçilmiş makaleleri.
Cilt 1. Çocukluk psikozu ve erken dönem katkıları. New York: Jason Aronson.

Mahler, MS (1979b). Margaret S. Mahler'in seçilmiş makaleleri.
Cilt 2. Ayrışma-Bireyleşme. New York: Jason Aronson.

Mahler, MS ve Furer, M. (1960). Bebek psikozunun "simbiyotik sendromu" ile ilgili
araştırmalara dair gözlemler. Margaret S. Mahler, MD'nin seçilmiş makaleleri, Cilt
1. New York: Jason Aronson, 1979.

Mahler, MS ve Gosliner, BJ (1955). Simbiyotik çocuk psikozu üzerine: Genetik, dinamik ve
onarıcı yönler. Çocuğun Psikanalitik Çalışması, 10, 195–214.

Mahler, MS, Pine, F. ve Bergman, A. (1975). İnsan bebeğinin psikolojik doğumu: Simbiyoz ve
bireyselleşme. New York, NY: Basic Books.

Mahler, MS ve McDevitt, JB (1982). Özellikle beden benliğine vurgu yapılarak benlik
duygusunun ortaya çıkışı üzerine düşünceler. Amerikan Psikanalitik Derneği Dergisi,
30(4), 827–848.

Manfield, P. (1992). Bölünmüş benlik/bölünmüş nesne: Sınırda, narsisistik ve şizoid
bozuklukların anlaşılması ve tedavisi. New York: Jason

Machine Translated by Google

Aronson Press, Inc.

Margolis, B. (1986). Birleştirme, yansıtma, psikolojik yansıma: Terminoloji, tanımlar, teorik değerlendirmeler. Modern Psikanaliz, 11, 19–35.

Masterson, JF (1967). Ergenliğin psikiyatrik ikilemi. Boston: Küçük Brown.

Masterson, JF (1972). Sınırda ergenlerin tedavisi. Gelişimsel bir yaklaşım. New York: Wiley-Interscience.

Masterson, JF (1976). Sınırda yetişkinin psikoterapisi: Gelişimsel bir yaklaşım. New York: Brunner/Mazel.

Masterson, JF (1978). Psikoterapiye dair yeni bakış açıları Sınırda yetişkin. New York: Brunner Mazel.

Masterson, JF ve Lu Costello, J. (1980). Sınırda ergenlikten işlevsel yetişkinliğe - ZAMANIN testi. New York: Brunner/Mazel Yayınları.

Masterson, JF (1981). Narsisistik ve sınırda bozukluklar: Bütünleşik bir gelişimsel yaklaşım. New York ve Londra: Routledge.

Masterson, JF (1983). Karşı aktarım ve psikoterapötik teknik. New York: Brunner/Mazel.

Masterson, JF (1985). Gerçek benlik. Gelişimsel, benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımı. New York: Brunner/Mazel, Inc.

Masterson, JF (1988). Gerçek benliğin arayışı. Çağımızın kişilik bozukluğunun maskesini düşürmek. New York: The Free Press.

Masterson, JF (1993). Ortaya çıkan benlik. Gizli narsistik benlik bozukluğunun tedavisine yönelik gelişimsel, benlik ve nesne-ilişkisel bir yaklaşım. New York: Brunner/Mazel yayıncıları.

Masterson, JF (2000). Kişilik bozuklukları: Kişilik bozukluklarına yeni bir bakış Gelişimsel benlik ve nesne ilişkileri yaklaşımı, teorisi, tanısı ve tedavisi. Phoenix, AZ: Zieg, Tucker ve Heisen.

Masterson, JF (Ed.). (2005). Bağlanma teorisi ve benliğin nörobiyolojik gelişimi perspektifinden kişilik bozuklukları. Klinik bir bütünleştirme. Phoenix, AZ: Zeig, Tucker & Thiesen, Inc.

Masterson, JF ve Costello, JL (1980). Sınırda ergenlikten işlevsel yetişkinliğe: Zamanın testi: Bir takip raporu

Machine Translated by Google

Sınırda ergen ve ailenin psikanalitik psikoterapisi. New York: Brunner/Mazel, Yayıncılar.

Masterson, JF ve Klein, R. (1989). Benlik bozukluklarının psikoterapisi. Masterson Yaklaşımı. New York: Brunner/Mazel.

Masterson, JF ve Klein, R. (1995). Benlik bozuklukları. Yeni terapötik ufuklar. Masterson Yaklaşımı. New York: Brunner/Mazel.

Masterson, JF ve Lieberman, AR (2004). Kişilik bozukluklarına yönelik bir terapist rehberi. Masterson Yaklaşımı. Bir el kitabı ve çalışma kitabı. Phoenix, AZ: Zeig, Tucker ve Thiesen, Inc.

Masterson, JF, Tolpin, M. ve Sifneos, PE (1991). Karşılaştırma Psikanalitik psikoterapiler. Gelişimsel, benlik ve nesne ilişkileri. Benlik psikolojisi. Kısa vadeli dinamikler. New York: Brunner/Mazel yayıncıları.

Mendelsohn, RM (1987a). Bilincin Benliği: Doğumdan Olgunluğa Gelişim (Cilt 1). New York ve Londra: Plenum Medical Book Company.

Mendelsohn, RM (1987b). Her şey nasıl baktığınıza bağlı: Kohezif bozukluklarda patolojinin gelişimi (Cilt 2). New York ve Londra: Plenum Medical Book Company.

Mendelsohn, RM (1987c). İnanmak görmektir: Patolojisi Kohezyonsuz bozukluklarda gelişim (Cilt 3). New York ve Londra: Plenum Medical Book Company.

Mendelsohn, RM (1987d). İdeal terapisti yönlendiren ilkeler (Cilt 4). New York ve Londra: Plenum Medical Book Company.

Moses-Hrushovski, R. (1994). Görevlendirme: Gücün arkasına saklanmak Karakter savunması olarak mücadele ediyor. Northvale, NJ: Jason Aronson Inc.

Orcutt, C. (2012). Kişilik bozukluklarında travma: Bir klinisyenin el kitabı- Masterson Yaklaşımı. Bloomington, IN: AuthorHouse.

Orcutt, C. (2021). Cevaplanmamış benlik: Kişilik bozukluklarının iyileştirilmesinde Masterson Yaklaşımı. Londra: Karnac.

Pearson, J. (1995). Öfkenin aynaları: Değersizleştiren narsistik hasta. JF Masterson ve R. Klein (Ed.). Benlik bozuklukları: Yeni terapötik ufuklar: Masterson yaklaşımı (s. 299–312). New York: Brunner/Mazel, Yayıncılar.

Machine Translated by Google

Pearson, J. (2004). Ayırıcı tanıya Masterson yaklaşımı. JF Masterson ve AR Liberman (Ed.). Kişilik bozukluklarına yönelik bir terapist rehberi: Masterson yaklaşımı: Bir el kitabı ve çalışma kitabı (s. 35–54). Phoenix, AZ: Zeig, Tucker & Thiesen, Inc.

Perry, JW (1953). Psikotik süreçte benlik. Şizofrenide sembolizasyonu. Berkeley ve Los Angeles: Kaliforniya Üniversitesi Yayınları.

Perry, JW (1974). Deliliğin uzak tarafı. Dallas, TX: Spring Publications, Inc.

Rinsley, DB (1982). Sınırda kişilik bozukluğu ve diğer öz bozukluklar. New York: Aronson.

Rinsley, DB (1989). Sınırda ve narsistik kişiliklerin gelişimsel patogenezi ve tedavisi. Northvale, NJ: Jason Aronson, Inc.

Roberts, DD ve Roberts, DS (2007). Gerçek olma şansı: Sınırda kişilik bozukluğunun bağlanma ve nesne ilişkileri tedavisi. New York ve Londra: Jason Aronson Press, Inc.

Scharff, DE ve Scharff, JS (1991). Nesne ilişkileri çift terapisi. Northvale, NJ: Jason Aronson, Inc.

Schore, AN (1994). Duygu düzenlemesi ve benliğin kökenleri. Duygusal gelişimin nörobiyolojisi. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

Schore, AN (2003a). Duygu düzenlemesi ve benliğin onarımı. New York: WW Norton & Company.

Schore, AN (2003b). Duygulanım düzensizliği ve benlik bozuklukları. New York: WW Norton & Company.

Searles, HF (1965). Şizofreni ve ilgili konular üzerine derlenmiş makaleler. New York: International Universities Press.

Searles, H. (1979). Karşı aktarım ve ilgili konular. New York: Uluslararası Üniversiteler Yayınları.

Sechehaye, M. (1951a). Sembolik gerçekleşme. New York: Uluslararası Üniversiteler Yayınları.

Sechehaye, M. (1951b). Şizofrenik bir kızın otobiyografisi. Yeni York: Grune & Stratton.

Seinfeld, J. (1991). Boş çekirdek: Şizoid kişilik psikoterapisine nesne ilişkileri yaklaşımı. New York: Aronson.

Machine Translated by Google

Settlage, CF (2001). Yasın üç yüzü. Melankoli, Manik savunma ve devam etme. Northvale, NJ: Jason Aronson, Inc.

Shengold, L. (1989). Ruh cinayeti: Çocukluk çağı istismarı ve yoksunluğunun etkileri. New Haven, CT: Yale Üniversitesi Yayınları.

Spotnitz, H. (1969). Şizofreni hastasının modern psikanalizi. New York: Grupe & Stratton.

Spotnitz, H. (1985). Şizofreni hastasının modern psikanalizi: Teknik teorisi. New York: İnsan Bilimleri Yayınları.

Stern, DN (1985). Bebeğin kişilerarası dünyası: Psikanaliz ve gelişim psikolojisinden bir bakış. New York: Basic Books.

Sullivan, HS (1953). Harry Stack Sullivan'ın toplu eserleri. Cilt 1 ve 2. New York: WW Norton and Company.

Sullivan, HS (1948). Psikiyatride ve yaşamda kaygının anlamı. Psikiyatri, 11, 1–13.

Summers, F. (2005). Öz yaratım. Psikanalitik terapi ve mümkün olanın sanatı. Hillsdale, NJ: The Analytic Press, INC.

Suttie, ID (1935). Aşk ve nefretin kökenleri. Londra: Kegan Paul, Trench, Trubner & Co., LTD.

Solan, R. (2015). Çocukluğun bilmecesi. Londra: Karnac.

Tustin, F. (1981/2013). Psikolojik doğum ve psikolojik Felaket. Çocuklarda Otizm Durumları (s. 96–110). New York: Routledge.

Van Buren, J. ve Alhanati, S. (2010). İlkel zihinsel durumlar. Anlamın kökenlerinin psikanalitik keşfi. Londra: Routledge.

Williams, G. (1998). İç manzaralar ve yabancı cisimler: Yemek bozukluklar ve diğer patolojiler. Londra: Routledge (Tavistock Klinik Serisi).

Williams, P. (2010). Beşinci element. Londra: Karnac Books.

Williams, P. (2013). Scum. Londra: Karnac Books.

Winnicott, DW (1945). İlkel duygusal gelişim. Uluslararası Psikanaliz Dergisi, 26, 137–143.

Winnicott, DW (1958). Yalnız kalma kapasitesi. Uluslararası Psikanaliz Dergisi, 39, 416–420.

Machine Translated by Google

Winnicott, DW (1969). Bir nesnenin kullanımı. Uluslararası Psikanaliz Dergisi, 50, 711–716.
Winnicott, DW (1974). Çöküş korkusu. Uluslararası Psikoanaliz Dergisi, 1, 103–107.
Wurmser, L. (1978). Gizli boyut. Kompulsif uyuşturucu kullanımında psikodinamikler. New York: Jason Aronson.
Wurmser, L. (1981). Utanç maskesi. Londra: John Hopkins Üniversitesi Üniversite Yayınları Ltd.

Machine Translated by Google

Dizin

İtalik sayfa numaraları şekilleri belirtmektedir.

terk edilme 38, 43, 97, 100, 115; etkiler 122; depresyon 7, 33, 36–37, 41, 43–44, 47 , 75, 76, 83, 102, 104, 111–112, 114, 116–117, 123–124; türev 88; korku 36, 40; hissi 113–114, 118; temalar 120; tehdit 39

oyunculuk 5–6, 47, 59, 76, 100, 112, 114, 115, 122; ergenler 112; öfkeli 61; karşı aktarım 119; şiddetli 6; terapötik 37, 46, 111, 119; aktarım 33, 38, 45, 47, 56, 105

ergenlik 37; gelişimsel kriz 27; psikiyatrik ikilem 4 ergenlik karmaşası 4

Etkilemek 35–36, 39, 43–44, 46, 73, 76, 102, 106, 119–120; depresif 38, 47; disforik 79, 103; dalgalanma 106; korkutucu 36; içsel 24; eksiklik 55, 77; bağlantı 74, 100, 101–102, 114, 115; kayıp 74; çoklu 47; bunaltıcı 41; acı verici 34–35, 106; birincil 75; tek 37; durumlar 35; canlılık 36; ayrıca terk edilmeye bakınız

duygusal 34; yaklaşım 82; uyum 21; değişim 83; uyum 58; gelişme 35; alanlar 96 ; değişim 21 ; özellik 112; büyüme 35; kayıtsızlık 22; nesne sürekliliği 26; gerçeklikler 22; durum 11–38 Ainsworth, M. 13 öfke 37–40, 62, 72, 85, 117, 120, 123–124; kronik 114;
soğuk 110; mantıksız 106 kaygı 5, 21, 27, 38–39, 61, 83–84, 116, 119, 122; imha 57; saldırı 39; hadım etme 27; ölüm 39; parçalanma 101; yoğun 86; ayrılık 25, 72; ayrılığa duyarlı 101; yabancı 22, 28; geçici 22; dayanılmaz 74 bağlanma 61, 74–75; deneyimler 75; olmayan 74–75; romantik 85; güvenli 9; teori 9, 126; birim

105
otizm 16–17, 53
otistik 15–16, 55, 64; savunmalar 55; -benzeri adaptasyonlar 41, 64; evre 16–18; -psikotik çocuk 55; geri çekilme 42, 54, 60; kabuk 54

davranış 6, 14, 35, 77, 81 , 83 , 87, 89, 96, 106, 118, 120; otomasyon 64; bakım verme 47; katatonik motor 61; bilinçli 118; yıkıcı 39, 116; iç içe geçmiş 113; keşfedici 95; çarpan 73; ayrışmayan-bireyselleşme 114; devekuşu 73; geri çekilme 61; kendini küçümseyen 106; kendini yıkıcı 114; sosyal 44; semptomatik 39; geri çekilme 37

Machine Translated by Google

davranışsal: ergenlik bozuklukları 5; mesafe koyma 23; alan 112; tutma 20; denetleme 22; desenler 77; fenomenler 15
Berg, J. 48
Bergman, A. 16
Betan, E. 48
Bollas, C. 14
sınırda 41, 44, 71, 104–106, 114, 116; ergen 112, 114; yetişkin 116; analiz edilen 112, 124; çocuk 113; küme 77, 80; koşullar 22; savunmalar 114, 123; ikilem 7, 11, 42, 82, 101, 106, 112, 116, 124; bozukluk 119; benlik bozukluğu 6, 99; sahte benlik 101; daha yüksek işleyiş 114; intrapsişik yapı 105; intrapsişik birimler 99; anne 112; organizasyon 116; hasta 99, 105–106, 113, 123; örüntüleme 28; kişilik 105; kişilik bozukluğu 6, 102; yalancı 80; üçlü 43, 84, 106, 119

Ağız Yanması Sendromu (BMS) 3

vaka örnekleri: Jessica 119–124; Jim 107–110; John 84; Paul 77–79, 98; Ruth 61–63; Samantha 80; Sarah 72–73; Simon 81–82; Thea 84–89 kateksis
17, 19, 29 yüzleşme
7, 59, 82, 106, 116–118, 121 bilinçli 14–15, 18, 21,
33, 36, 58, 108, 112–113, 118; karşı aktarım öncesi 33, 48, 63–64, 87, 89,
110–111, 119, 124; ayrıca bkz . eyleme geçme

Dali, S. 16
sanrısal 16, 18–19
duyarsızlaşma 74, 77
depresyon 5–6, 37–39, 55, 76, 84, 100, 103–104, 106, 112, 114, 115, 119; deneyim 105; suçluluk duygusuyla yönlendirilen 37; minyatür anaklitik 24, 37; acı verici 101; uzun süreli 84; psikotik 60; tepkisel 37; intihar eğilimi 104; ayrıca bkz. terk edilme kopuşu 73,
114 gelişim 11, 15, 17,
19, 27, 33, 72, 109; otistik evre 16; bilişsel 25; bilişsel-algısal 22; ergenlik krizi 27; bozukluklar 9; ikili 19; erken 6, 35; ego 22, 29, 113; sağlıklı 36; insan 17; intrapsişik 7; Ödipal 15; fırsat 61; dönem 26; evreler 19; mesleki 7; psikolojik 13, 17, 96; temsili 27, 59; benliğin 6, 126; ayrışma-bireyleşme evresi 29; evreler 13, 15, 17; alt evre 95; geçişler 27; ayrıca bkz . duygusal

gelişimsel: başarılar 14; adaptasyonlar 22; tutuklama 6–7, 33, 44, 46, 113; yeterlilik 44; kavramlar 13, 112; çatışma 15, 56; talepler 14; zorluk 5, 21, 55, 71, 97, 99; ikilemler 11, 46, 48, 72; somatopsişik farklılaşmanın kanıtı 22; ifade 112; fiksasyon 99; hediyeler 15; geçmiş 80–81; önem 25; dil 3; model 7, 53, 112; gereklilik 95; ihtiyaçlar 11, 42–43, 98; nesne 3, 7–8; Ödipal 46; acı 34; paradoks 95; yol 98; simbiyozun evreleri 11, 20; fenomenler 27; olasılıklar 99; sorun 6; süreçler 4; ilerleme 14; koruyucu 54; psikanaliz 8, 16, 27; psikanalitik düşünme 11; gerçeklikler 98; benlik 3, 7–9 , 33, 43, 53, 71, 112; değişim 54; duruş 3; fırtınalar 62; teori 71; düşünme 10; trajedi 103; travma 11, 37; ayrıca ergenliğe bakınız

Machine Translated by Google

Gelişimsel Yapısalcı Psikanalitik Model (DSPM) 15 bozukluk: ergen davranışçı
5; sınırda 119; karakter 7, 11; gizli 106; yeme 19;
112'nin endopsişik gerçekliği ; teşhirci 103; narsisistik 105; kişilik 6, 8, 97, 102; travma sonrası stres 9;
şizoid 9, 41; şizoaffektif 19; ayrıca bkz. gelişim; benliğin 4–6, 26–27, 29, 33, 37, 41–46 , 48, 53, 59, 60, 75, 76,
99, 100, 102, 105, 107, 110–111, 115, 126

ego 19–20, 33, 44, 58, 116–117; -uzaylı 47; özerk 23; yardımcı 20, 54; kuşatılmış 55; beden 19, 24; sınırlar 76, 100,
115; tomurcuklanan 55; -kapasiteler 89; kusurlar 44, 55, 76; savunmalar 24, 47, 100, 114; farklılaşma
60 ; parçalanma 56 ; distonik 116; -geliştirici 61, 116; genişleme-daralma 58; deneyimler 64; fiksasyon 55;
parçalanmış 55; işlev 19, 96, 99, 100, 113, 115, 116; -kimlik 18; başlangıç aşamasında 55; 7'nin zihinsel
tutuklanması ; patolojik 116; -psikolojik bakış açısı 15; gerçeklik 46; -ilişkililik 20; ilkel 18–19, 54;
bölünmüş 76, 80, 113; süper- 28, 116; -destekleyici 59; simbiyotik 61; -sintonik 47, 116; aşkın 19; ayrıca
gelişime bakınız Eigen, M. 19, 24, 72 Elkin, H. 19, 24 boşluk 37, 41, 104, 114, 122

Fairbairn, WRD 7, 9, 22, 71–74, 77, 80 korku 20, 37,
39, 41, 57, 64, 79, 86–88, 119, 123; sahiplenme 74; saldırıya uğrama 79; kontrol edilme 82; bağlantılılık 71; kozmik
yalnızlık 75, 76; karşı-aktarım 87; bağımlılık 73; yutulma 25, 39; kaynaşma 57; zarar
verme 79 ; aşağılanma 110; kayıp 101; sevgi 79; anneler 122; yansıtılmış 83; reddedilme 123; kendini
etkinleştirme 122; konuşma 123; Ayrıca bkz. terk edilme Ferenczi, S. 17, 22, 60 Freud, A. 6 Freud, S. 16–17,
19, 53, 60, 64, 71, 112, 126 hayal kırıklığı 27, 38, 46, 55, 72, 76, 100, 114, 115

suçluluk 37, 40, 88, 104, 114, 121
Guntrip, H. 9, 17–18, 22, 71, 73–74, 77, 79–80

Hamilton, NG 17–18, 20–21, 23 çaresizlik
9, 37, 40, 104, 114, 124 homeostaz 16

yorumlama 61, 82–83, 106, 108, 118–119; burada ve şimdi 59; istilacı 89; stratejiler 83 yakınlık 36, 47, 79, 84,
87, 96, 119 içe dönüklük 73, 77

Jung, CG 19, 60

Machine Translated by Google

Katz, J. 83
Kavaler-Adler, S. 10, 46, 126 Kohut,
H. 95, 102, 126

Lieberman, J. 98, 103

Mahler, M. 6, 10–11, 13–27, 34, 43, 53–57, 72, 95, 97, 112 zihinselleştirme
7
mikrokimerizm 17
düşüncelilik: benzer- 34; bir- 34; ayrı- 107 yansıtma
36, 58–59, 61, 72–74, 98–99, 104, 106–108, 110

narsisizm 24, 44, 73–74, 77, 95, 98, 105, 107, 117; gizli 108; sağlıklı 95–96; kötü huylu
95; ilkokul 17, 53; -yansıma 77
narsisistik 41, 79, 81–82, 97, 107; analiz edilen 104, 110; gizli 103; küme 77; savunmalar 110; gelişim ihtiyaçları
98; zorluklar 102; ikilem 11, 42, 71, 104, 106–107, 110; benlik bozukluğu 41, 99, 107, 110; uzatma 97; yatırım
24; hasta 98–99, 104–106; örüntüleme 28; kişilik bozukluğu 97, 100; süreçler 98; ilişki 98; yapılar 99, 102,
105; stil 98, 105; malzemeler 101; aktarım 64; üçlü 43, 84; kırılganlık 82, 106

NöroAfektif İlişkisel Model (NARM) 10

nesne ilişkileri 3, 7–9, 11, 13, 15–17, 24, 27–28, 33, 43–48, 53–55, 60, 61 , 71, 73, 76, 80, 82, 87–89, 95, 100, 101–102,
112–114, 115 Ödipal 27–29; öncesi 3, 11, 13, 15,
26, 37, 46–47 her şeye gücü yetme 11, 21, 96–98;
halüsinasyon 17; çocuksu 59, 96 Orcutt, C. 9–10, 53–59, 61–63, 72–73, 102

Payne Whitney Kliniği 5
algısal bozukluk 41 ruhsal 5,
16, 22, 33, 43, 55, 61 ruhsal: endo- 59,
112–113; temel 20; içe çökme 41; içsel 4–5, 7, 11, 19, 25, 27–28, 34 , 42, 44, 46–47, 53, 57, 59, 71, 74, 96, 99, 101–
105, 107, 109–110, 113; yaşam 41; hareket 58; tepkisellik 72; somato- 18, 22; yapı 27, 58; mücadele 4; hayatta
kalma 4, 41
Çift Terapisine Psikobiyolojik Yaklaşım (PACT) 10 psikolojik: doğum 20,
25; gelişim 13, 17, 96; ekipman 17; büyüme 45; zorunluluklar 17; ima 119; ebe 44, 96; organizasyonlar 36; bakış
açısı 15; tercihler 72; baskı 36; gerçeklik 97; ritimler 42; ayrılık 17; toprak 18; hayatta kalma 37;
sistem 17; teknikler 73; kargaşa 13; geri çekilme 17

psikotik 19; kaygılar 64; çocuklar 6, 55; savunma 55; sanrı 42; depresyonlar 60;
rahatsızlık 22; bölüm 56; deneyim 61; nesne ilişkileri 55; hastalar 64; benlik 60; hassas 124; simbiyotik 57;
aktarım 56; üçlü 64; varyasyon 28; geri çekilme 54

öfke 37–39, 75, 76, 87–88, 104–106, 114

Machine Translated by Google

yakınlaşma 25, 97; çatışma 97; kriz 25, 27, 41, 97; dönemler 43; dönem 25; evre 15, 29, 43; alt evre 16, 25, 29
Gerçek Benlik 4, 8, 10, 14–15, 27, 33–36, 39, 41–45, 47, 76 , 86, 96, 98, 116–117, 119, 123, 126
regresyon 43, 55, 74, 77, 105, 119
ödüllendirici nesne ilişkileri parça birimi (RORU) 75, 99, 114, 116, 118–121, 123–124
Rinsley, DB 7, 27–28

şizoid: adaptasyon 22, 72, 74, 79; analiz edilenler 71, 82–83, 89; kaygılar 79; danışan 77, 82; kümeler 77; savunmalar 103; ikilem 11, 42, 60, 71–72, 82–83, 87, 89; bozukluk 9, 41, 76, 99; sağlık 75; bireyler 74; hasta-gelişim 5, 82, 98, 105, 107; kişilik 107; fenomen 80; süreç 79; sır 73; zihin durumları 19; yapı 80; üçlü 42, 79, 83–84; anlayış 80; geri çekilme 78, 80 duyusal hassasiyet 16 ayrılık 14, 19, 21–23, 26, 34, 40, 47, 54, 57, 62, 112–114; kaygı 25, 72; -farklılaşma 22; zor 119; büyüme 17, 24; -bireyselleşme (SI) 3–4, 6–7, 10–11, 13–16 , 21–23, 25, 27–29, 34, 36, 40, 45–47, 53–54, 56–57, 84, 112–114, 116, 119, 126; eksikliği 57; gerçekliği 41; -hassas 41, 43, 101, 113, 115, 117; vurgular 11, 56–57, 61, 114, 123 bölünmüş 57, 82, 89, 99, 102–103, 105; ego 76, 113; iç dünya 48, 57, 74, 99; intrapsişik paradigma 74; nesne ilişkileri 28, 76, 82, 100, 112–113, 115; parça görüntüleri 54; benlik 26; birimler 80, 116, 124
bölünme 11, 26, 35, 76, 80, 85, 100, 104, 113, 115
Spotnitz, H. 53, 58, 63–64
Sullivan, H S. 11, 19, 24, 56, 63–64, 72
simbiyoz 11, 16, 18–19, 21, 23, 25, 27, 34, 54, 64

terapötik 6, 81–82, 84, 107; başarı 63; eyleme dökme 46, 111, 119; ittifak 45–47, 83, 87; yaklaşım 7, 95, 116; şaşkınlık 117; tutum 82; sınırlar 116; bakım 102; zorluklar 116; iklim 47; temas 89; zorluklar 106; yankı odası 117; karşılaşma 41; odak 112, 116; çerçeve 45, 105; hedefler 116; tutma ortamı 57; saat 89; etkileşim 62; ihtiyaç 89; tarafsızlık 33; evre 47; süreç 87; ilerleme 117; psiko- 82, 107; ilişki 62, 87; benlik 62; durum 46; aşamalar 47; desteklenen 63; teknik 7; çalışma 107 aktarım 27, 45–46, 108, 119; çevresel 82; narsistik 64; psikotik 56; simbiyotik 56–57, 59, 62; ayrıca bkz. travmayı
canlandırmak 9, 11, 27, 36, 47, 71–72, 104, 126

bilinçsiz 14, 18, 33, 36, 58, 60, 63, 113, 118–119

geçersiz 25, 37, 41, 75, 104, 122

Winnicott, DW 14, 22
nesne ilişkilerini geri çekme parça birimi (WORU) 114, 116, 118–124